

Sîntem pe urnele hoților! Cum se fură alegerile și cine sînt făptașii

După cum au decurs alegerile generale, învingător este cel care și-a lăsat sacoșa la coadă, la secțiile de votare, iar după închiderea urnelor a plecat cu sacul. Turismul electoral, un frumos și inedit program al Guvernului Adrian Năstase, a scos lumea din case mai ceva ca la urs. Asta, din cîte se pare, chiar în dauna iepurașului. Iar medodele de fraudare, îngăduite și chiar încurajate de legea electorală, sînt multe, mîndre și cornute. Pe scurt, mioritice. L-am invitat pe Cristian Pîrvulescu de la Pro Democrația să vi le prezinte la cald în

Pagina 3

După ce l-a ținut atîția ani pe scoarță de copac, PSD a obținut votul țăranului cu lemne de la Romsilva

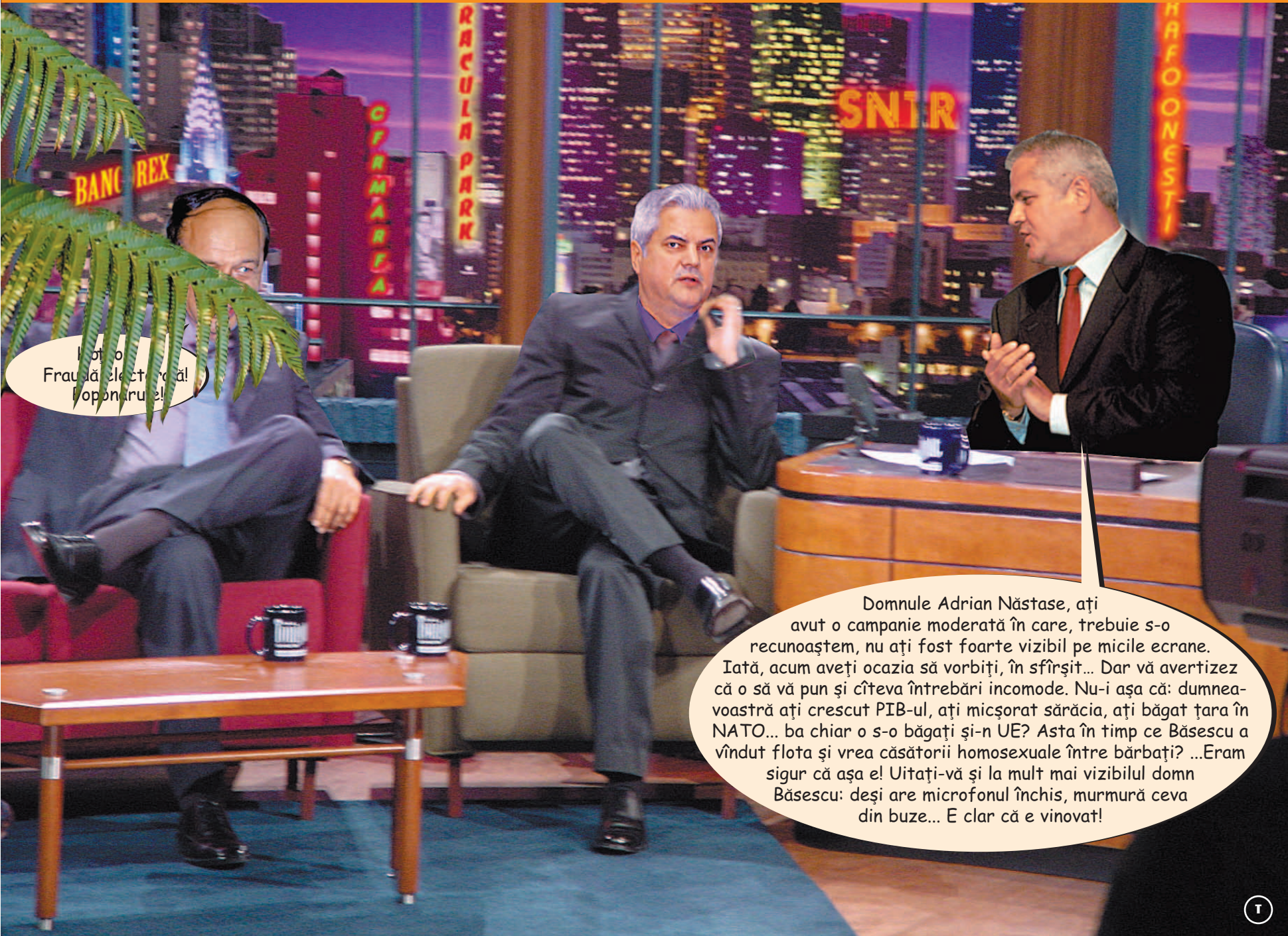

Dacă era președinte, probabil că Năstase ar fi sfătuit lumea, în prag de iarnă, să pună o haină mai groasă. Dar încă nu e președinte – și face orice ca să ajungă: a suplimentat volumul de exploatare a lemnului de foc pe ultima sută de voturi a campaniei, iar surplusul l-a dat gratuit, prin Romsilva, familiilor nevoiașe, care au nevoie de PSD ca de căldură. Tăind pădurea, au recuperat hîrtia, adică voturile care nu s-ar fi dus nicăieri sau poate ar fi ajuns, păzească Muma Pădurii, la Opoziție. Citiți și vă-ncălziți în

Pagina 17

După atîtea mișcări ale turiștilor lui Năstase, electoratul mai puțin naiv strigă:

S-A UMPLUT PAHARUL / JOS CU-AUTOCARUL!

Lotul
Fraudă electorală!
Poponru!

Domnule Adrian Năstase, ați avut o campanie moderată în care, trebuie s-o recunoaștem, nu ați fost foarte vizibil pe micile ecrane. Iată, acum aveți ocazia să vorbiți, în sfîrșit... Dar vă avertizez că o să vă pun și cîteva întrebări incomode. Nu-i așa că: dumneavoastră ați crescut PIB-ul, ați micșorat sărăcia, ați băgat țara în NATO... ba chiar o s-o băgați și-n UE? Asta în timp ce Băsescu a vîndut flota și vrea căsătorii homosexuale între bărbați? ...Eram sigur că așa e! Uitați-vă și la mult mai vizibilul domn Băsescu: deși are microfonul închis, murmură ceva din buze... E clar că e vinovat!

Atențiune! Pe toate televiziunile urmează un comunicat important pentru la țară: după ce și-a scos bogățiile afară din România, Adrian Năstase a anunțat că acum vrea să scoată, în sfîrșit, și sărăcia.

Academia Catavencu angajează

Advertising Sales Manager
Candidatului ideal i se cere:

- experiență în vânzări într-o companie multinațională de cel puțin 4 ani sau experiență în vânzări publicitate de minimum 2 ani;
- personalitate dinamică, flexibilitate, abilități de comunicare și spirit de echipă;
- cunoașterea unei limbi străine de circulație internațională;
- studii superioare (reprezintă un avantaj);
- carnet categoria B.

Oferta noastră:

- oportunitatea de a lucra într-o companie în expansiune;
- pachet motivațional atractiv și competitiv;
- programe permanente de training;
- mașină pentru deplasări în interes de serviciu.

Trimiteți un C.V. însoțit de o fotografie recentă la fax: 314.02.58 și e-mail: office@catavencu.ro

Așezămîntul cultural

(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACȚIA:
Ștefan AGOPIAN
Ion BARBU
 Redactor-sef adj.: **Marius BORȚEA**
 Redactor-sef: **Doru BUȘCU**
 Trebi juridice: **Doru CÔSTEA**
Răzvan CUCUI
 Birou Investigatii: **Marius DRĂGHICI**
 Secretar general de redacție: **Gabriel DROGEANU**
 Consilier tehnic: **Florin IARU**
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
 Șef Birou Investigatii: **Cornel IVANCIUC**
Augustin JULEA
 Redactor artistic: **Octav MARDALE**
 Redactor-sef adj.: **Liviu MIHAIU**
 Șef Birou Externe: **Ioan T. MORAR**
 Șef Birou Distracție-Amuzament: **Viorel MOȚOC**
Dragoș MUȘAT
 Grafician: **Bogdan PETRY**
 Secretar de redacție: **Dan STANCIU**
 Birou Investigatii: **Iulian TÂNASE**
 Șef Birou Social-Politic: **Mircea TOMA**
Mihai BURCEA (documentarist)
 Reporteri: **Alexandru CĂUȚIȘ**, **Alexandru DUTU**, **Daniel GOACE**, **Cătălin MATEI**, **Alexandru VĂRZARU**
 Șef Secție Moravuri Ușoare: **Dragoș VASILE**
 General Manager: **Sorin VULPE**
și cititorii noștri, care sînt la fel de inteligenți ca noi.

Marketing Director: **Sorin AXINTE**
 axu@catavencu.ro
 PR&Events Manager: **Laura IVĂNCIOIU-IONȚĂ**
 laura@catavencu.ro
 Promotion Manager: **Roxana BODEA**
 roxana.bodea@catavencu.ro
 Traffic: **Ioana Ingrid WEINERICH**
 ioana@catavencu.ro
 Coordonator distribuție: **Cristian DOMNIȚEANU**
 cristi@catavencu.ro

Design: © 2002 Concept Multimedia –
Vlad ARGHIR și **Florin IARU**
 Tehnoredactare: **Corina MIȚĂ**

Comenzi publicitare la
Publimedia International
Mircea Ionescu – sales manager
 021.305.32.40
 mircea.ionescu@mpg.ro
Raluca Mohora – senior sales manager
DIFUZARE prin **NDC Group 2000 SRL**,
 Tel.: 021.205.72.00;
 Fax: 021.223.21.00
Abonamente prin **Rodipet S.A.**
 Nr. de catalog 2002 sau direct
 la Academia Catavencu

ADRESA REDACȚIEI:
 Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6,
 Sector 3, București
 Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
 Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597

Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT
 Biroul Român de Audit al
 Tirajelor a eliberat
 Certificatul de Audit pentru
 revista **Academia Catavencu**
 în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit

Internet: <http://www.catavencu.ro>
 E-mail: office@catavencu.ro
 marius.bortea@catavencu.ro

Bârfe, șmenuri, șuşanele

Stenogramele PSD publicate în campanie electorală de către ziarele care aveau voie să le publice au fost achiziționate la prețul unui apartament de două camere dintr-o zonă nu foarte centrală. Achiziționarea s-a făcut de către opoziție de la o fătuca de la cabinetul Dorenei Mihailescu, care a copiat pe un CD câteva reprize de ședințe ale partidului de guvernământ. Cum ele nu au apărut pe ecrane datorită marilor șmenuri ale patronatelor cu același partid de guvernământ, pesemne că au contat foarte puțin în economia campaniei electorale. Ce s-a-ntâmpat cu fătuca urmează să vă povestim.

Integrarea europeană se discută aprins în cabinetele integrării cu reprezentanții „puterilor străine”, dar nu datorită declarațiilor „iresponsabile” ale lui Băsescu și nici măcar datorită fraudei „responsabile” făcute de către organizatorii alegerilor, ci datorită posibilei prezențe în următorul cabinet a doi vestiți miniștri din actualul cabinet. Poate cei mai bogați după primul. Da, v-ați prins, așa e, este vorba despre Dan Ioan Popescu și Miron Mitrea, foarte influenți în partid, dar cu probleme foarte mari în viziunea europe-

nilor. Dacă vor ignora „observațiile” diriginților, pesediștilor în frunte cu mai noul venit, Ion Iliescu, li s-a sugerat că 2009 este mult mai potrivit ca dată a integrării. P.S. Această informație beton nu o veți mai putea regăsi în opinia nici unui analist agreat de către televiziunile din România.

Marele om (sau ce-o fi) Adrian Păunescu și-a văzut visul cu ochii lui mici: s-a ales pentru încă un mandat în Parlament. Dar nu i-a fost ușor. În săptămâna premergătoare alegerilor, el a vizitat Petrila și chiar a ținut un fel de discurs electoral la fostul Club muncitoresc. Nu că nu i-ar fi fost suficientă propria făptură ca să umple sala, însă bardul a vrut să aibă și public – așa că suita personală n-a mai avut încotro și s-a pus pe fapte mari. Ieșită în stradă cu japca, suita abia dacă a reușit să convingă să asiste la discursul lui Păunescu câțiva oligofreni, care oricum căutau un adăpost, fie el și un banal coteț. Tot e ceva pentru săracul omnivor, dacă ne gândim că ultima dată când a fost în orașul acesta, în '88, cu Cenacul, a trebuit să părăsească Clubul muncitoresc într-un cor de fluierături. Iar atunci, replica

lui de final a fost nu „Votați-mă!”, ci „Petrila, rămâi de căcat!”.

Generalul Gheorghe Rotaru, șeful Direcției Generale de Informații a Armății, este un băiat de cartier cu pretenții de șmecher. Maeștrii lui de inițiere sunt Gheorghe Florea de la „Fulger” Bragadiru și frații Cămătari de la Rahova. Împreună cu Florea, Rotaru face vara chermize cam încinse, undeva într-un stabiliment deocheat de la Corbeanca, împreună cu o colecție de trasoare și petarde recoltate de pe centura Bucureștiului. Mar-tori de proximitate susțin că l-au văzut pe Rotaru prin ulucile gardului, în timp ce se pregătea să tragă la țintă din poziția târăș.

Uniunea Democrată a Ucrainenilor din România, condusă de Dumitru Morhan, a adresat o scrisoare Parlamentului și lui Ion Iliescu, prin care își exprimă întreaga solidaritate cu candidatul la președinția Ucrainei, Viktor Iușcenko. În acest timp, Uniunea Ucrainenilor din România, condusă de infractorul Ștefan Tcaciuc, condamnat definitiv într-un proces de înșelăciune, fals și uz de fals, tace chitic și bea vârtos. Susținut de SRI și de Hrebenciuc, tocmai pentru că este șantajabil, Tcaciuc a can-

DEMNITARI SPUN LUCRURI TRĂSNITE

Mitreo, nasol!
 Euroiul scade, paraiul se prăbușește... ce naiba facem? Oare la noi în Cayman ne-or deschide ăștia și conturi în lei?

Miron Mitrea și Dan Ioan Popescu, doi eroi de comedie, protagoniști în superproducția pesedistă „Clasa exploatoatoare merge în paradis fiscal”

didat pentru un nou mandat de deputat al uniunii, fără nici un alt concurent care să-i deranjeze alcoolemia.

Legendă

☞ bîrfă pentru care nu băgăm mîna-n foc
 ☞☞ bîrfă cu parfum de credibilitate
 ☞☞☞ bîrfă-beton

Acciduzzu

Bula demnitarului

CATEGORIA COMPUTEREA ȘI OPOZIȚIA

Mircea Geoană (vicepreședinte PSD): „Nu soft-ul este de vină, ci Traian Băsescu are hard-ul virusat.”

CATEGORIA PROFEȚII DESPRE TRECUT, PROSTII DESPRE VIITOR

Gigi Becali (președinte PNG): „Am să fac o televiziune, Becali TV.”

CATEGORIA EMIL BOBU

Dan Matei Agathon (secretar general PSD): „Conform teoriei numerelor mari și clopotului lui Gauss, nu avem cum să nu mai creștem față de Alianță.”

Emil Gherguț (președinte BEC): „Turul doi e mai simplu, nu mai sînt atîția participanți.”

Dan Nica (șeful echipei de campanie a PSD): „În general, alegerile au fost corecte.”

CATEGORIA URSUL IEPURĂȘ VISEAZĂ

Adrian Năstase (prim-ministru): „Traian Băsescu a luat bătaie. Nu a cîștigat din primul tur, cum a anunțat, așa că ar trebui să se retragă.”

CATEGORIA BEC PLUS ULTRA

Emil Gherguț (președinte BEC): „Nu se poate ca Traian Băsescu să ne acuze pe noi de fraudă sau de acoperirea unor fraude, el, care s-a înscris pentru turul doi după ce n-a reușit să cîștige în turul întâi, așa cum s-a lăudat.”

CATEGORIA TULBURĂRI SOCIALE DE CONȘTIINȚA

Corneliu Vadim Tudor (președinte PRM): „Nu încurajez tulburările sociale, nu sînt haiducul Bujor, nu chem lumea în stradă, dar, dacă strada mă va chema, nu voi putea să nu vin în lumina reflectoarelor.”

CATEGORIA CU VOTUL LA VIAGRA

Vasile Dâncu (președintele Agenției pentru Strategii Guvernamentale): „E un fel de Viagra pe care a aruncat-o acum Băsescu, ca să-și întărească electoratul care nu a fost destul de tare la vot.”

CATEGORIA GÎNDIRE CU PREFRAUDARE

Miron Mitrea (vicepreședinte PSD): „Se face o confuzie între numărul celor care au votat și numărul voturilor exprimate.”

Maami,
 mami, am înțeles de
 ce ai votat cu domnul
 Băsescu! Ai votat special,
 doar pentru ca tati să
 aibă iarăși pile și la
 opoziție!

Familia ambasador Mihaela Geoană votînd încă o dată și chiar încă o dată și cu unii, și cu alții, ca să fie cariera lui Mircică mulțumită

CATEGORIA FURARE HUMANUM EST

Traian Băsescu (președinte PD): „A recunoaște alegerile legislative în-

seamnă a jigni electoratul Alianței care știe foarte bine că a pierdut pentru că a fost furat.”

Întunericitul

Doamnelor și doamnelor! Aproape a apărut revista **tabu**, numărul fierbinte care va încălzi luna decembrie! Cea mai curajoasă revistă pentru femei frige! Din sumar: pictorial Andreea Marin - Zeița Atena; Dosar: Sexul viitorului - toată lumea cu toată lumea; Despre fostele soțului și actualele foștilor - text de Mihaela Rădulescu; Inedit: Povestea de dragoste dintre Dan Chișu și Manu; Sexfruntarea: Miki vs Taxi.

Citește **tabu**, revista care îi dezbracă pe bărbați de secrete. Vei afla că trăiești într-o lume a bărbaților. Condusă de femei.

Cum se fură alegerile și cine le fură

Există două ipoteze cu privire la fraudele electorale:

În prima ipoteză, prezentată sub formă oficială în formula „incidente izolate ce nu au afectat corectitudinea alegerilor”, cetățenii, individual, profită de carențele legislației și calitatea timbrului autocolant și votează de mai multe ori ca să favorizeze candidatul sau partidul preferat, dar în acest caz, posibil, excursiile cu microbuzul, autocarul sau limuzina din ziua votării nu au nici o explicație. A doua ipoteză ia în calcul organizarea de către partide a unui sistem de comunicare și transport, în interiorul localității și în afara acesteia, pentru a mobiliza și transporta votanții. Pentru aceasta sunt organizate echipe care dirijează fluxul de oameni și de informații, coordonează deplasările și asigură mijloacele (de comunicare, de transport, protecție) pentru a valorifica superioritatea de resurse și putere. Aceste echipe funcționează atât pentru a favoriza mișcarea electorilor astfel controlați (constrânși administrativ sau plătiți) în interiorul localității, cât și în afara ei, interferând cu alte echipe și organizând „turismul electoral”. Alte echipe sunt angajate în acțiuni de intimidare a eventualilor critici și de spionare a adversarului.

De ce se fură? Pentru a obține mai multe voturi

și pentru a demonstra buna organizare a campaniei șefilor de partid de la județe și de la București. Inițiativa poate fi locală, centrală sau coordonată central, dar îmbogățită prin experiența locală. Din acest punct de vedere, referendumul pentru modificarea Constituției a fost momentul-cheie, toleranța internă și internațională față de multiplele iregularități încurajând actorii locali să își asume cea mai mare libertate posibilă. Sub protecția interesului național, clamat și cu ocazia alegerilor din noiembrie 2004, pentru a tempera sau anihila criticile, aleșii locali și subordonații lor au descoperit că există o mare toleranță față de fraudă, iar instituțiile aproape că nu reacționează, sau dacă o fac, își iau maximum de precauții pentru a nu deranja pe nimeni.

Alegerile se fură cu primarii, care

sunt elementele de forță în organizarea fraudei. Miza alegerilor locale, mai ales în mediul rural, este și aceea de a asigura controlul electoral al unor comunități fără viață politică. Pe de altă parte, cariera în partid

depinde și de loialitatea și spiritul de organizare dovedite în alegeri. La nivelul partidelor, organizarea alegerilor are mai mult aspectul unei goane după voturi cât mai sigure decât al campaniei de convingere a nehotărâților. Iar dacă partidul e în toate, primarul nu va recunoaște o altă autoritate căreia să i se supună. Interesul de partid a fost, de altfel, prin manipulare și propagandă, transformat în interes național, astfel că justificarea pentru abuzurile din ziua votării a fost deja asigurată, cu contribuția mass-media mai mult sau mai puțin, direct sau indirect, de partid. Când nu mai există juriști pentru a ocupa președinția birourilor din secțiile de votare, prefectul, tot om de partid, propune persoane care se bucură de prestigiu în localitate pentru această poziție, iar primarul este cel care îi oferă datele. Deci președinții și locțiitorii lor sunt de multe ori apropiați partidului primarului și prefectului. Dacă primarul este într-un partid de opoziție, acest tip de colaborare cu prefectul nu mai există. Iar cei ce controlează secția de votare sunt cei ce pot fraudă alegerile. În afara președintelui și a locțiitorului biroului secției de votare, mai există și posibilitatea colaborării dintre reprezentanții partidelor, controlați tot de primari, prin mecanismele de distribuție a resurselor locale.

De ce hoții nu sunt prinși sau măcar surprinși?

Pentru că alegerile se fură cu legea în mână. Prin soluțiile cuprinse în legea electorală, s-a creat posibilitatea ca alegătorii să voteze de un număr nelimitat de ori, deoarece aceștia își pot exprima dreptul la vot nu numai în localitatea de domiciliu, ci și în orice altă localitate, iar singurul mijloc de siguranță a constat în aplicarea unui timbru autocolant pe cartea de identitate. Modul de organizare a secției de votare și rolul prefectului în procesul electoral sunt permise tot prin lege. Or, dacă legea conține atâtea lacune încât facilitează fraudă, suspiciunea caracterului deliberat al mult prea permisivelor slăbiciuni ale reglementării se instalează automat. Dacă legea ar fi fost clară, fraudă nu ar fi fost posibilă. Deși au existat suficiente semnale de alarmă, cei ce aveau posibilitatea de a reacționa nu au făcut-o. Oare de ce?

Pentru că alegerile se fură cu metodă

Metodele de fraudare și folclorul electoral privind fraudarea alegerilor înregistrează cel puțin opt metode:

1. **Suveica:** este cea mai cunoscută metodă ascunsă, ce constă din preluarea buletinelor preștampilate de la monitorii

Adrian Năstase, omul prea plin al subculturii politice românești

partidelor de către alegători (plătiți sau șantajați) și predarea buletinelor neștampilate la ieșire, ca element de control. Această metodă presupune existența unui excedent de buletine de vot, ca urmare a tipăririi lor fără control și preștampilarea acestora. În acest caz, complicitatea președintelui secției de votare sau cel puțin a unui membru al acesteia este esențială.

2. **Ștafeta:** este o variantă mai simplă a metodei 1 și presupune neintroducerea în urnă de către câțiva din primii alegători a unor buletine ștampilate și predarea lor monitorului partidului, care le distribuie către alți votanți, ce vor aduce la ieșirea din secție un buletin în aceeași stare.

3. **Cămașa albastră:** este o altă variantă a suveicii, care asigură cel mai mare control din partea partidului. Alegătorul se declară incapabil să se concentreze asupra votului și cere asistența unui anume membru al biroului secției de votare (cel în cămașa albastră). Chiar dacă la alegerile parlamentare și prezidențiale se interzice membrilor Biroului Secției de Votare să asigure alegătorii, slaba pregătire sau complicitatea președinților

au permis unor reprezentanți ai partidelor să însoțească în cabina de vot alegătorii care cereau sprijin.

4. **Infiltrarea:** este o metodă valabilă mai ales în cazul orașelor mari, în care absenteismul este important. Ea presupune o coordonare atentă a votului multiplu. Astfel, grupuri de persoane se prezintă la o altă secție de vot decât cea la care sunt arondate, unde, cu complicitatea reprezentantului partidului, ar vota în numele unui alt alegător care nu s-a prezentat încă și este posibil să nu se prezinte deloc la vot. Astfel, controlul listelor speciale nu mai este eficient.

5. **Înlocuirea:** este o metodă care implică distrugerea și substituirea unor buletine votate de alegători cu altele ce au fost ștampilate de reprezentanții partidului ce controlează desfășurarea alegerilor în secția respectivă.

6. **Urna mobilă sau ne-transportabilă.** Utilizarea unei mobile pentru a obține votul unor persoane, mai ales în vârstă, deci aproape ne-transportabile, dar care sunt în fapt non-votanți. După abuzul de la referendum și spectacolul de la locale, când mulți candidați au de-

venit primari pentru că au reușit să găsească mai mulți ne-transportabili decât adversarii lor, și la alegerile parlamentare urna mobilă a fost deplasată în multe cazuri fără acte medicale doveditoare ale stării de sănătate a solicitantului.

7. **Turismul electoral:** este metoda facilitată de existența listelor speciale, care presupune deplasarea unor alegători de la o secție la alta și/sau dintr-o localitate în alta, pentru a vota de cât mai multe ori cu putință.

8. **Mobilizarea forțată și campania continuă:** constă în organizarea aducerii forțate a alegătorilor la vot, prin eludarea caracterului liber al votului și condiționarea ajutoarelor sociale sau a altor forme de suport pentru persoanele sărace. În paralel, condiționarea presupune și indicații privind votul, și forme de control al acestuia care interferează cu unele din metodele de mai sus, cum ar fi suveica, ștafeta sau cămașa albastră, pe care dormitează trei trandafiri, într-o pândă continuă de pește de pradă.

Cristian PÎRVULESCU

Trezorieru' PSD cu purtător de PNA

Baronii Corneliu Iacobov și Andrei Șerban (cel din urmă, primar PSD la Slănic Moldova) au fost puși la zid fără bentiță la ochi. Pîrîciosul, Ionel Crețu, s-a recomandat drept trezorerul partidului de guvernămînt – filiala Bacău. Informațiile sale pot fi de un real folos, atît pentru comunitate și clasa politică, cît și pentru turnător. Din surse bine infiltrate la PNA, un zvon de cercetare penală a cutremurat liniștea ex-casierului și acum se căiește. Cică ar fi furat 44 de miliarde de lei chiar de la cei pe care i-a dat în gît. Țeparii țepuiți au făcut plîngere penală, iar dosărelul a ajuns la PNA de șase luni. Actele incriminatoare sînt la procurorii care așteaptă un semn divin să le finalizeze.

PUR va parașuta un vicepremier mincinos

Dacă pretențiile lui Voiculescu vor fi băgate în seamă, PUR va avea un vicepremier în viitorul guvern (oricare ar fi el, probabil!). Acest vicepremier e desemnat în persoana lui Codruț Sereș, un mincinos sărăntoc și imoral care, vorba lui, „proliferează injurii”. Puristul, fost candidat de sanchi la președinție, se laudă că pînă în 1999 a fost manager la cîteva firme. Realitatea e, însă, alta: numitul Codruț Sereș a fost, pînă în 1999, parașutist la o unitate militară. Și anul intrării sale în PUR este dat înapoi, așa, ca să-i crească trecutul politic. Aflat în slujba lui Voiculescu (n-a prea finalizat nici un proiect la care a lucrat), Sereș locuiește într-un apartament aparținînd Crescent-ului, apartament cu o singură cheie căreia nu are voie să-i facă dublură! Marele caracter de vicepremier a reușit să-și părăsească nevasta (cea de-a doua) în urma campaniei electorale, cînd, ca o aducere aminte a trecutului său, s-a încurcat cu o parașută de campanie!

Loteria română e iute de mîină

Pentru că nu avem, deocamdată, dovezi că există o dirijare a câștigurilor de la loterie (vedeți că PSD nu are interes să iasă lumea duminica viitoare, așa că s-a cîștigat duminica trecută potul cel mare!), putem să vă spunem că există o politică de personal foarte dirijată. De pildă, fostul șofer Maxim Codarcea, ajuns director al sucursalei Cluj, post pe care a stat 12 ani, s-a dovedit un cadru de nădejde. Probabil și un deținător de secrete destul de mari din moment ce, după ce a fost silit să se pensioneze, în urma unor scandaluri care au ajuns în presă, a fost reangajat, pe post de consilier. Un post care, la alte sucursale, nu există, cu un salariu baban care, de asemenea, la alte sucursale nu există!

Platon și Aristotel jucînd un număr de apel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale și vor fi autentice

PAUL PĂCURARU: „Fraudă? Turism electoral? Nu au existat!“

Este liberal. În timp ce Băsescu și Tăriceanu căutau alegerile la fraudă, miercurea trecută, domnul senator Paul Păcuraru recunoștea victoria PSD-ului în alegeri. Mai mult, domnul senator nu credea în fraudă și avea și explicații privind inexistența turismului electoral. E incredibil dialogul cu dumnealui! Eu nici nu cred că am putut avea un asemenea dialog. L-oi fi inventat singur! Asta e singura concluzie! E prea perfect! Domnul senator Păcuraru și-a cîștigat pe drept un loc în viitorul Parlament al țării! Îi mulțumesc că ne va călăuzi mersul înainte! Iliescu zice că el ne-a dat stenogramele ședințelor pesediste. Adevărul este că duminică am votat.

„Felicități!“
„Nu i-am felicitat!“

Reporter: Domnule Păcuraru, dumneavoastră i-ați felicitat pentru victorie pe pesediști.

Paul Păcuraru: Îmi permit să citez din propria mea cuvîntare. „După atît de înălțătoarele intervenții privind ziua națională, a intra în actualitate e relativ dificil. Dar voi folosi prilejul, ca și colegul meu, distinsul senator Solcanu, care a avut o intervenție pe tema alegerilor, ca să încerc să o echilibrez, nu de altceva, măcar de echilibrul politic. Pot spune că e prematur acum să tragem concluzii, fiindcă nu s-a terminat numărătoarea finală, dar ceea ce este clar este că ceea ce este statistic consacrat într-o anumită structură nu mai poate fi modificat ușor. Dacă tendințele actuale se confirmă, sînt obligat, cu onestitate, să felicit învingătorul. A doua mare concluzie este că Alianța Dreptate și Adevăr și-a dovedit menirea...“

Rep.: Pe scurt, i-ați felicitat!

P.P.: Nu, foarte pe scurt, am avut o analiză critică la adresa lor. Punct cu punct le-am spus în față că sînt un partid rural, că România se împarte în România lor și România noastră, că poate de acum încolo vom pune mîna și vom modifica regulamentul pentru a avea o viață parlamentară serioasă. Le-am spus că nu mai pot face ce vor și nu mai sînt partidul-stat. Intervenția mea de ce a venit? A venit ca replică la Solcanu.

Prevestitor al analizelor pe șase luni încolo

Rep.: Nu ați fost cam prea nuanțat?

P.P.: Nuuuu, temele pe care eu

le-am abordat aici sînt temele pe care analiștii politici le vor analiza șase luni de acum încolo.

Rep.: Bravo, ați fost antermergător, precursor!

P.P.: Da, da, meseria îmi permite! Sînt sociolog, am observat deja tendințele, am analizat elementele și, din punctul meu de vedere, veți constata, toată lumea va vedea...

Salvatorul Paul

Rep.: În timp ce Băsescu descoperea nereguli la vot, dumneavoastră...

P.P.: Eu în timpul discursului meu nu știam chestia voturilor nule. Am aflat-o după două ore. Eu am salvat momentul. Rămînea Solcanu fără replică.

Rep.: De ce nu i-ați zis lui Solcanu: Bre, Ioane, lasă-ne! Ne-ați făcut cu autobuzul, cu toate!

P.P.: Eu nu știam de nule. În acest context, cînd am aflat de nule, eu am cerut multă prudență și multă atenție. Colegii voiau să ceară anularea alegerilor, ceea ce s-a întîmplat. Eu le-am spus că statistica nu prezentase în raporturile sale voturile nule. Sigur, și eu am făcut niște calcule pe rapoarte. Dar aici a apărut o discuție tehnică ce nu face obiectul acestui ziar.

Rep.: Am senzația că sînteți cam...

P.P.: Nu! Eu, Paul Păcuraru, pot să spun clar că niciodată nu m-am văzut votînd cu PSD.

Firma

Rep.: Poate v-au șantajat! Stai, bre, Păcurare, ți-am dat licitația aia cu copiatoarele pentru Parlament!

P.P.: Nu mi-au dat-o pesediștii. Licitatia de la Camera Deputaților a fost cu supraveghere internațio-

nală, adică a fost o valoare foarte mare, iar firma la care sînt acționar a cîștigat-o pe componenta sa, adică de copiatoare de mare capacitate. E exclusă ideea de favorizare. Totul a fost supravegheat internațional. Nu-i poate păcăli nimeni! Nu înțeleg de ce Camera Deputaților ar fi trebuit să spună că nu o interesează oferta de preț a firmei unde eu sînt acționar numai fiindcă sînt eu acționar la ea. M-am interesat și eu și am văzut că echipamentul prezentat era fără cusur. Și era mai ieftin cu 100 de mii de euro. Firma participă la toate licitațiile din țară, eu m-am trezit cu interpretarea. Eu nu știu la ce licitații participă. Am aflat din presă de tot scandalul. Eu nu trec pe acolo de șapte ani, nu mă știu nici angajații. Firma este foarte serioasă și este reprezentantul unui concern olandez. De ce mi-am dat demisia? Nu din criterii morale, ci fiindcă nu puteam să fac două lucruri.

Rep.: Poate sistemul dumneavoastră de viață e prea nuanțat.

P.P.: Nu e nimic nuanțat. Nu mă ocup. Eu nu pot să le spun nimic. Bă, sînt acționar, nu te bagi la Parlament, că-mi afectează imaginea. Cum pot să le spun asta, ar însemna să-i omor. Am vrut să vînd acțiunile. Mi s-a spus că nu o să creadă nimeni chestia asta, că se va crede că le-am dat lui măică-mea. Pe mine m-a agasat chestia asta. La mine e o prezumție de vinovăție ce se atașează numelui meu.

Frauda, nu e

Rep.: Dar și în cuvîntarea asta ați scăldat-o. Bre, nu ai cîștigat nimic! Ăsta e răspunsul!

P.P.: În termeni tehnici au cîștigat. Eu am o formație științifică.

Paul Păcuraru, un liberal care, într-un inedit gest de fair-play, a felicitat PSD-ul pentru cîștigarea alegerilor prin fraudă

Rep.: Trebuia să analizați atunci cum au fraudat!

P.P.: Îmi permiteți? Eu, ca politician, nu dau cu barda în cap. Asta mă caracterizează. Pentru mine politica e o profesie, nu e o aruncătură de vorbe. Nu sînt demagog. Eu vorbesc din statistici. Din '90 încoace, eu resping ideea fraudei electorale, iar eu sînt în PNL din 26 decembrie '89.

Rep.: Nu a fost fraudă?

P.P.: Eu consider că, în afară de mici găinării, care vin de la oameni cu comportament particular, dar fraudă nu a fost, fraudă, în sensul deturnării votului, nu a fost.

Rep.: Turism electoral nu a fost!

P.P.: Am să povestesc un lucru. Întîmplarea face ca din Galați să fie Corina Păcuraru, o potrivire de nume, că nu e nici un fel de rudă cu mine. Ea este la PRM și candidează la Teleorman și mi-a povestit personal ce s-a întîmplat cu autobuzele. Ea s-a temut de fraudă și a cerut la Brașov firmei fratelui său trei autobuze care să ducă observatorii la secțiile de votare din Teleorman. Aceste trei

autobuze au fost în *Evenimentul zilei* și au fost dați în toată presa, dar sînt oameni care nu au votat niciodată, au fost pur și simplu observatori. Autobuzele au fost filmate în toate județele pe unde au trecut, au fost filmate în Alexandria, în Voluntari. Observatorii nu au votat niciunde. Eu cred că între realitatea prozaică și interpretările ce se dau există multe exagerări. Eu din '90 am văzut că nu a fost niciodată nici o fraudă, dar ăsta era curentul de opinie. Este criza perdantului care este fraudat.

Un concept

Rep.: Ați încercat să fiți obiectiv.

P.P.: Domnule, eu am luat listele suplimentare și le-am verificat. La mine în județ, nici o fraudă.

Rep.: A fost o psihoză.

P.P.: E un concept de-al meu. Nu există fraudă. Voturile se numără digital de către statistică. Nu e nimeni nebun din statistică să schimbe voturile. De ce să faci asta? Pentru a ieși unul sau altul?

Rep.: Păi, Băsescu a cerut arestarea statisticii...

P.P.: După care și-a cerut scuze. Nu așa se face politică. Vedeți, mi-ați spus de autobuze. Știți ceva, credeți că, atunci cînd un subiect e cunoscut de două persoane, el mai poate fi un secret? Experiența mea de viață spune că un secret rămîne secret cînd îl știi doar tu. Eu nu pot vorbi despre autobuze, fiindcă nu le-am văzut. Eu nu cred că poți pune 50 de oameni în autobuz și să-i plimbi și toți să fie legați la gură.

Rep.: Dar Alianța D.A.?

P.P.: Poziția Alianței D.A. vine din faptul că au dispărut 200.000 de voturi. Dar noi mereu am lucrat cu o ipoteză, nu cu o raportare. Politicienii trebuie să ajungă la o înțelegere, să se intereseze clar înainte de a-și spune cuvîntul.

Rep.: Băsescu?

P.P.: Eu am îndemnat la prudență, dar votul meu era unul. Eu mă desolidarizez de toate interpretările date, integral.

Eugen ISTODOR

Năstase se grăbește ca fata mare la guvernat

Năstase a declarat sîmbătă că a demarat deja negocierile cu UDMR și PUR privind componența viitorului Executiv. Aceasta pentru ca noul guvern să devină funcțional cît mai repede. Premierul a spus că decizia finală se va lua într-un singur birou, între el, Dan Voiculescu, Marko Bela, Mircea Geoană, dar avînd acordul lui Ion Iliescu. După o lună de pupat babe, dat mîna cu tractoriști și mîncat mititei, Năstase așteaptă ca pe o izbăvire retragerea în birouri pentru încă cinci ani de aici înainte. Incendiază holdele, otrăvește fîntînile, ne goleşte frigiderule și se ascunde ca să continue lupta: alături de oameni, împreună cu ei în birou. Păi, nu degeaba se plînge Europa de birocrația de la noi.

Ocaua mică și Ottawa mare

Fericita alăturare pe care v-o prezentăm s-a produs în *Adevărul de Arad*, un ziar care apare într-un județ puternic... cu oameni puternici. Dar bag de seamă că din ce în ce mai puțini. Faptul că lîngă reclama PSD-ului a apărut acel anunț pentru emigrări în Canada pare să fie un me-

saj limpede: frați români, de ce să emigrați în Congo? Uite, o altă țară de limbă franceză vă așteaptă. Vorba aia: „Și dacă ramuri bat în geam, / Și de ne mai ciordesc la BEC, / Eu îmi bag p...-n el de neam / Vă pup, sînt în Quebec!“.

Frunza de scîrțar

Cuvîntul care se frige la BEC

Săru' mîna, doamnă Maria... Îmi cer scuze, eu am luat din redacție ziarele de săptămîna trecută, alea pe care nu le-ați găsit matala vineri seară să le puneți la colecție. Știți, eu cînd fac „Cuvîntul care...” am obiceiul de a le întinde pe toate pe jos, prin cameră, pînă obțin un covor mare și colorat din *Evenimente*, *Adevăruri*, *Zile*, *Jurnale*, *Libertăți*, *Cotidiane*, *Naționaluri* și *Româniî libere*, covor care începe din hol cu ziua de marți și se termină în-spre bucătărie cu joi și vineri. Uite, sîmbătă dimineață, în timp ce stăteam cu fundul pe editorialul lui Bogdan Ficeac plus jumătate din articolul „Adrian Năstase – huiduit la Alba Iulia” și cu cana de cacao cu lapte potrivită exact în bulina roșie a *Evenimentului zilei* de miercuri, mi-a trecut prin cap să încerc un exercițiu de imaginație. Am închis ochii și mi-am închipuit pentru cîteva secunde că am scos din copertele ziarelor aranjate frumos pe sub mine cuvintele: „alegeri”, „fraudă”, „anulare”, „BEC”, „campanie electorală”, „Băsescu”, „Năstase”, „Alianța”, „Uniunea” și „criză politică”. Ia să vedem ce a mai rămas. Păi, n-a mai rămas mare lucru în afară de „Mihaela Rădulescu, amenințată cu procesul” în *Național* și „Mutu și-a luat consilier antidrog” din *Libertatea*. A, și, bineînțeles, în afară de coperta *Jurnalului național* care a rămas neatinsă. Că doar ce treabă au „Teroriștii din decembrie '89” ai *J.n.* cu „Turisții din decembrie '04” din restul ziarelor?

În altă ordine de idei, mă uit de ceva vreme la editorialele din *Ev. z.* și-mi aduc aminte ce sperietură am tras degeaba prin vară, cînd conducerea Ringier a hotărît să-l deporteze pe Cornel Nistorescu undeva prin pagina țșpe a ziarului. Și cum An-

tena 1 trecuse deja în partea cealaltă a baricadei, am zis că, gata: acum o să se ducă dracu' și bruma de opoziție din presa scrisă! Ei, aș! I-auzi la Traian Ungureanu de marți: „Frauda nu a fost accidentul care era să ne facă de rîs, ci rînjetul atosteștiutor al unui partid care se pregătește să ne transfere în Europa cu instinctele politice adormite”. Sau miercuri, în editorialul „România, un sat sicilian?” al Turturicii: „Deranjat din marșul triumfal, PSD a reacționat furibund acuzîndu-l pe Traian Băsescu că vrea să destabilizeze țara și că distruge imaginea României în lume. ...Televiziunile și analiștii de casă ai PSD au preluat din zbor tema și au început pe loc să calculeze în euro presupusul prejudiciu pe care Băsescu l-ar fi adus țării”.

Apropo, un dușman redutabil pe care l-a avut de înfruntat echipa de campanie a lui Băsescu săptămîna trecută mi s-a părut a fi editorialistul în trening de la *Adevărul*. „De mă voi scula, pre mulți am să Cristian Tudor Popesc eu!”, pare să-și fi zis dînsul în barbă cînd a turnat cele două editoriale la rînd, marți și miercuri, în *Adevărul* („Scîrba și oftatul” și „Candidatul România înfrînt din primul tur”) plus toată seria de apariții în stilul inconfundabil pe teve. A fost pentru prima oară cînd, mai mult decît o confruntare între candidatul Alianței, respectiv al Uniunii, mi-am dorit să văd la televizor o păruială... ăăă, scuzați, o confruntare, eventual un meci, orice, între CTP și Traian Băsescu. Normal că am ceva de comentat cu privire la tipul acesta de discurs, însă, sincer, mi-e teamă să mă desfășor aici, să nu vină nenea Cristian Tudor Popescu să mă bată. Mai bine aduc un frate mai mare în persoana lui

Cristian Pătrășconiu, publicist comentator al ziarului *Cotidianul*. Articolul se numește „Liniste! Servește C.T. Popescu” și zice cam așa (Pe el! Rupe-l, Pătrășconiule! – *n.red.*): „Este, probabil, cel mai bun tenisman dintre ziariști. Și, la fel de probabil, cel mai bun ziarist dintre tenismani. ...Cei ce îl invită pe C.T. Popescu așa de des pe la televiziuni știu că acestuia îi place tenisul. Contează mai puțin analizele sale, cît faptul că știe să servească bine. Or, dacă servele lui Popescu ajung în terenul Alianței D.A., cu atît mai bine în aceste vremuri nesigure pentru PSD+PUR”.

Daniel GOACE

Vă mulțumesc, domnule Băsescu, că ați aruncat țara în haos! Pentru un rahat de un milion de voturi furate ați făcut un scandal de ați dat țara înapoi cu 20 de ani. Vreți să vă spun ceva? Mie unuia îmi convine! Pentru că acum 20 de ani încă eram un tînăr autor SF de perspectivă, un inginer echilibrat și un tenisman onorabil. Și nici nu mă poreclea toată lumea „Chelu” sau „Nebunu”...

Cristian Tudor Popescu, un director adjunct de opinie, îngrozit de perspectiva ucrainizării României pentru ca nu care cumva să fie nevoit să mai schimbe o dată numele ziarului pe care-l conduce: din *Adevărul* iarăși în *Pravda*

canalul mass-midia năvodari

● Ziariștii acreditați la Prefectura București au primit, de 1 Decembrie, de la dr. ing. Dan Alexandru Darabont o diplomă de onoare care are următoarea motivație, fără diacritice: „pentru munca rabdatoare, ziditoare de certitudini prin seriozitate, inteligenta si talent, consumate fara reserve, precum si pentru calitatile remarcabile de exponent al gestului energic, suplu si bine cumpanit, spre invingerea tuturor obstacolelor, in indeplinirea misiunilor de mare raspundere asumate”. Această „sinergie a faptelor” de arme ale lui Darabont este girată de consilierul său personal, fostul ziarist Cornel Catană, cel care, printre altele, alături de Ion Cristoiu, a inventat bulina roșie de pe frontispiciul *Evenimentului zilei*. Prin retragerea la Prefectură se poate spune că ziaristul Catană s-a lăsat la vatră într-un gest

energic, suplu și bine cumpănit!

● Emisiunea lui Mircea Dinescu de pe Realitatea TV a fost întreruptă o perioadă. Asta, deși mai mult ca sigur se făcea ceva audi-ență (ca să nu mai pomenesc de haz) cu babele de la țară inter-vievate de Dinescu și cu moșii ăia simpatici de la Mambo Siria, impresariați de același. Ca bîrfă pentru care cam băgăm părul în foc (ce să facem, dle CTP, încă ne mai permitem luxul ăsta), cică lui Mircea i s-ar trage puțin și de la faptul că ar fi venit la o emisiune în direct într-o oarecare stare euforică. De care – judecînd ca niște oameni cu păcatele lor – nu se făcea vinovat el, direct, ci niște vase lăsate la îndemîna lui. Acum, ce să spunem, noi îl preferăm pe Mircea și cu privirea ușor pierdută; chiar și așa e mai lucid ca analiștii care vin pe la emisiuni cu priviri din alea fixe. Zețarul Ivan

România. Mici fragmente de neant.

Prostitute ca noaptea

Ziua de luni se termină la noi marți dimineață, pe la ora 4. Vă voi povesti ce am văzut eu, luna trecută, pe drumul de la redacție spre casă (casa mea). Întii, doi rockerași de liceu, luați la ture de doi polițai. Se întocmeau deja procese-verbale. La vreo 50 de metri mai încolo, două coarde penale care se gudurau libere la orice mașină ce trecea pe lângă ele. După încă 100 de metri (cel mult), vreo cinci polițiști care se odihneau pe trotuar. La o aruncătură de băț după ei, trei proxeneți în exercițiul funcțiunii. Deja începusem să calculez: oare la mine în casă peste cine dau?

Troleibuzul 90-60-90

Simbătă, pe zi, de data asta în drumul spre redacție, cu troleibuzul. Urcă patru fete cam de liceu. Gălăgie, discuții, zgomot de pungi cu cartofi (chips, adică). Evident, din mașină nu putea lipsi nelipsitul bătrîn indignat. „Mda... parcă-s la mă-sa acasă... Tineretul de azi...” Se tot foia pe scaun, enervat că nu-l aprobă nimeni. Deodată, liniște. Ei, și-n liniștea aia, una din fete n-are ce face și dezvăluie: „Știți că m-am măsurat? Am 95 la fund, 65 la mijloc și 91 la piept...” Stupoare, indignare, preinfarct, comentarii... Pină la urmă, nu făcea mai bine fata aceea dacă mergea pe jos? Scăpa și de moralității din RATB, și de cîtiva centimetri de pe coapse. Și poate o vedea și vreun fotbalist.

Moș Crăciun cu supape dalbe

Ei bine, mă plimbam și eu printr-un mega-market și ce văd: Moș Crăciuni și oameni de zăpadă gonflabili. Și nu orice Moși Crăciuni gonflabili, ci unii mai mari decît Akebono sau Ghiță Mureșan, de 2,45 metri înălțime. Nu am putut să îmi rețin gândurile păcătoase referitoare la ce ar face o femeie sau un bărbat cu un Moș Crăciun gonflabil. Din păcate, nu am reușit să-l dezbrac, dar părerea mea e că un Moș Crăciun gonflabil e genul care oferă femeilor cadouri gonflabile cu vibrații, și nu este el unul. Însă dacă e adevărată povestea cu piticii care fac ei cadourile moșului, atunci mă îndoiesc că femeile vor fi satisfăcute pe deplin.

Onan Barbarul

Vreau să vă spun că duminică seară, aproape noaptea, iar l-am văzut pe onanistul ăla care activează lângă blocul meu. Am scris de el săptămîna trecută. Văd că îi place în natură, pe frig, nu vrea deloc să intre la cald. I-o fi spus cineva că e mai mișto să nu se implice activ în relațiile lui, adică să fie rece cu femeile.

Ethos, Porthos
și Aramis

Reportaj cu țara de gît

Azi, 30 noiembrie 2004, este 1 decembrie 1918

30 noiembrie 2004

Orașul Strehăia. Județul Mehedinți. Ora 11. Este intonat tot imnul Republicii România. „Scoate degetul din nas la imn!” „Stai pe picioarele tale, nu te răzima de bancă!” „Dă căciula jos!” 4 grade afară. „Îl invităm pe domnul profesor Protopopescu, cetățean de onoare al orașului, să ne evoce cîteva momente importante de la marea eveniment de la 1918.” „Stimați locuitori ai orașului Strehăia, sîntem prezenți aici ațîți cît sîntem și ar fi trebuit să fim mai mulți pentru a trăi acest eveniment de suflet al neamului. Poate se cuvine de început...” Trece un Mercedes pe drum. Profesorul Protopopescu explică auditoriului cum s-a ajuns la data de 1 decembrie ca zi națională. „Fiecare stat are cîteva simboluri ce semnifică anumite aspecte din istorie. Stema, steagul, ideea de

luptă a statului. Noi serbăm aceste simboluri astăzi, 1 decembrie.” Discursul continuă cu rivalitățile și dominațiile istorice ale statului nostru. „Teritoriile românești au cunoscut asuprirea socială și politică. Printre permanențele istoriei noastre a fost lupta pentru unitatea națională.”

„Nenea, ne dați la PRO TV?”

„La 1 decembrie 1918 are loc marea adunare de la Alba Iulia. Imaginați-vă 100.000 de români care au venit la chemarea istoriei!” „Cît costă blugii lui matala?” „Și, sigur, unirea aceasta care i-a apropiat sufletește pe români noi le trăim și nu le prea trăim, decît așa, din activism, noi nu trăim cu mintea, cu sufletul, noi nu încercăm să luăm exemplul celor care au luptat cu prețul vieții lor.” „Tot despre evenimente o rugăm pe doamna Bîzu Maria să ne vorbească!” „Unirea de la 1918 cu patria-mamă a fost un eveniment important în viața poporului român. Așezat în calea răutăților, cum plastic s-a exprimat cronicarul, înfruntînd vitregiile aspre ale istoriei, poporul român a dat nenumărate jertfe pentru neațîrnarea ființei sale naționale. Prima etapă a fost Unirea lui Cuza sau Unirea cea Mică.” Se depun coroane de flori din par-

Fotodocument: În localitatea Strehăia, urmașii pionierilor de altădată, tinerele vîstare ale perioadei de tranziție pe care cu îndreptățită mîndrie patriotică o numim „Epoca Ion Iliescu”, raportează entuziast sărbătorirea zilei de 1 Decembrie înainte de termen

tea Poliției, Consiliului Local, Liceului. Nici un strehăian nu a fost la Alba Iulia în 1918. A urmat cuvîntul doamnei viceprimar Mutașcu. Apoi, corul a cîntat.

„Domnule reporter,

eu sînt profesorul Protopopescu. Am peste o sută de studii publicate, sînt în volumul *Personalități române și fapte le lor, 1950-2000*, editat de Ticu Dîrțu la Iași, sînt menționat în volumul patru, din zece, am la editura PACO *Istoria Strehăii*, 800 de pagini tipărite. Sînt într-o opoziție totală. Nu am fost niciodată

în nici un partid. Eu spuneam elevilor mei că Basarabia e furată și comunismul e o utopie, iar comuniștii noștri și-au văzut propriile interese.” Strehăienii nu au încotro. E 1 decembrie, hai să serbăm. „Vedeți dumneavoastră, lucrul acesta trebuie făcut cu sufletul necesar. Ceea ce lipsește azi în general românilor e lipsa unității de suflet. Discursul meu nu a fost prea entuziast. Au fost zece persoane, adică oficiali. Iar consilierii orașului se plimbau pe partea cealaltă a străzii, în partea dinspre nord, ceea ce m-a afectat foarte mult. În general, nu se răspunde cu sufletul.

Nu au fost funcționari, nu au fost profesori și elevi. În 15 ani nu s-a realizat nimic, nimic, în Strehăia. Țigănamea se află în plină expansiune. Strehăia, pînă în secolele 14-16, a fost reședință a băniei de Severin, a Mehedințului. Țiganii au bani din firme-fantomă. Ei se cheamă toți Mihai. Așa s-au declarat ei la Primărie. Nu poți să-i arestezi, nu poți să-i găsești. Și te trimit de la Mihai la Mihai. Mitea a murit. Strehăienii lucrează menajere la țigani.”

Eugen ISTODOR

Frauda la țară are farmecul ei

Înainte să ajung în comuna de pomină Olteni, am stat de vorbă cu cei din Alianță. „Ce oameni slabi am avut în comisii”, mi-au zis. „La Olteni, omul nostru, Năstase, fostul primar, s-a îmbătat turtă și s-a retras din secție la ora 4. Din șapte primari cîștigați în vară de Alianță în Teleorman, 3 au trecut deja la PSD.” Pentru ei, e groasă.

Duminică, ora 12. Stau pe o piatră în fața magazinului vopsit portocaliu al fostului primar PD Năstase din Olteni, care e plecat la fii-sa, în Onești. Pe o altă piatră, doi moșneguți care se declară ai Alianței beau țuică cu o namilă de bărbat. Namila seamănă perfect cu Peter O'Toole, dar e îmbrăcat zdrențaros și are o față de alcoolic. Pe genunchi am listele speciale de tip 1 și 2 de la alegeri cu oamenii din sat. Cei de la Alianță au găsit pînă acum 87 de nume din Olteni, Perii Broșteni, Alexandria sau alte localități, care apar că au votat și pe listele suplimentare din Olteni, și pe listele permanente. Prezență la vot, 115 la sută. PSD a cîștigat zdrobitor. E duminică, e pusti, în afară de acești doi moșneguți și de Peter O'Toole, nu am cu cine comunica. Vreau să îi găsesc pe votanții dubli și cei trei mă vor ajuta să ajung la ei. Să le luăm numele pe rînd.

Neacșu Mădălina
— Care e, mă, asta?
— Să fie a lu' Miezu?
— Bă, îți spun, cu Miezu' e făcută.

— Asta e!
— E o șontoroagă! La stînga, spre Alexandria, a doua casă, pe asfaltu' drept.

Moldovan Valentin
— Ică. Țsta-i din rudari, e țigan din Perii Broșteni. Pe ăsta să nu-l văd. Nu lucrează nimic.
— Are și el o căruță.

Preda Radu și Preda Maria

— Asta e oarba. A votat el și pentru ea. Nici nu cred că a ieșit din casă.

Oniță Maria sau (pentru că nu se vede bine) **Oniță Marin**
— Dacă-i Marin, ăsta-i Gheorghe. Țsta era în comisie la votare. E mîna dreaptă a lu' primaru'. Dacă-i Maria, e tușă-sa! E rudă cu ei.

Barbu Vasile
— Barbu Vasile? ...Barbu Vasile? Țsta-i băiatu' lu' Ile care ține pe Florica, mă, moldoveanca...

— Nu e George al lui Gilceavă? Țsta stă acilea, pe asfalt. L-a dat ta-su afară.

Mihalache Elena

— Godeac!

— Nu-l știu.

— Cum îi zice, mă, lui Belu al lui Godeac a lui Mihalache?

— Nu-i ăsta, mă!

— Preda îi zice.
— Preda Ion și Preda Mihalaela.

— Păi, matala îmi spui mie!?
— Mihalache Bițu?
— Da', mă!

Ați înțeles ceva? Nici eu. Mult mai simplu era ca unul dintre ei să vină cu mine. Moșneguții încep să se plîngă de dureri de spate și mă refuză.

Peter O'Toole?
— Nu pot, că rămîn fără servicii. De nu știu cînd mă amenință că rămîn fără servicii. Băiete, tu știi ce i-am spus eu lu' primaru' la alegerile celelalte? Că să vadă cu cine votez, că să votez cu el. (*ton vitejesc*) Zic: „Da' ce, votu' meu nu e secret? Băi, tu îmi belești pula!... (*ton cîstit*) Nu, nu pot să merg.

Zece minute mai tîrziu, încep să mă plimb prin sat.

Stan Voichița, a lu' Pompilică, veterinarul satului (două voturi): „S-a votat cîstit, nu a fost fraudă. Presiuni, la Olteni, eu nici n-aș vede. Nu, în mod sigur nu. Eu am votat o singură dată”.

Badea Silviu, a lu' Ile (două voturi): „Țsta e primar cîstit, nu ca ai voștri care numai au furat”.

Neacșu Mădălina (două voturi): „O dată am votat, că am plecat repede de la magazin și m-am dus să votez. Jur, doar o dată.”

Da, domnu' reporter, știu că proasta de nevastă-mea a votat de mai multe ori. Da' ce să fac? E femeia mea, ne știm de atîta amar de vreme... Vine Bănescu și cu Alianța să-mi crească copiii, să-mi cîrpească, să-mi gătească, să mă spele, să mă calce? Nu vine! Nu vine nici PSD-ul, ce-i drept... Da' măcar ăștia ne-a ținut în sărăcia asta a noastră, că altfel cine știe ce nenorocire se mai întîmpla...

Nea Jianu din comuna Olteni, jud. Teleorman, ieșit neclar în această fotografie neclară, întrucît pînă și fotoreporterul nostru i-a fost rușine de rușinea lui

Adriana Dima lucrează la primărie, a fost în comisia de la secția de votare: „Eu am fost cea care a răspuns de listele suplimentare. Am văzut că erau foarte mulți pe care nu îi găseau pe listele permanente și îi trimiteau să îi scriu pe suplimentare. Gîdea Radu, de exemplu, votase la mine și am văzut că era și pe

permanente. Asta am văzut tîrziu. Dar nu știu cum s-a semnat și acolo. Cît am fost de față nu s-a făcut nici o fraudă.”

E una din comunele României unde a cîștigat Adrian Năstase.

Alexandru VĂRZARU
alexvarzaru@catavencu.ro

De ce rămân aici, pe ei și pe poziții

Motto: „Poa’ să zbiere Hrebenciuc, Eu în Congo nu mă duc!“

Stimate Domnule Iliescu,

Deoarece mă adresez dumneavoastră pe calea Internetului, voi ține seama de acest fapt și voi sări primele rânduri ale scrisorii mele, pentru că băiețelul de 7 anișori din vecini își mai aruncă ochii prin revista asta și nu vreau să-l complexez pe viață.

Mai întâi aș dori să vă felicit pentru marele curaj și stăpânirea de sine pe care le-ați dovedit necandidând pentru a 4-a, a 5-a sau chiar a 6-a oară la funcția de președinte al țării, cu atât mai mult cu cât știu că ați fi avut cum să o faceți, dacă chiar ați fi

vrut neapărat (în zece ani de „domnie“ se puteau schimba chiar și trei Constituții, nu una!).

Am aflat din presă că domnul Viorel Hrebenciuc – membru marcant al partidului din care fără onor acum faceți din nou parte –, cu ocazia afișării rezultatelor exit-poll din data de 28.11.2004, a adresat următoarele cuvinte jurnaliștilor prezenți la sediul PSD: „Acum puteți emigra în Congo: Am câștigat alegerile!“. Vreau să vă anunț pe această cale că eu, unul, n-am să plec nicăieri. Pentru că nu mor nici caii când vor căinii, nici caprele când vor vecinii, domnule ex-președinte. Știu că poate v-ar conveni ca tinerii cu o astfel de atitudine deviaționistă să părăsească România, iar politicienii să facă nestingheriți ceea

ce vor dâșii. Recunosc că am fost și eu tentat să plec, dar m-am gândit că mai bine ar fi să plece din țară cei care oricum au conturi deschise prin Elveția sau firme-fantomă prin Insulele Cayman. Eu nu pot să vă spun exact cine sunt ei; dumneavoastră însă îi cunoașteți; timp de zece ani ați avut pârghiile legislative în mână pentru a-i pedepsi. Și să știți că mai sunt încă destui ca mine, care nu îi vor scăpa din ochi și nu se vor lăsa nici intimidați, nici izgoniți și nici călcați în picioare de către politicieni, indiferent cu ce culoare își vopsesc ouăle.

Sunt conștient că, în ochii unora, eu nu însemn decât poate o pietricică în drum, care se poate îndepărta cu o simplă lovitură de picior; cu toate acestea, uneori chiar și o pietricică poate schimba multe lucruri, în momentul în care îți intră în pantof sau – că aveți și dumneavoastră o vîrstă și sînteți mai sensibil la lucrurile astea – o ai la rinichi.

Mai am o ultimă rugămintă la dumneavoastră, domnule Iliescu. Sper ca de acum înainte să terminați cu mascarada și circul mersului la biserici, pupatului icoanelor și bătutului crucilor până la genunchi; pe de-o parte, chiar nu mai aveți nevoie să jucați teatru, iar pe de altă parte, vă înțeleg perfect ateismul. Pentru o persoană cu trecutul dumneavoastră, chiar și numai ideea

că va exista cândva poate un moment în care veți sta față în față – dar nu la același nivel, vă asigur! – cu persoane ca Elisabeta Rizea, Călin Nemeș, Corneliu Coposu și mulți alții ca ei – nici nu mai zic de o eventuală Judecată de Apoi! –, această simplă idee poate produce grave tulburări de digestie, tulburări care la vârsta dumneavoastră sunt total contraindicate. Eu personal consider că ne-ați și v-ați mâncat prea mult nervii pentru țara asta; meritați și dumneavoastră să mai luați o pauză, sub forma unei pensii, spre exemplu.

Și nu uitați un lucru: să zâmbiți mereu, domnule Iliescu. E singura trăsătură pe care ați avut-o în comun cu acest popor. Fără nici o stimă,

B.N.

P.S. Ca să vedeți că vorbesc foarte serios în ceea ce privește încăpățănarea mea de a rămâne în țară, vă anexez o copie a vizei mele de imigrant în Canada, viză pe care, deși am obținut-o, n-am onorat-o (după cum se poate observa, nu conține nici o ștampilă de intrare în Canada) și care a expirat deja în acest an.

bursa spăgilor

Votul, dolarii și ucrainenii

Alegerile din Ucraina au fost anulate din cauza dimensiunii uriașe a fraudelor. I.C., student român, observator al alegerilor din țara vecină pentru una dintre organizațiile internaționale, ne-a relatat câteva șmecherii ale mirlelor lui Kucima. Cele mai vizibile au fost turismul electoral și manipularea televiziunilor – dar astea le știți. Cea mai ingenioasă a fost inelul-pix cu care au fost dotați președinții secțiilor de votare. Ucrainenii n-au votat cu ștampile, ci cu pixu’; ei bine, la numărarea voturilor, buletinele care purtau vestea proastă pentru omul lui Kucima erau anulate prin aplicarea a încă unui vot pe același buletin, vot pe care-l administra purtătorul inelului, cu partea pixoasă a acestuia. Iar dacă e să vorbim despre spăgă, aici avem o poveste excelentă, care demonstrează că bugetul alocat fraudei a fost luat mult mai în serios acolo decât l-au luat zgîrcomanii de pesediști aici. Întîmplarea a fost trăită chiar de amicul nostru român și ea sună foarte simplu: I.C. a fost rugat să iasă din secția de vot pe care o observa exact cînd trebuia să înceapă numărarea voturilor. Contra acestei binemeritate pauze, i s-a oferit generoasa sumă de 500 de dolari. Evident, dolari produși în democrația americană.

Kievul Mediu

Bruce Lee și niște Van Damme de companie

– senzaționalele voturi ale Academiei Cațavencu –

Nici n-apucă Michael Jackson să-și facă a 20-a operație de la ultima întâlnire cu Iliescu, că un alt megastar cu nasul în pericol poposi în grădina Cotrocenilor. Jean Claude Van Damme, idolul fete-lor mari de la orașe, sate și de la Multiplex, se lăsă săptămîna trecută strîns de mînă de preșe-

dintele doamnei Nina. Așa tare ne-am enervat, că l-am chemat în ajutorul nostru, al oamenilor cinștiți care luptă împotriva celor săraci și cinstiți, pe însuși marele Bruce Lee. Cine bate, Bruce Lee sau Van Damme? – iată ce-am votat, nea Nelule! Brus-li, dă-le la nări!

BRUCE LEE

Ioan T. MORAR

Nici vorbă. Eu cred că Bruce Lee nu ar avea probleme de bătaie decît dacă s-ar înfrunta cu Chuck Norris, polițist texan, sau cu Steven Seagal, mai fără burtă. Să nu uităm că pe Van Damme l-a bătut un bodigard de cazinou de i-a sărit apa-n cap! Cred că pînă și Ciprian Sora l-ar putea bate pe Van Damme!

Dragoș MUȘAT

Normal că Bruce Lee îl sparge pe Van Damme! Păi, întrebarea se poate pune și așa: de cine aș vrea să fiu eu bătut, de Bruce Lee sau de Van Damme? Evident că aș vrea să fiu bătut de Bruce Lee, pentru că Bruce, și cînd te bate, îți arată calea (DO) chiar și cu piciorul, cu un ghedan-barai și un tamagochi îți deschide mintea pentru că îți bulversează creierii și îți scoate inima cu palma, Bruce Lee te bate cu toată energia Universului din vârful loviturii celor patru degete. Bruce Lee e cool, e adevărat, e the

one, în timp ce Van Damme e un țărănoi cu mușchi care se bate ca femeile. Bruce Lee se bătea în aer, adică în Cer, în timp ce Van Damme se bate pe pămînt, prin baruri de ratați. Și acum, mă scuzați, o întrebare care mă frămîntă de cînd am început să citesc *Dilema*: Pleșu îl bate pe Patapievici?

Marius BORȚEA

Întrucît n-am mai luat o bătaie serioasă din clasa I, am preferat să las specialiștii să vorbească:

Rep.: Domnule Dragoș Vărzaru, cine credeți că bate, Van Damme sau Bruce Lee?

Dragoș Vărzaru (multiplu campion la karate shotokan, fratele nu mai puțin celebrului Alexandru Vărzaru): Bruce Lee mătură cu el! Van Damme n-a fost niciodată un mare campion, a fost campionul Belgiei și atît. Pe cînd Bruce Lee a creat un stil propriu. Chiar era pe bune ce făcea el în filme. Ai văzut *Viața lui Bruce Lee*, ai văzut ce tare era? Bruce Lee a făcut pentru prima oară dansul ăla al lui prin filme. Înaintea lui,

filmele astea conțineau doar faze statice. Filmele lui Van Damme sînt de căcat. Ce face el în filme nu se întîmplă în realitate. Nu e posibil să te ridici după o lovitură de-aia.

Rep.: Mulțumesc de amabilitate. Zi-i și tu lu' frati-tu' să-și predea textele la timp.

Alexandru VĂRZARU

Eu, pînă la o anumită vîrstă, nu aveam ce discuta cu fratele meu mai mic. Ne băteam și eram întotdeauna mai tare. Încă vreo doi ani după ce s-a apucat de shoto-kan, am continuat să dețin supremația. Dar, la un moment dat, a venit clipa în care i-am dat un pumn în burtă și m-a durut. Așa că, dacă el zice că Bruce Lee e mai tare decît Van Damme, eu nu am tupeul să emit o părere diferită de a lui.

P.S. Frate, Marius Borțea se ia de mine. Te rog eu să îl bați.

Gabriel DROGEANU

Cred că Bruce Lee îl bătea pe Van Damme. Nu vă uitați că Bruce

Lee era uscat; era definit, deși nu cred că ducea mult la piept, de exemplu, dar avea artă, el era artist. O ștangă la bîrnău și l-a terminat. Poate doar Cichi-Cean să-l încurce... Van Damme o avea el trapez, bilă și alte alea, dar la el e de figuri, de sucit gîtu' la fraierele de la discotecă sau de pe plajă. Poate doar să aibă bulan și să-i dea un neve, că altfel nu văd. Oricum, eu cred că Sergiu Nicolaescu era mai tare.

(La închiderea ediției: vreau să vă spun că Alex Vărzaru scrie cele mai mișto texte din lume.)

VAN DAMME

Alin IONESCU

Aș fi votat cu Bruce Lee, dar nu vreau să și-o ia-n cap și s-ajungă dictatorul redacției. Și cînd face iuaaaauh, huaaaaaii, auuuuuaoap, mai mult cîntă decît se bate. Sînt niște inconștienți ăia care-l votează: ia să-i văd eu mîine-poimîine în ședința de redacție cînd s-o enerva Bruce Lee pe Matei că stă pe Internet și-i pune Macu' pe două becea-uri, apoi iiiiiaaaaa, i-l sparge-n două cu o karată. Plus că e și asiatic și pe mine asiaticii mă indispun. Așa, Ion Claudiu Vandam e de-al nostru, am copilărit amîndoi la țară în Europa, e altceva. Da, e-adevărat,

e mai prost la bătaie, dar asta pentru că e mai pașnic.

ABȚINERI

Viorel MOȚOC

Dom'le, n-am io treabă cu ei! Îi respect pe amîndoi, că-s mai tari decît mine. Vrea ei să-și tragă palme cu piciorul și să-și dea sîngele pe nas – să fie sănătoși, tată, pe mine să mă lase-n pace. Că la o adică, chiar dacă-s mai tari la bătaie, iau și eu un cataroi de pe jos și le dau în cap cînd nu-s atenți!

Cătălin MATEI

Mersi, întrebări de genul ăsta aș fi putut pune și eu. Mai bine mă întrebați următoarea chestie: „Dacă fierbi foarte multă cafea decofeinizată într-un ibric, mai poți să spui că ți-a ieșit o cafea tare sau nu? Și dacă nu, atunci cum se numește?“, că sigur nu știam să răspund.

NU ȘTIU

Daniel GOACE

Nu știu, nu mă pronunț... S-ar putea ca la început Van Damme să îl bată pe Bruce Lee, însă hotărîtor va fi turul al doilea. Să vedem cum se vor mișca pe scenă restul actorilor: Chuck Norris, Rambo și Jackie Chan. Eu propun

să așteptăm mai întîi o poziție oficială a Biroului Pectoral Central. Rahan Băsescu rulz!...

Dan STANCIU

Întrucît ambii combatanți intră în ring avînd arsenale fizice și tactice relativ egale, înfruntarea este deschisă oricărui rezultat. Jean Claude Van Damme, după o prestație de un bun nivel tehnic în *Soldatul universal* (sau *Marinarul universal*, cum a fost tradus titlul acestei pelicule pe afișele cinematografelor din județul Constanța și din zonele mai aerisite ale țării), trebuie să-și demonstreze tăria mușchilor în fața unui public ceva mai larg pentru a deveni protagonistul superproducției *Votul universal*. De cealaltă parte, Bruce Willis (reîntroparea legendarului Bruce Lee, doborît la Tîrgoviște), al cărui joc de glezne în *Greu de ucis* a smuls aplauze și urale spectatorilor din localitățile rurale (și pentru care a primit fraudele criticii), se vede nevoit să abordeze un alt stil de interpretare în remake-ul *Greu de votat*. Și să nu uităm de prezența în distribuție, într-un rol aparent secundar, a versatului și controversatului Arnold Schwarzenegger, Terminatorul de mandate.

Bătaia pe ciolan și os, faza pe dos

Pentru amatorii de senzații tari la stomac, revenim cu informații hot cu miros de hoit de pe www.adriannastase.ro. Aici, zeci de oameni ai muncii de show-biz au pus limbă de la limbă și l-au atacat pe Adrian Năstase din spate cu o salbă de aprecieri. Nu v-am mai cerut niciodată asta, însă acum credem că e cazul să vă prevenim: nu citiți rîndurile care urmează decât dacă aveți o pungă la îndemînă.

Mirela și Cornel Fugaru
„O vorbă înțeleaptă spune că «familia ți-o dă Dumnezeu, dar prietenii ți-i alegi». La fel și conducătorii. Ne leagă mulți ani de prietenie în care ne-ai câștigat respectul, încrederea și iubirea. Te-am urmărit cu admirație și bucurie cum ți-ai valorificat educația și bunul simț, erudiția, diplomația înnăscută, înclinația spre tot ce înseamnă cultură și frumos, vocația europeană, devenind în timp omul politic de azi, inteligent, rafinat, integru și devotat intereselor României, pe care le-ai pus mai presus de orice.

Pentru viitorul copiilor noștri, pentru speranța în mai binele acestei țări, pentru tot efortul pe care-l faci pentru a ne recâștiga mândria de a fi români într-o Europă unită, pentru președin-

tele minunate și demn care știm că poți fi, îți suntem și îți vom fi mereu alături, necondiționat. Cândva am scris un cântec ce a devenit șlagăr: «Am ales ne-mărginirea». Astăzi spunem: «Am ales Adrian Năstase!».”

Maria Dragomiroiu
„Gânduri sincere pentru domnul Adrian Năstase și să dea

Dr. Silvia Samuilă” s. i Liviu Tudor Samuilă”
”Sperant, ele noastre sunt pe ma”sura faptelor pe care le-ai realizat ca om politic până”acum. Motiv pentru care suntem ala”turi de dumneavoastră” s. i de acum înainte semna”m pentru Adrian Na”stase, semna”m pentru viitori”

Dumnezeu ca prin ceea ce veți face ca, sper, președinte al țării noastre minunate, ca să revină Micul Paris al românilor.” (*Notă: nu am intervenit asupra greșelilor gramaticale și nici asupra erorilor de judecată pentru a nu văduvi de nimic tonul cordial, prietenesc și agramat cu care este îmbrățișat Adrian Năstase.*)

Florina Cercel
„Inteligent, rafinat, cultivat, blând, tânăr, frumos, plin de energie, iubitor de artă și cultură, iubitor de țară, domnul Adrian Năstase dezvoltă toate calitățile necesare președintelui României în anul 2004. Sunt convinsă că va reuși!”

Costel Constantin
”Îl cunosc pe Adrian Na”stase de peste 20 de ani. Este un intelectual autentic s. i îl consider din cei mai importanți oameni politici ai ț. a”rii. Ca român as. fi mândru sa” fie preș. edinte românilor.”

Florina Cercel
”Inteligent, rafinat, cultivat, blând, tână”r, frumos, plin de energie, iubitor de arta” s. i cultu iubitor de ț. ara” , domnul Adrian Na”stase dezvoltă” toate calita”t. ile necesare preș. edint României în anul 2004. Sunt convinsă” ca” va reus. i!”

Emil Hossu și Catrinel Dumitrescu
„Fiind «egoist» de felul meu

și senzația de ocrotire atât de necesară activității de pe tărâm spiritual. Speranțele mele se leagă cert de continuitatea dumneavoastră de a fi omul potrivit la locul potrivit.

Vă țin pumnii și vă fac lobby și sunt sigur că veți câștiga! Și asta pentru că sunt un mare «egoist»! În limbajul actorilor, vă urez multă baftă și forță de muncă.”

Emil Hossu s. i Catrinel Dumitrescu
”Fiind ”egoist” de felul meu va” doresc din suflet sa” avet. i succes pentru ca” vreau sa-mi mearga” bine mie s. i celor dragi. Ca ardelean s. i greco-catolic s. i membru AFDPD am simt. it concret ce inseamna” ”libertate” s. i senzat. ia de ocrotire atât de necesara” activita”t. ii de pe ta”râm spiritual. Sperant. ele mele se leaga” cert de contruitatea dumneavoastră” de a fi omul potrivit la locul potrivit. Va” t. in pumnii s. i va” fac lobby s. i sunt sigur ca” vet. i câș. tigi! S. i asta pentru ca” sunt un mare ”egoist”! În limbajul actorilor, va” urez multa bafta” s. i fort. a” de munca” . Cu sincera” s. i calda” prietenie, Emil Hossu s. i Catrinel Dumitrescu”

alături de familia PREȘEDINTELUI Adrian Năstase!”

Gabriel Cotabiță

Monica Anghel
”Sunt mult prea multe cuvinte de spus, mult prea multe realiza”ri pe care trebuie sa” le lua”m în seama” s. i cred ca” nu mi-ar ajunge aceasta” carte sa” le pot scrie pe toate. Sunt Monica Anghel s. i spun simplu ca” sunt ala”turi de familia PRES. EDINTELUI Adrian Na”stase! Cu drag, Monica Anghel. ”

Gabriel Cotabit. a”
”Partea cea mai grea este începutul! Formula de adresare! Nu am avut ocazia sa” petrecem prea mult timp împreuna” pentru a va” putea apela ca prieten, des. i în interiorul meu as. a va” simt, dar nici nu pot folosi adresarea oficiala” pentru ca” ar crea o distant. a” sufluteasca” pe care nu vreau sa” o las sa” se înt. eleaga”! Ceea ce as. vrea sa” va” spun este ca” totus. i component. a artistica” , deci sentimentala” , is. i va pune amprenta. Cred cu sinceritate ca” dumneavoastră” sunteți persoana care TREBUIE sa” reprezinte imaginea României în secolul XXI ! Cu dumneavoastră” preș. edinta, eu, ca român, voi fi mândru ca” sunt român s. i trebuie sa” recunosc ca” îmi doresc cu tă”mie acest lucru! Iar dacă” vreodata” vet. i avea nevoie de o seara” liniș. tita” cu un prieten devotat, cu care sa” ascultat. i ceva muzica” buna” s. i sa” discutat. i câte în luna” s. i în stele, sa” s. tit. i ca” sunt disponibil. Al dumneavoastră” devotat prieten, Gabriel Cotabit. a” .”

„Partea cea mai grea este începutul! Formula de adresare! Nu am avut ocazia să petrecem prea mult timp împreună pentru a vă putea apela ca prieten, deși în interiorul meu așa vă simt, dar nici nu pot folosi adresarea oficială pentru că ar crea o distanță suflutească pe care nu vreau să o las să se înțeleagă! Ceea ce aș vrea să vă spun este că, totuși componenta artistică, deci sentimentală, își va pune amprenta. Cred cu sinceritate că dumneavoastră sunteți persoana care TREBUIE să reprezinte imaginea României în secolul XXI!

Cu dumneavoastră președin-

te, eu, ca român, voi fi mândru că sunt român și trebuie să recunosc că îmi doresc cu tărie acest lucru! Iar dacă vreodată

veți avea nevoie de o seară liniștită cu un prieten devotat, cu care să ascultați ceva muzică bună și să discutați câte în lună și în stele, să știți că sunt disponibil (*Auuuuu! – interjecția noastră*).“

Andrei (bineînțeles) Duban
„Fie ca următorii ani sub mandatul dumneavoastră, să nu mai joace nimeni la LOTO, din cauza bunăstării tuturor!!! Aveți încredere în tinerii actori, pentru că vom duce mai departe ștafeta cu demnitate!”

Nike Lauda

Anacronica TV

Lucescu și Extraterescu

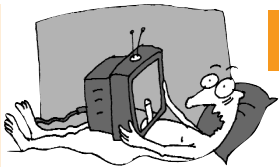
Ca să vă faceți o părere despre puterea televiziunii, vreau să vă povestesc cum întreaga săptămână trecută m-am trezit dimineața cu următoarea expresie în cap: „Atletico Bilbao!”. Habar n-am cine este „Atletico Bilbao!” asta, dar ce mă enervează cel mai tare este că nu îmi mai iese din cap. Probabil că nu am fost atent când mă uitam la televizor, iar acest virus modern al civilizației a pătruns subliminal în mintea mea. Mi s-a întâmplat exact ca atunci când am stat cu niște ruși vreo 4 zile și mă trezeam dimineața cu cuvîntul „slușița” în minte, fără să știu ce înseamnă. Singurul lucru despre care știu sigur că m-a determinat să fac corelații între subliminal și lumi paralele este următoarea frază pe care am auzit-o cu obstinație în același loc: „Lucescu se bate cu extraterestrii”. Știu foarte bine cine este Lucescu, aveam un prieten care avea niște pantofi Lucescu, dar chiar nu văd cum de au dat niște civilizații mai evolute în mintea lui.

Cătălin MATEI

Dragi TVR-ăși și pretini...

Oare la ce să mă uit eu duminică seară la televizor când oboseala aia de *Avocatul diavolului* (Prima TV) am văzut-o acum o căruță de ani, iar *Harry Potter și piatra filosofală* (PRO TV) o aveam pe CD-uri pirat încă dinainte să se lanseze cartea, darămite filmul? Păi, uite, TVR 2 a programat la concurență emisiunea *COOLmea distracției!* Asta tre' să fie ceva super-haios... zic, nici să nu dau drumul pînă nu citesc rapid cîteva pasaje din Cristian Tudor Popescu sau ceva din Paler, poate se mai amortizează efectul glumelor, să nu mă stric de rîs chiar pe stomacul gol. Despre ce-i vorba în emisiune: Helciug (de care rîd numai dacă îmi amintesc bătaia încasată la *Stele verzi* de la Pepe) trebuie să-i facă o farsă unui tip numit Șarpe, cîntăreț celebru de care eu n-am auzit, într-unul din studiourile TVR. Cum însă farsa a fost atît de bine organizată încît s-a epuizat încă din primele zece minute de emisiune, băieților nu le-a rămas altceva de făcut decît să presteze ce anume știu dînșii mai bine, adică să cînte, tată. Și dă-i și cîntă!... Hai, toată lumea de la machiaj în picioare! Regia de montaj și sunetistii, mîinile în aer! Atenție, emisia, fă-te că dansezi! Uau! Sîntem la *Coolmea distrac...* Aha, poate voi sînteți, că noi am mutat deja la Diver-tis, pe Antena 1.

Șarpe diem

★ În noul promo la Pro-teveu, realizatorul a inclus sigla postului pe o clădire din filmul *Harry Potter*. Pe televizorul meu cu tubul pe moarte s-a văzut clar cum, sub lipitura cu PRO TV, pe clădire scrie ceva cu Bank, adică e clar o bancă. Am să mă prefac că nu am înțeles aluzia la faptul că Andreea Esca are salariu de funcționar de bancă.

★ Interviu cu Nicolae Guță și nevastă-sa în emisiunea psihologului Cristian Andrei a avut ca fundal sonor o melodie de-a lui DJ Shadow. Pentru cine n-a auzit de DJ Shadow, informez că e unul care a produs acum cîțiva ani un album absolut genial, recomandat de toate revistele de profil. Ei, și vin și vă întreb: oare dacă DJ Shadow are probleme în cuplu și se duce la MTV ca să le povestească, ăia de acolo îi bagă Guță cu nevastă-sa ca fond muzical?

★ Tot într-un promo la PRO TV apare pentru o fracțiune de secundă și o imagine din New York în care se văd turnurile gemene. Dar asta nu e nimic dacă e să ținem cont de altceva. Tot în promo-urile lor apare clădirea PRO TV-ului cu ne-oanele albastre intacte, pe cînd eu văd foarte clar de la fereastră celui de-al doilea serviciu că alea albastre s-au cam ars în proporție de 50%. Cît au de gînd să ne mai mintă?

★ La emisiunea *Monica* a fost invitat un cetățean cam beteag de ambele picioare, cu

Trampla și ecranul

un mers bizar. Fondul muzical de intrare în scenă a fost o melodie tip *Benny Hill*, menită să stîrnească rîsul. Dacă tot voiau realizatorii să rîdem de bietul om, de ce nu a venit camera-manul să-i pună piedică cu un cablu de alimentare, să ne distrăm văzîndu-l pe invitat cum se chinuie să se suie pe scaun doar în mîini.

★ Nu vă supărați, doamnă Esca, am observat că marți, la *Știrile PRO TV*, ați purtat la gît un superb colier din fasunguri și filamente de bec de 75 W. Ce voiam să știu... Erau becuri românești, tradiționale, de Fieni? Sau erau din cele economice, care fac parte din cultura Tungs-ram?

★ Pe Discovery, dacă vă uitați puțin între emisiuni, puteți prinde un interesant și atractiv material publicitar despre patria noastră mumă. „Discover Romania – Descoperiți România!”, se spune la sfîrșitul micului clip în care regizorul Anthony Minghella, cel care a turnat filmul *Cold Mountain* pe plaiurile noastre de ba-ladă, ne laudă natura sălbatică și „pădurile încă neatinse de mîna omului”. Ce mă bucură, în condițiile unor asemenea afirmații despre păduri, e că subtitrarea nu se face și în ungurește.

★ În fiecare an, sfîrșitul lui noiembrie stă sub semnul Sfîntului Andrei, cel care a creștinat teritoriul României de astăzi. Tot Sfîntul Andrei are un rol de netăgăduit în viața fetelor de măritat, pe care le ajută – mai mult ca orice agenție matrimonială – să-și găsească

Marea KaUnire

Sătui de fasole și cîrnați, de drapele și discursuri sforăitoare, chiar de sforăiturile unei zile libere, românii au dorit și altceva. De pildă, să vadă bătaie. Și PRO TV le-a dat bătaie la greu. Au anunțat că e seară „Local Combat” și toată ziua bizonul și-a verificat robinetele de adrenalină. Cînd colo, la momentul în care așteptam să sară borșul din inamic, ne-am trezit cu niște selecții sleite din bătaii văzute și para-văzute. Cele mai bune picioare-n gură, cele mai rapide upercuturi, cei mai apăsați genunchi în cap. De parcă nu ar fi fost chiar sărbătoare națională, cînd meritam și noi kafteli mai sănătoase, de masă. Chiar așa, dacă tot voia să dea ceva special, PRO TV putea programa niște secvențe de bătaie istorice, din martie '90, de la Tîrgu Mureș!

Am făcut și io o facultate bună, da' nu mi-e rușine. Cînd mă-nfîlnesc cu domnii maneliști, am ce discuta cu ei. Că de cînd fac emisiunile astea, îmi cumpăr cărți numai de la Mall. Și cărți de firmă, bă, nu ca cărțile ălea vechi din anticariatele de second-hand!

Teo, un Trandafir care și-a plecat petalele universitare la gîjîiala lalelelor negre care-și numără ghiulurile suspinînd „E multe, mîncă-ți-aș!”

bărbatul ursit. Am aflat de la știri că acestea trebuie să-și bage sub pernă pieptenele și ciorapii, apoi să nu mai scoată nici un cuvînt pînă cînd adorm, pentru a-și visa partenerul de viață. Uite de-aia rămîn multe fete nemăritate: că nu mai pot să doarmă în noaptea Sfîntului Andrei de la ciorapii de sub pernă.

★ Știrile prînzului. Accident de mașină. Tradiționala formulare „Imaginile păreau desprinse, parcă, dintr-un film de groază!”. Aștept ziua în care să intre în uz expresiile „Imagini desprinse, parcă, dintr-un film de dragoste”, „Imagini desprinse, parcă, dintr-o telenovelă” sau „Imagini desprinse, parcă, dintr-un nou episod Pokemon”.

★ Am aflat de la TVR1 că emisiunea aia, *Destinația*

Cotroceni, cu toți cei doișpe candidați, a avut cea mai mare audiență, „mai mult decît un meci, un film indian sau decît *Surprize, surprize*”. Îți dai seama, dacă mai bătea și Gigi Becali un candidat, întreceau și K1.

★ Am o nedumerire: cînd nu sînt alegeri ori vreun referendum, ceva, vreun eveniment de mare importanță pentru țară, ce fac analiștii politici? Că am văzut zilele trecute, pe toate posturile noastre, la analiști politici, cîte pene pe cucoși. Unde se ascund ei în restul timpului, stau în dulap cu bile de naftalină prin buzunare sau hi-bernează așa, ca muștele dintre geamuri? Un lucru bun ar fi fost că sigur ar fi început să se bată între ei, la un moment dat.

★ Am prins un material de mare importanță pentru țară:

vizita lui Jean Claude Van Damme în România! Materiale despre asta am urmărit pe toate posturile și am aflat că bătaușul a vizitat Palatul Cotroceni, unde a dat brandul cu mîna lui Iliescu. Tii, bine că nu i-a tăiat calea consilierului Dan Iosif, că se lăsa ditamai vizita oficială cu „Morții de votre mîre!”.

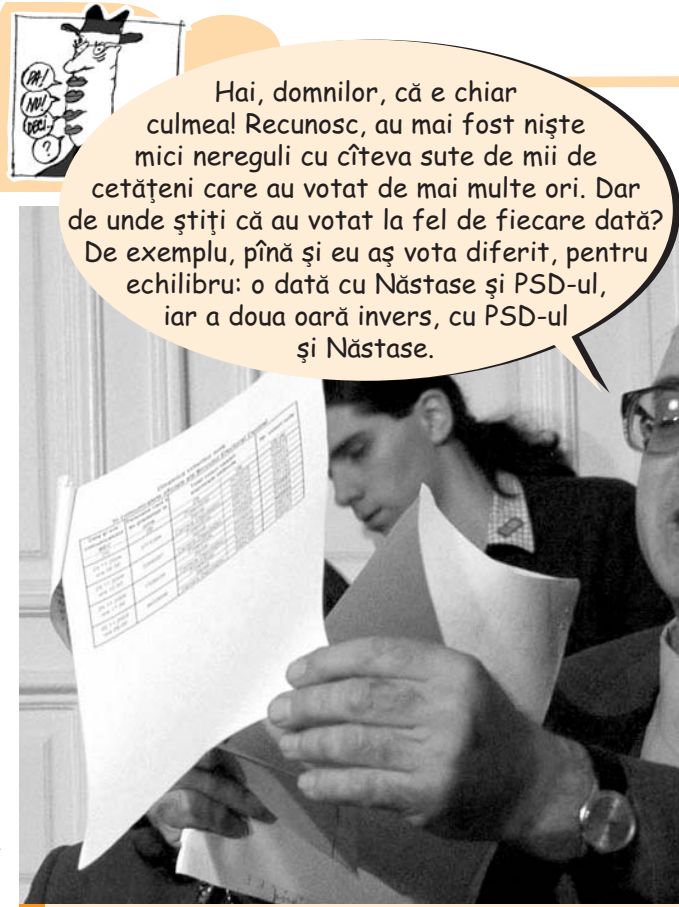
★ „Dorești să continui într-un ritm alert?” „Normal! Ca orice solist.” Un fragment de dialog care, dacă ar fi fost între Larry King și Tom Jones, avea ceva interesant. Dar nu, nu este între cei doi, ci între Nicolae Guță și Adrian Damiloiu (din București)! Și nu oriunde, ci la emisiunea de nișă *Guță și invitații săi* de pe postul Etnia TV, pardon, Etno TV.

Biroul Electoral Central supt Uniunea PSD + PUR

După ce că au cărat voturi cu camionul, cu autobuzul și cu troleibuzul, PSD-ul nu s-a săturat și l-a chemat și pe Van Damme să-l pupe-n fund pe Ion Iliescu. După ce pînă și Mickey Mouse s-a compromis definitiv în ochii copiilor – după ce s-a pozat cu Ion Iliescu din *101 dalmățieni* la Disneyland – te întrebi cine a rămas nemînjit: Porky Pig, care s-a pozat cu Păunescu în față la Academia Comtim de Recitat-Viteză, căprioara Bambi, care s-a pozat moartă cu pușca lui Năstase, șoricelul Jerry care s-a tras în poză cu șobolanii roșii care au mîncat toată economia, 101 dalmățieni care s-au fotografiat lîngă toți securiștii care sînt acum la PSD+PUR și PNL-PD, și Mihaela, dac-o mai țineți minte de la ora 7, înainte de *Te-lejurnal*, care s-a pozat cu Năstase. Și totuși e mult mai bine de desenele animate, pentru că ele sînt mai simpatice decît caricaturile din politica românească. La luptă:

Măgăreu 2004 (3 puncte): **Biroul Electoral Central.** Explicațiile BEC cum că nu s-ar fi furat au fost de-a dreptul penibile. Nu s-a furat, dar data viitoare nici voi să nu mai faceți – le-a spus BEC-ul pesediștilor. Camionagiul Mitrea se poate bucura: cu camionul, cu autobuzul, cu tractorul, cu căruța, cu parapanta, cu scafandrii, s-a furat cu circa, numai că BEC nu vede decît doi țigani beți care au votat de două ori într-un sat din Oltenia și un candidat PSD care a furat de foame, domnule, de foame!

Ultra-tîmpeu 2004 (2 puncte): **Paul Păcuraru.** Paul Păcuraru de la PNL a ținut neapărat să felicite Uniunea PSD+PUR pentru fraudarea, pardon, cîștigarea alegerilor. Deșteptul ăsta de la PNL a făcut ce n-a făcut nici *Adevărul*, care tot s-a mai îndoit de explicațiile BEC privind furtul alegerilor. Iată că nasc oameni și în Alianță. Adică noi ne dăm de ceasul morții să arătăm ce face omul

Emil Gherguț, un magistrat care merge pe principiul juridic că mai bine faci scăpați nenumărați vinovați de fraude electorale decît să bagi în pușcărie un singur nevinovat de crimă, cum a procedat chiar dumnealui în „cazul Țundrea”

de guvernămînt (A. Năstase), iar Paul Păcuraru se apucă să-i felicite! La oi, băi, după cum ți-e și numele!

Tupeu 2004 (1 punct): **Jean Claude Van Damme.** Pseudo-karatistul ieftin Van Damme a venit la București și, înainte să apuce măcar să se spele, s-a dus direct la Cotroceni, ca să-i strîngă mîna co-

munistului Ion Iliescu, care el mereu s-a bătut cu comuniștii și-i bătea, bate-l-ar Dumnezeu de actor de mîna a doua! Adevărul e că lui Van Damme toată viața i-a plăcut să joace numai în filme de categoria „B”. Acum a venit să joace și în celelalte, ca să aibă toate categoriile: „K”, „G” și „B”.

Bursueul drastic

Specialitatea caselor
Întrebată care sînt preferințele lui Adrian Năstase în materie de mîncăruri, soția Dana a răspuns că lui Adrian îi plac o mulțime de lucruri. Însă premierul este de-a dreptul fericit atunci cînd soția Dana îi gătește borș pescăresc, șnițel cu cartofi prăjiți și, uneori, baclava. Noi ne închipuiam că Adrian Năstase este fericit numai atunci cînd Dana îi gătește borș de căprioare vii, pe care soțul le împușcă direct în farfurie, cu o lingură Winchester, cu lunetă.
Ministerul Meniului

Dublu impact s-a întîlnit cu triplu mandat
Așa cum a anunțat și Radio Guerrilla, săptămîna trecută a avut loc la București summit-ul dintre Ion Iliescu și domnul Jean Claude van Damme. Actorul a venit la Cotroceni direct de la aeroport, motiv pentru care a ținut să-și ceară scuze că nu a mai avut timp să-și asorteze adidașii albi cu un costum ceva mai sobru. „Nu-i nimic, măi dragă!”, i-a șoptit Iliescu lui Van Damme, după care cei doi s-au retras pentru un tête-à-tête între patru ochi. Reporterii noștri aflați în fața blocului ne-au transmis că, pe durata întrevederii, Ion Iliescu și domnul Van Damme au discutat foarte aprins despre alegerile din Ucraina, conflictul din Irak, situația din Afganistan și canalul Bîstroe. Domnul Van Damme și-a exprimat speranța că totul se va rezolva. Dacă nu, rezolvă el!
Bruce Lee de Bruxelles

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general Tupeu 2004:

1. Ion Iliescu	42 puncte
2. Adrian Năstase	23 puncte
3. PSD	20 puncte

Bătaia electorală a trecut de la dosare la nuiele

Iată că PSD-ul l-a sărbătorit și el pe Moș Nicolae, știți, tătaică ăla care vine noaptea și-ți lasă țimpenii în ghetuțe. Dar să nu credeți cumva că Moș Nicolae a venit la pesediști și le-a lăsat ceva în ghetuțe – hai să fim serioși, cine are curaj să se apropie noaptea de ghetuțele care găzduiesc peste zi niște ciorapi de pesediști? Nu asta voiam să spunem. Ideea e că PSD-ul a profitat de evenimentul ăsta și, luni, a ieșit în stradă cu pungi de cadouri pentru alegători. S-ar putea zice că alegătorii au primit cu cumpătare ieșirea PSD-ului în stradă. Ba chiar s-au și bucurat, pentru că rar vezi grup de pesediști ieșind pe stradă ca să dea ceva la oameni și nu invers. În sfârșit, iată și ce s-a dat: una bucată creangă brad (probabil în loc de iahnie de fasole), una bucată breloc cu PSD+PUR (probabil în loc de mititei), una bucată poză electorală cu Năstase (probabil în loc de carton cu muștar) și una bucată brichetă cu „Adrian Năstase Președinte” (probabil în loc de lemne de foc). Iar cadoul suprem, piesa de colecție, o nuie-lușă care vrea să parodieze ideea lui Băsescu cu ardeiul. La cât de

isterici sînt băieții ăștia, aș zice că Băsescu le-a cam băgat morcovul în fund. Dar ce zic eu mor-

covul, ditamai ardeiul! **Moldova, Ardeiul și Țara Românească**

Spitalul de campanie

Compostarea națiunii

Asociația Pro Democrația are o propunere pentru a împiedica fraudarea alegerilor din nou: compostarea cărților de identitate. Evident. Păi, nu căra PSD-ul cu autobuzele alegători dintr-un sat în altul? Și atunci, ȋac, cum ai suit ciobanul civic în autobuz ca să-l duci de la Siliștea la Slobozia să voteze, pac, pui și controlorul să verifice dacă familia de romi cu 8 puradei care sparge semințe în fundul autobuzului a compostat cu PSD-ul. Problema e cînd scoate piranda 8 buletine de identitate necompostate obținute de la Biroul Electoral Județean direct de pe scările autobuzului, la înghesuială – ceea ce, tehnic, poartă numele juridic de „com-

postare multiplă” sau, mai simplu, „compostare țigănească”. Totul se rezolvă totuși cu bine, la redistribuire. Către păgubiți, a buletinelor de identitate compostate, odată cu portofelul și geanta compostată și ea cu cuțitul.

Buletinul de bot

Asta la lista, baby!

În comuna vrînceană Gugești – comună care nu are la dispoziție decît 5.000 de locuitori cu drept de vot – au votat în plus 500 de alegători de la țară, care și-au lăsat acasă vaca și porcul ca să ștampileze de două ori, apăsăt, pe „Alianța Civică”. În plus, se pare că un număr neprecizat de votanți ar fi votat de mai multe ori: o dată cu UDMR-Tulcea, o

dată cu Uniunea Lipovenilor din Miercurea-Ciuc, o dată cu Federația Suedezilor din Scornicești și încă o dată cu Partida Arienilor-Fetești. Cercetările sînt în plină desfășurare.

Lifta lui Schindler

Di tăti pentru hoți

Zice chiar el: liberalului Dinu Patriciu i-ar conveni o colaborare PNL-PSD. Dacă vine și Cataramă la fileu, ne-am putea baza, în sfîrșit, pe o formațiune puternică, în stare să cîștige toate alegerile din țara asta. Și toți banii. Uniunea PSD + Rompetrol + Elvila + UDMR + Attila Kerestoy + Lemnul României.

Plinu' Patriciu

La sediul PSD, nuiaua e ruptă din Rai

Chestia e că nici Aliții n-au dormit în ghet de Moș Nicolae: au adunat cîteva zeci de nuiele, le-au pus fundă și le-au depus la poarta PSD-ului. Nici nu s-a terminat bine ceremonia de depunere a nuielelor, că a și

sărit un badigard să depună niște pumni pe chipul unui lup tînăr de la PD-PNL. Bine că nu s-au gîndit să meargă la Cotroceni, la SPP-iștii ăia de la K1. Pînă vor merge acolo, însă, vă lăsăm să vă faceți încălzirea:

observați în imaginea a doua cum paznicul de la PSD îi ino-culează băiatului de la PD-PNL o doctrină viguroasă de stînga.

Moș Alegerilă

Fasole contra Băsescu

În aşteptarea alegerilor, se pune o întrebare fundamentală, care ţine de esenţa democraţiei: la alegerile de duminică se va da fasole cu cîrnaţi sau nu se va da? Aşa cum s-a întîmplat la Iaşi. Oamenii au fost revoltaţi: nu li s-a dat şi lor de către autorităţi fasole cu cîrnaţi de 1 Decembrie, în timp ce la Alba Iulia s-a dat! Iată un nou indicator al alegerilor din România: *Fasolea Antibăsescu*. Stimate autorităţi, băgaţi-vă minţile-n cap! Păi, se

Ăla cu capu’ mare... nu-l ştii... era candidat-su’, mă...

Întrebată de o persoană din comisie cu cine votează, o mătuşică din Timişoara, ce se rupse-se cu greu de la *Album duminical* ca să meargă la urne, a răspuns la fix: „*Cu oricine, numa’ cu ăla cu capu’ mare NU!*“. Fii atent, deci, cum poţi să pierzi alegerile în ţara asta de cîcat! Uite-aşa te trezeşti că degeaba ai dat milioane de parai pe staff de campanie, pe campanie outdoor şi pe exit-poll-uri sau că

Amiralul
Tico Dumitrescu

Unde se duc voturile cînd ţi le omoară alţii?

Se numeşte Andreea Pleşoianu. S-a prezentat în duminica alegerilor la ora 17,30 la Şcoala 194 din Berceni. A dat buletinul. I s-a spus că mai votase o dată. Era semnată. Putea pleca acasă. „Era numele meu acolo semnat. Nu era semnătura mea. Cineva semnase.“ A rugat pe membrul comisiei să facă în aşa fel încît să-şi exercite dreptul de cetăţean. A fost o mică foială. „Femeie, ai mai votat o dată, ţi-ai dezlipit timbrul de pe cartea de identitate. Semnătura nu e a ta aia de pe buletin? Hai sictir, intenţionat ai semnat ciş! Mizerabil, păi, tu, profesoară, scrii în halul ăsta! Tu ai fost acum o oră jumătate şi ai votat!“ Andreea Pleşoianu le-a spus că vrea să voteze, nu vrea circ. Afară! Ticăloaso! Andreea a făcut o reclamaţie către primar. Voia un răspuns cît mai rapid. Voia să voteze. „Ticăloaso! Nu votezi încă o dată! Nu ne şmechereşti tu pe noi!“

eugen@catavencu.ro

Traian: Între două tururi nu te plouă

Vă asigurăm din capul locului că ceea ce vedeţi în imaginea de mai sus nu este un trucaj realizat de Florin Iaru, zis şi „Zeul Calculatoarelor“. Este chiar Traian Băsescu, fotografiat cu două tinere – identice, din cîte ne dăm noi seama –, ca un om care ştie foarte bine că între două nu te prinde niciodată o furtună de-aia nasoală de 8-9 grade, care dă vasul cu elicea-n sus. Bănuim însă că s-ar putea să fie

la mijloc o mică şmecherie. Probabil că Băsescu l-a rugat pe domnu’ Cioroianu să-l lase să facă şi dînsul o poză cu două admiratoare ale lui. Asta ca să le mai închidă gura ălor care, după ce s-au chinuit să arate că n-are faţă de preşedinte, s-au apucat apoi să susţină că n-are nici spate.

Sex Bombo

Gigi vrea televiziune din aia cu diagonală mare

Becali a declarat că îşi va face televiziune şi ziar pentru ca la alegerile următoare să câştige. Selecţiuni din programul televiziunii Becali:

- „Dimineaţa devreme – treziţi-vă cu Gigi. Rugăciunea zilei; desene animate între rugăciuni“
- „Revista presei – Gigi şi băieţii lui îi pedepseşte pe ziariştii mincinoşi“
- „Învăţămînt la distanţă – Învăţaţi filozofia cu Gigi“
- „Ştiri sportive – selecţiuni de la antrenamentele Steaua; Dan Pavel la fitness“
- „Învăţămînt la distanţă – Învăţaţi aritmetica cu Gigi“
- „Concursul «O faptă bună pe zi» – Gigi dă în fiecare zi 100 \$ cerşetorilor“
- „Învăţămînt la distanţă – Învăţaţi fotbal cu Dan Pavel“
- „Teleshopping – 3 ore la cumpărături de fotbalişti cu Gigi“
- „Închiderea programului – număraţi oi cu Gigi pînă adormiţi“

Becalitate superioară

Cu mâinile curat-murdare

Pădurea Băneasa cheleşte

Cindva, pădurea Băneasa avea părul vilvoi. De câțiva ani însă, câteva smocuri bune de păr au căzut și în locurile respective și-au făcut casă niște sportivi cu merite deosebite ca Nicu Vlad, Elisabeta Lipa și alții. Dar iată că primăria Voluntari, în frunte cu teribilul primar PSD Pandelescu și cu acceptul președintelui Consiliului Județean, Bebe Ivanovici, pregătește o nouă chelire masivă. Nicolae Abacțiaiei, cetățean român stabilit în SUA, a reușit să cumpere, de la diferiți proprietari, 30.000 de metri pătrați de pădure în Băneasa. Folosindu-se de Legea 75 pe 2003 și de Ordinul 303 pe 2003 al Ministerului Agriculturii (care precizează că se poate defrișa în interes personal 5% din suprafață), româno-americanul a reușit să obțină aprobări pentru defrișarea a 1.500 de metri pătrați din suprafața terenului pentru construirea a 12 case. Din păcate pentru cazierul domnului Abacțiaiei, ordinul 303 spune că poți defrișa 5%, dar nu mai mult de 200 de metri pătrați. Din fericire pentru același cazier, până la dînsul legea și PNA-ul ar trebui să se lupte pentru îmbogățirea cazierului primarului Pandelescu, al șefului Serviciului Urbanism, Nicolae Popescu, sau al lui Bebe Ivanovici. Din păcate, până cînd se va întîmpla asta, o să chelim și noi, nu numai pădurea Băneasa.

Ecologică Contra

În Poliția Neamț,

O mîna avansează pe alta

În Ministerul Administrației și Internelor, poți să avansezi în două cazuri: 1) dacă faci ceva și 2) (iar asta înseamnă să fii cu adevărat capabil) cînd nu faci nimic. Cazul 2 ar putea fi cazul subcomisarului Mircea Bejenaru, adjunctul șefului IJP Neamț, Aurel Munteanu, avansat la excepțional de Ziua Națională. De la 1 decembrie, lumea se chinuie să își amintească vreo faptă de vitejie a omului. Nu-și aduce aminte decît că, anul trecut, Bejenaru a avut dosarul lui Ioniță Vasile din Țipirig, traficantul de mașini al zonei. Vasile falsificase acte pentru niște autoturisme

aduse, iar Bejenaru i-a dat o soluție de neînțepere a urmăririi penale. Primul care l-a felicitat atunci a fost chiar șeful său, Aurel Munteanu, al cărui Opel nou din acea vreme (pe care l-a și bulit între timp într-un accident de pomină) fusese adus de Ioniță din Germania. De altfel, și noul Volkswagen Golf 4, pe care îl călărește în prezent, tot de Ioniță este adus. Acum, cînd comisarul Munteanu a avut ocazia să îl felicite pe Bejenaru într-un cadru protocolar, mai rămîne să îl felicite și Ioniță cu o mașină într-un cadru neoficial.

Ziua Marii Uimiri

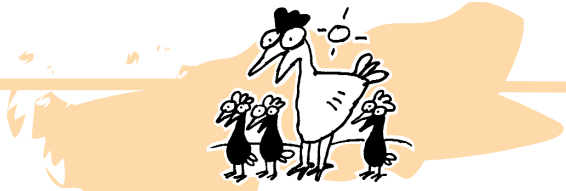
Cupa plină de Ammar

Nanaa, acest Genică peste Boerică

Nici nu apucase să se usuce cerneala pe textul de săptămîna trecută, despre sirienii veseli de la Terom Iași, că un tuș mult mai negru le-a întunecat acestora dosarele penale. Noi vă spuneam, în numărul precedent, că Ammar Nanaa are la Parchetul Iași un ditamai dosarul care se îndreaptă vertiginos spre o spălare de bani cum îi șade bine investitorului protejat de PSD. Pentru cei care au deschis mai tîrziu *Academia Catavencu*, să spunem că Ammar Nanaa este proprietarul fostului Combinat de Fibre Sintetice Iași, actualul Terom, cea mai mare întreprindere de gen din Moldova, cumpărat de la fosta APAPS în 2002. Ei bine, din poziția asta, Nanaa a avut niscăi tranzacții, bagă mîna în foc procurorii, cu Societatea Bancară Arabă (SBA) din Paris, grup care mai are reprezentanțe în Geneva, Cipru și Damasc, adică exact în Siria, patria patronilor Terom. De fapt, Nanaa a făcut tranzacții cu contul unui anume Ziad Wazzan, care are un cont la SBA Paris. Care Ziad i-a împrumutat pe frații Nanaa cu peste un bulion de euroi, necesari la plata către AVAS a fabricii. Bani pe care si-

rienii, normal, i-au returnat, dar sub formă mascată de avans pentru marfă (exact ce vă spuneam săptămîna trecută). Va să zică și mai pe scurt, Nanaa a luat banii de la arăbetele cu contul la banca siriană din Paris, a plătit AVAS-ul, apoi a dat banii înapoi arăbetelui, dar prin firme-fantomă din România, mimînd tranzacții comerciale. Este anul 2004. Cu cinci ani înainte, adică în 1999, aceiași sirieni i-o puneau pentru prima oară fraierului de stat român, țepuindu-l cu 5 miliarde de lei la vremea aceea prin returnarea ilegală de TVA pentru sute de tone de miez de nucă pe care-l exportau. Sună a metoda Genică? Dacă mai adăugăm și sprijinul PSD, sună și a metoda Boerică? Vă mulțumim pentru atenție, ne vedem în turul doi. Votați TVA! TVA, ingineria timpului tău.

Țepro Iași

Loc de retrocedat cu capul

AFI sau a nu fi, aceasta-i amendarea

Cîtă vreme Băsescu a fost ocupat cu campania electorală, subordonații lui nu l-au uitat. Au profitat de ocazie și i-au pregătit o surpriză mare de tot, pentru cînd o fi să se întoarcă la serviciu ca să-și reia funcția de primar sau, poate, doar ca să-și ia rămas bun. Surpriza este în valoare de vreo 850.000.000 (opt sute cincizeci de milioane) de lei și e sub forma unui cadou ce cu greu se poate uita. Cadoul i-a fost pregătit Primarului General de către Administrația Fondului Imobiliar (AFI) și a fost achiziționat ca urmare a unei țepe date de AFI unui număr de 14 locatari din blocul situat pe strada Eforie nr. 2, din București. Blocul se află pe un teren, să-i spunem, naționalizat, în sensul că a aparținut, pînă în 1945, CEC-ului și apoi a devenit proprietatea Primăriei București, trecînd așadar de la stat tot la stat. Locatarii, chiriași de peste 40 de ani în imobilul respectiv, au vrut să devină proprietari pe apartamentele în care stăteau. Dacă în alte cazuri chiriașii au putut deveni lesne proprietari pe imobile confiscate de statul comunist de la persoane particu-

lare, în cazul blocului de pe Eforie, ridicat de stat pe un teren „confiscat” de data aceas- ta de stat tot de la stat, chiriașii nu au putut să-și cumpere la fel de ușor locuințele. După lungi tergiversări, Tribunalul Bucu- rești a impus însă în 2003 ca între chiriașii cu pricina și stat să se încheie, conform legii, contracte de vînzare-cumpărare. Zis și făcut. Adică AFI le-a zis oamenilor să depună banii la casieria primăriei, un aparta- ment costînd, în medie, cam 500.000.000 de lei, dar de făcut contracte de vînzare-cumpărare, nici că le-a făcut. Disperați, chi- riașii au dat în judecată Pri- măria, iar instanțele le-au dat cîștig de cauză lor și o amendă de 500.000 de lei pe zi Primaru- lui General, pînă la încheierea de contracte. Acesta e cadoul din partea AFI pentru Primarul Ge- neral, o amendă care pînă acum este de aproape un miliard de lei. Iar valoarea ei crește în fiecare zi cu cîte alte 6.000.000 de lei. Cum ar spune Băsescu, așa D.A. amendă!

Alexandru CĂUȚIȘ
alexandrucautis@catavencu.ro

Descoperery

Profeții despre întoarcerea acasă a evreilor din exil

Printre evreii din Imperiul Habsburgic s-a încetățenit credința că fiii lui Israel nu se vor putea întoarce acasă decât atunci cînd va fi recu- perat ultimul cântec din timpul exilului babilonian. Misticii hasidici credeau că acest cântec circulă liber pe undeva prin lume, de peste 2.500 de ani. Rabi Aizik din Kalev, decedat în 1821, l-a căutat neo- bosit în Ungaria și Transilvania. Într-o zi, a auzit o melodie cunos- cută și sfîșietor de tristă, cântată însă cu alte cuvinte, de un cioban ungur. Extrem de emoționat, Rabi Aizik i-a întins ciobanului un gal- ben și l-a rugat să-l repete. În timp ce-l cânta, Rabi Aizik a potrivit cuvintele uitate ale cântecului, care se refereau la *Galut*, denumirea generică evreiască pentru exil. La sfârșit, Rabi Aizik i-a mai dat ciobanului încă un galben, cu rugămintea să o ia de la capăt. Cuvin- tele au dispărut ca prin farmec, și ciobanul n-a mai fost în stare decât să fluiera melodia. La a treia rugămintă a lui Rabi Aizik, ciobanul s-a scuzat că nu-l mai poate cânta, deoarece a uitat cu desăvârșire melodia. Atunci, Rabi Aizik a exclamat plin de bucurie că a mântuit cântecul, pe care evreii și-au intonat plîngerile pe malurile Babilonului, în timpul exilului, deschizînd astfel premisele întoarcerii acasă în Eretz Israel. Coincidența face ca sionismul să apară exact în Ungaria, la sfârșitul secolului al XIX-lea. Esența sionis- mului se regăsește în Psalmul 136: „La râul Babilonului, acolo am șezut și am plîns, cînd ne-am adus aminte de Sion. (...) De te voi uita, Ierusalime, uitată fie dreapta mea!”. Mișcarea sionistă a fost întemeiată de Theodor Hertzl. Sionismul este mișcarea secretă a evreilor, de reînființare a statului Israel. La început, evreii au răscumpărat terenuri în Țara Sfântă, palmă cu palmă, apoi au rein- ventat noua limbă evreiască, numită ivrit. Pe lingvistul care s-a ocu- pat de ivrit l-a chemat Eliezer Ben-Yehuda, născut în Lituania, și primul ei vorbitor a fost Ben-Zion, fiul cel mare al lui Ben-Yehuda.

Costel Aviv

Alexandru Vărzaru se întreabă

O nouă descoperire a vânătorilor români: Calciu care se depune la dosar

Mai-marele vânătorilor și pescarilor sportivi din județul Hunedoara, Jan Dorin Calciu, a fost prins săptămâna trecută în timp ce se plimba, ilegal, cu pușcoici în spinare în Parcul Natural Grădiștea Muncelului – Cioclovina, aflat în subordinea Direcției Silvice Hunedoara. Joi dimineață, în jurul orei 8,30, rangerul parcului a observat șase mașini pline ochi cu vânători trecând de punctul de control de la Coștești. Omul a făcut ce-a trebuit, adică a sunat repezător la sediul administrației parcului, de unde au fost alertate

Dosarele chiX

latat) penal pentru braconaj în județul Arad, comuna Petriș, pe când lua în cătare niște fazani nevinovați. La acea vreme, Calciu ne-a umplut redacția cu drepturi la replică. Numai că, din păcate pentru cel dintâi vânător al județului Hunedoara, în dosare penale procurorii nu acceptă publicarea drepturilor la replică.

În România se filmează ca-n codru

Este rușinos ce se întâmplă la Centrul Național al Cinematografiei! Și tot ce se întâmplă la CNC poartă amprenta ministrului Culturii, ministrul Răzvan Theodorescu. De ce spunem aceste lucruri și de ce, spunind aceste lucruri, folosim aceste cuvinte atât de puțin curtenitoare? Pentru că Ministerul Culturii și Centrul Național al Cinematografiei au hotărât să finanțeze suplimentar zece proiecte de film de lungmetraj fără a organiza o nouă sesiune de concurs, așa cum degeaba spun legea și regulamentele în vigoare. După cum știți sau

deja ați uitat, în urma concursului organizat de CNC în luna iunie 2004 au fost declarate câștigătoare zece proiecte de lungmetraj, iar judecarea contestațiilor depuse de participanți s-a soluționat atunci cu finanțarea doar a unui proiect suplimentar, cel al regizorului Cristi Puiu (*Moartea domnului Lăzărescu*, scenariul Cristi Puiu și Răzvan Rădulescu). Deși a anunțat oficial că nici o altă contestație nu a fost soluționată favorabil, ce fac acum MCC & CNC? Fără nici un temei legal, decid finanțarea suplimentară, de ordinul citorva zeci de miliarde de lei, a încă zece filme ai căror protagoniști (scenariști, regizori, producători etc.) își provoacă senzații dintre cele mai contradictorii. Cel mai strident beneficiar al acestor finanțări dubioase este Corneliu Vadim Tudor, scenaristul proiectului *Candele de zăpadă* (regia Napoleon Helmis, producător Ro de Film). Pe lângă C.V. Tudor, alți beneficiari ai finanțării discreționare sînt Dinu Săraru și Sergiu Nicolaescu, doi dinozauri pesedisti de care noi ne-am cam săturat, și asta mai de mult. În aceste condiții suspecte,

Sergiu Nicolaescu devine primul regizor care reușește în epoca ONC/CNC să câștige două proiecte de lungmetraj într-o singură sesiune, ajungînd la cifra de 5 proiecte adjudecate în două sesiuni consecutive de concurs, în calitate de regizor, scenarist, producător, dar mai ales în aceea de pesedist & dinozaur. Suma totală alocată proiectelor lui Sergiu Nicolaescu ar putea depăși, după decizia recentă a CNC & MCC, suma de 30 de miliarde de lei, adică aproape un milion de dolari. Răzvan Theodorescu poate să stea liniștit, mandatul său se încheie cum nici nu se putea mai scandalos!

Revoluția ucraineană a eșuat din cauza lui Hrebenciuc

CNSAS a luat la puricat dosarele a peste 2.500 de aspiranți care și-au prezentat candidatura la alegerile parlamentare. A reieșit că opt mârlițe și-au depus iclele la Securitate, iar unul dintre tipari este și bătrânul ghibor Ștefan Tcaciuc, colaborator al fostei Securități, ca-

re a candidat la alegerile legislative din partea Uniunii Ucrainenilor din România (UUR) și a câștigat un nou mandat al rușinii. În scurtă sa perioadă de prohibiție politică, din timpul administrației CDR, când Uniunea Ucrainenilor a fost reprezentată în Parlament de profesorul Vichente Nicolaiciuc, babușca Tcaciuc s-a datat la ciupituri inimaginabile. A tocat fondurile UUR, distribuite de Consiliul pentru minorități naționale. A bătut banii alocați Festivalului național ucrainean, ediția 1997, din care și-a cumpărat pe numele Uniunii o Dacie 1300 nouă, cu șofer cu tot, pe care o folosește ca navetă de sticle de vodcă. A stins banii alocați publicățiilor de limbă ucraineană din România. A angajat-o la una dintre redacții pe fata inspectorului guvernamental Emil Bucureșteanu, de la Corpul de Control al Guvernului. Cucoana nu trece pe la redacție decât ca să-și ridice salariul. La repetatele solicitări adresate Curții de Finanțe de către deputatul Nicolaiciuc, de a verifica furăciunile țeparului cu mustați de mreană, Curtea a zis că „Spre știință, vă informăm că verificarea modului de gestionare a fondurilor de care a dispus UUR (...) s-a efectuat de către Departamentul de Control al Guvernului României prin inspectorul guvernamental Emil Bucureșteanu”. Adică exact de către tatăl făței angajate de rechinul Tcaciuc la o redacție ucraineană, de unde își ridică tainul. Revoluția Uniunii Democratice a Ucrainenilor din România, reprezentată de Dumitru Morhan, a încercat să stopeze ascensiunea parlamentară a lui Tcaciuc. Dar a eșuat din cauza sprijinului politic pe care Tcaciuc l-a căpătat de la un Hrebenciuc, un Securiciuc și un Sereiciuc.

codrul bunelor maniere

durata campaniei electorale. Pe frontispiciul lui tronează un banner urias, pe care o mână de artist de mare talent a scris un citat emoționant din *Albă ca Zăpada*: „Votăm candidații Uniunii naționale PSD+PUR”. Să vă mut un cap în gur”. Șest modus in rebus

Biroul de Investigații

Hai să recapitulăm, deci: cînd vezi că îmi dau eu cu mîna prin păr, tu sari dintr-o dată în sus, cotcodăcind, faci de trei ori ca lupul, de trei ori ca sirena și, după aia, foarte calm, te scuzi că ești puțin obosit și te retragi. Repetă!

Deși Traian Băsescu îi povestește a unsprezecea oară la rînd *Harry Potter* color, Theodor Stolojan tot nu reușește să adoarmă de-a binelea

Domnu' Năstase, permiteți să raportez, planul este îndeplinit conform graficului: pentru turul 1 am defrișat Buzăul și Covasna, pentru turul 2 defrișăm Brașovul și Harghita. Da' să știți că avem o problemă: dacă nici așa nu cîștigăm, ce dracu' le mai dăm la anticipate? Trebuie să tăiem palmierii lui Agathon!

Ion Dumitru, șeful Romsilva, și Adrian Năstase lansînd pentru alegătorii care se încălzesc la sobă programul „Codrul și lemnele”

Hotărâre privind modificarea Hotărârii Guvernului de a câștiga hotărât alegerile

Alegerile au fost câștigate de PSD prin mită cu lemn de foc, distribuit electoratului sărac la pungă și cu duhul. Hotărârea de Guvern din septembrie 2003, cu privire la volumul de masă lemnoasă care

o distribuie gratis familiilor nevoiașe care au nevoie de PSD ca de foc. În același timp, de la un necesar de 0,6 milioane de metri cubi, pentru nevoile proprii ale regiei, s-a ajuns în urma modificării la 0,750 milioane. Diferența de 150.000 de metri cubi ia același drum al sponsorizărilor. Cifra totală este de 730.000 de metri cubi, care vor fi dați gratis, între turul unu și doi al alegerilor prezidențiale, câte un metru cub de fiecare familie. Dacă dublați cifra, la cam câți membri are o familie normală, formată dintr-un bărbat năuc și o nevastă tută, veți ajunge la un total de aproape 1,5 milioane de hăbăuci. Acesta este numărul de măgari-putere ai formidabilei mașini de vot a PSD. Nota de plată a întregii pomeni electorale este de 109 miliarde de lei. Hotărârea hotărârii nu și-a bătut capul cu scoaterea părleii. Ne-am gândit însă noi la toate și vă spunem că banii vor fi recuperați prin majorarea cu 50 de procente a valorii masei lemnoase din sectorul industriei lemnului. Ceea ce va inflama spiritele sindicater din industrie, fapt ce va provoca incendii în pădure, realitate ce va compromite iremediabil Alianța istorică dintre român și codru, confiscată și abuzată de Coaliția PSD.

Cornel IVANCIUC

Ce-nseamnă un ziarist implicat pînă-n gît!

Campania electorală – albăstrei și portocalii, la loc comanda, că nu-i vorba despre voi – pentru Consiliul Superior al Magistraturii a avut și ea momentele ei emoționante. Noi vorbim aici despre judecători care și-au luat în serios rolul și au pornit-o prin țară să-și prezinte proiectele. Asta era o chestie mult prea normală ca să fie tolerată, drept care respectivii judecători au fost efectiv vînați cu jandarmii să fie scoși din tribunalele „străine” în care îndrăzniseră să intre. (Vom reveni cu date precise.) Pata de cu loare urît mirositoare a campaniei a

fost, însă, apariția suporterilor. Mai exact a domnului Silviu Alupei, de la *România liberă*, care a scris kilograme de articole elogioase despre Maria Huza, Rodica Stănoiu. Opera lui poate să fie considerată un ghid împotriva reformei în Justiție. Un căcănar. Ei bine, jegulețul s-a plimbat o zi întreagă printr-una dintre instanțele Bucureștiului, a intrat în birourile magistraților și a distribuit copii după articolele lui, promovate ca material electoral. Votați Huza și-o să vă pută gura A lupei.

Mireea TOMA

Alegeri cu cântec de surle, ploaie și fraude în Belgia

Până și coastele Belgiei au fost atinse de marea alegerilor negre de la București. La biroul electoral al circumscripției 1.415 din Bruxelles, unde a plouat de-a proasta toată ziua de duminică, ar fi trebuit să existe câte 2.500 de buletine pentru alegerea președintelui și tot atâtea pentru Senat și Cameră. Sâmbătă, 27 noiembrie, când Florin Mihaș, locțiitorul președintelui biroului electoral și reprezentant al Alianței D.A., a desigilat buletinele, numărătoarea nu mai ieșea la socoteală și dădea deja primele semne de fraudă: 2.500 pentru Președinție, 4.103 pentru Senat și 1.996 pentru Cameră. Baza de calcul reală pentru alegătorii așteptați la această circumscripție belgiană pornește deci de la numărul de buletine pentru Cameră, de 1.996. De unde naiba s-a desigilat un număr dublu de buletine pentru Senat, numai Pesedul și distinsa lui soție, Frauda, pot știe. Alegerile au produs kilograme de sictir și tone de acreală. Carmen Hopărtean Drăghici, apropiată până la intimitate de mediile diplomației românești din Regatul Belgiei, a fost recomandată călduros de suspect de ambasadorul Ion Jinga să facă parte din biroul electoral. Duduia Carmen l-a făcut pe dracu-n patru pentru a crea atmosferă în circumscripție: i-a dat dracului pe Octavian Ștefan Mi-

Gabriel Drogeanu nu iese din cuvîntul colegilor,

asa că vă invită să le citiți producția recentă:

- alegeri PSD 2004: nu iese fum fără lemne de foc;
- alegeri CSM 2004: nu iese Huza fără laudele ziaristilor;
- alegeri 2004 în Belgia: nu ies mii de buletine în plus fără știința PSD;
- CNSAS 2004: nu iese dosarele!

huț, observator din partea PNȚCD, și pe Cristi Muijei, din partea Alianței D.A.; a dat din picioare și a tipat ca o apucată toată ziua, ca la ușa cortului, până ce, scârbiți de spectacol, o parte dintre alegători au preferat să plece de tot la o bere. În acest timp, ambasadorul Jinga se comporta ca un slujbaş credincios și cerea indicații de la BEC, care n-a încetat să i le trimită toată ziua pe fax, fapt ce a bulversat procedura de votare atât de rău, încât a luat-o căș pe lângă legea electorală. În fine, una peste alta, o parte dintre alegători s-au felicitat din suflet că la scrutinul din 28 noiembrie ar votat Belgia pentru totdeauna.

Dovezi zdrobitoare despre noua poliție politică din România

Ion Lăncrănjan este cercetător în domeniul laserilor. A lucrat la laboratorul de Optoelectronică militară de la Măgurele, condus de col. Theodor Necșoiu, unde a fost coleg cu g-ralul Marius Opran, în prezent consilier personal al președintelui Iliescu pe probleme de strategii de dezvoltare durabilă a neantului. Lăncrănjan l-a acuzat pe Necșoiu că a publicat o cărută de brevete de invenții, ca rezultat al copierii laserilor militari aduși de spionajul ceaștit din Occident. Lăncrănjan a fost stupefiat să afle că nu are dosar de urmărire la CNSAS, întocmit de fosta Securitate. Pleșu a afirmat că situația este bizară. Noi susținem că este stupefiantă, de vreme ce Lăncrănjan lucrea, ca civil, pe tărâmul unei rezervații de dinozauri care trăiau din furăciuni și-și arogau reputația de cercetători. După

Biroul de Investigații

Mereu spiritualul numărător de ouă Adrian Năstase, un glumeț specializat în apopouri

Dinu Costache Patriciu, din ce în ce mai conștient că benzina îți dă putere pe care e păcat să o risipești în opoziție

Stelică Ogică, românul care mai are de ridicat doar două-trei câștiguri mari și se poate angaja liniștit fotomodel la Loteria Română

România,
tară
de păcat

- indexul evenimentelor mondene -

Tortur Ninja

Organizatorul de concerte cu maneliști și impresarul lui Nicolae Guță, Ion Petrișor, a fost arestat pentru tilhărie. S-a făcut dreptate. Cică s-a ntimplat la o nuntă de la concurență, unde Petrișor s-a dus să taie niște bilete cu o sabie ninja.

Alpina combinată

Andreea Marin și-a schimbat porecla din „Zina Surprizelor” în „Andreea Alpin”. Corect. Poate i-a cumpărat Țiriac de Moș Nicolae un munte.

Pepe și Fufi

Gabriela Vrinceanu Firea despre iubitul Oanei Zăvoranu: „Pepe este la fel de celebru ca Mutu”. Nu zău? Asta înseamnă c-o să apară în curînd poze de paparazzi cu fraierul de Pepe la bustul gol, în ploaie, plîngînd în brațele Laurei Andreșan: „Ești ingerul iubirii meleeeee...”

La vita è complexa

Floriana Jucan: „Sînt prea complex pentru orice bărbat”. Mă rog, poate nu a găsit ea la Mall un ambasador suficient de complex și comercial în același timp.

Canarul galben
fără cai

La Bucharest Fashion Week, Cătălin Botezatu a prezentat o colecție cu păsărici: manechinele sale purtau pe cap colivii cu canari vii! Cam bizar. Eu credeam că manechinele n-au în cap decît colivii cu bani și baxuri de apă plată cu lămîie.

Du-mă la cassă,
măi tramvai

BMW-ul Andrei Antonescu a fost lovit de un tramvai. Mă mir că, după accident, n-au ieșit pensionarii din tramvai, să-i spargă parbrizul cu sacoșele de rafie.

Nicolae Guiță

muzeul figuranților
de ceară

Alb ca avarul

La conferința de presă organizată pentru viitoarea lansare a unui DVD, Ștefan Bănică Jr. a declarat într-un cerc restrîns de jurnaliști curioși că el nu cîntă gratis orice s-ar întîmpla. Că uite-așa își respectă el valoarea de artist, neacceptînd să cînte în locuri în care publicul a pătruns fără să-i ceară cineva biletul la intrare. „Să coste trei lei, dar să fie un bilet la concertele mele!”, a zis Bănică și a precizat încă o dată că nu, nu despre zgîrcenie e vorba, ci despre respectarea statutului, bla, bla, de artist...

Vîjiind ca vijelia
și ca plesnetul
nevastei

Din ciclul „Încă una și mă duc (acasă la nani)”, vă mai zic una cu De Vito ăla micu' de la neishă-năltivi. Cică (că), într-o emisiune d'aia d'a lui înregistrată (care este el moderator la ea, mînca-ț'-aș), l-ar fi întrebat pe colegul de profesiune și (asta, cum dracu-i zice?!)... vacațiune, Vali Vijelie, dacă prestează activități șturlubative și în afara dormitorului conjugal, cum ar veni, dacă are amantă. Vijelie s-a codit ce s-a codit până când, la presiunile lui Adiță (jmecker mic) macho-ismul a învins frica de colega de certificată. „Hăăă, hăă, păi ce, bă, sînt vreun prost să n-am amantă?!”, a

exclamat cantautorul, păcat însă că s-a tăiat la montaj. Așadar (deci), Stimată Doamnă Vijelie, sărămînușitele, nu are sens, zău, să vă enervați și să-i aruncați colecția de șosete pe geam. Dacă s-a tăiat porumbelul ăla la montaj, e clar că Vali e un prost care n-are amantă.

Fitness,
stres și voie bună

Norris Măgeanu, mai cunoscut ca logodnic de-a pururi al Corinei Dănilă, a devenit reprezentantul companiei Technogym în România și se va îndeletnici, pe lîngă mai vechile sale slujbe, cu importul de aparatură fitness pentru cei dornici de sport, natură, tinerețe. Evenimentul a fost marcat de o lansare cu speech, sandvișuri și gîl-gîl. Și de o apariție destul de bulversată a Corinei, care părea să alerge după Norris fără să-l poată prinde nicicînd. Ochii ei triști îl reperau pe tatăl copilei sale. Piciorușele mici o duceau înspre grupul în care se afla el. Gurița dădea să i se deschidă ca să se bage și ea în vorbuliță. Fruntea lui se încrunta, bărbatul întorcea spatele lat și se muta mai hacana. Corina rămînea cu ochii în soare și mutra pleoștită de tristețe. Se reolia, apoi reîncepea vinătoarea... Între două sprinturi după Norris, Corina săruta cîte-o buză de păhărel și se înmuia și mai tare într-o tristețe pe care părea să nici nu poată, să nici nu

Corina Dănilă (*stînga*), o starletă pe punctul de a transforma romanul ei de amor cu Norris Măgeanu într-o telenovelă ieftină, prost jucată și cu un scenariu fără logică

vrea s-o ascundă. Mi-a venit să-i recomand, văzînd-o așa tufliță, să facă mai multă gimnastică, mai mult fitness, mai aprig Technogym, să-și domolească stresul. Dar m-am abținut.

Fado (cunoscătorii
știu ce e)

Treaba e în felul următor: zilele trecute, la Brașov (2, 3, 4 decembrie) a avut loc un festival de muzică „pour les connaisseurs”. Mărturisim, noi ne-am uitat înde lung, cu nedisimulat tupeu, sub poalele Timpei, ca Miticii veniți să vorbească tare pe stradă cu gagicile necunoscute. Și, ca să fim foarte sinceri, n-am văzut atîtea

cunoscătoare în Brașov pe cît ne-am fi așteptat de la un oraș minunat, care a votat masiv cu Alianța. Intitulat, înconștient de interbelic, „Serate elegante pentru doamnele șarmante”, festivalul (aflat la o foarte tînă primă ediție și organizat cu multă încredere în oameni de Fundația „Aurel Mitran”) a reușit însă cîteva lucruri absolut notabile: să scoată din casă cîteva sute de gecii, un senator local pe care n-am reținut cum îl cheamă (nefiind îndeajuns de cunoscut în cercurile baronilor corupți) și, mai ales, niște artiști care nu poartă fuste scurte, nu fac playback la „Teo” și nici nu cîntă despre plantele elegante din discotecă.

Adică: Alexandru Andrieș & prietenii Mircea Tiberian, Tuddy Zaharescu, George Baicea, Eugen Tegu, Cristian Soleanu, Ioana Maria Mintulescu (mulțumim, Alexe, pentru cîntecele frumoase despre votarea pe care-am avut-o și, îndeosebi, despre arogantul Năstase și sinistrele lui ouă); Nicu Alifantis & Zan & ploaia infernală & „te uită cum ninge” & „mmmmmm”; și, îndeosebi, Misia, o cîntăreață de fado cum n-a mai văzut Parisul, ca să nu mai vorbesc de Teatrul „Sică Alexandrescu”, de la Amalia Rodrigues încoace. Pentru amatorii de destin, „fado” vine de la latinescul „fatum”, care înseamnă „soartă”. Așa că stați liniștiți: data viitoare, vom fi mai mulți la Brașov. Și, cu voia lui Alexe Andrieș, la Timișoara și în toată țara.

Pentru cititorii noștri la fel de inteligenți ca noi, dar nu neapărat cunoscători de fado, reamintim din goana condeiului cîteva amănunte despre Misia. Portugheza și-a luat numele de scenă în amintirea Misiei Sert, muză a lui Mallarmé și prietenă la cataramă cu

Proust și Picasso. Neamțul ei preferat este Rilke, de citit în baie ci-tește Cioran, iar de cîntat cîntă pe versurile unor poeți serioși (uneori de stînga, cum e cazul lui José Saramago, care a scos condeiul de la bandulieră împotriva dictaturii lui Salazar). Accidental, dar foarte inspirat, Misia are în repertoriu două piese pe texte de Amalia Rodrigues, iar la conferința de presă de la Marriott n-a îndrăznit nimeni să întrebe cum i-au plăcut sarmalele, dacă îi e frică de Dracula cînd stinge lumina sau ce-a auzit despre România în afară de dictatura lui Năstase.

Veninul și cînepa

Localul bălan

Dezastrul Bistro
e sau nu mai e?

Acum ceva vreme am scris în această preacinstită rubrică despre tortura la care m-a supus *Bistro*, un local din București domiciliat în Pasajul Villacros. Căci tortură e să mori de foame, să îți vină o idee, de la idee să ți se facă poftă și să mori după aia și de poftă, iar la sfîrșit să iei țeapă. În cazul meu era vorba de poftă de ciorbă de fasole. La *Bistro* însă, mie și prietenei mele ni s-a servit o zeamă lungă, în care

boabele de fasole erau ca o specie pe cale de dispariție. Cele 13 boabe de fasole-masculi rămase în farfuriile noastre degeaba încercau să procreeze, fiindcă specia se stîngea iremediabil. Ei bine, am aflat de la cineva, care a mîncat recent acolo aceeași ciorbă de fasole, că proprietarul, jenant de articolul meu, a cumpărat niște boabe-femele pe care le-a împerecheat urgent și, acum, orice farfurie de ciorbă are suficiente boabe. Pe principiul că nimic nu se pierde, totul se transformă, mă gîndesc că, dacă au

acoperit aici, au descoperit în altă parte. Oare ce lipsește acum și de unde? Carnea de văcuță din „ciorba de văcuță”? Sau ficăței din „ficăței la tavă”? O să mă duc să verific.

Cio-banii vorbesc

Stîna Turistică, din Poiana Brașov, este un restaurant cu specific ciobănesc, după cum îi spune și numele. O mulțime de jivine populează localul, de la lupii împăiați la oile jupuite ale căror piei afîrnă peste tot și pînă la mîgarii care umblă printre mese, cu tăvile în mînă. Măgarii

sînt însă și puțin rude cu boii, berbecii și porcii, că altfel nu am putea să ne explicăm comportamentul lor. Vin în pas molcom peste zeci de minute după ce ai făcut comanda și îți spun că nu mai au ce ai cerut. Fac pe berbecii cînd le comanzi o porție de ceva și îți aduc două sau chiar trei porții din ce ai comandat, ca să te taxeze triplu. Le spui de trei ori ce vrei, iar ei, cu încăpățîinare, se fac că nu pricep și tot îți vîră pe gît cele mai scumpe preparate (scenă petrecută în trei grupuri care mîncau concomitent cu Bursucul Gastric, pe parcursul doar al unei ore, în *Stîna Turistică*). Se porcesc și încep să guîțe

la client dacă acesta le spune că e nemulțumit de felul în care a fost servit. La cîte certuri, înjurături, amenințări a asistat Bursucul Gastric într-o singură zi numai, între clienți și personalul *Stînei Turistice*, indicat este ca în acest local să intrai numai dacă aveți o bită zdravănă, ciobănească, bună de rupt pe spinările copitaților chelneri.

Bursucul gastric

LEGENDĂ:

ca la mama acasă;
ca la tata acasă;
ca la mine acasă;
ca la mă-sa acasă.

ieftin ca braga;
caută-te-n buzunar înainte de a intra;
e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de ris;
numai dacă te invită cineva care plătește.

poți să și adormi;
curățel;
ai grijă pe unde pășești;
n-ai putea să mai rabzi?

Auzi, păpușa, nu vrei să-ți arăt mașina mea ultimul răgnet?... Nu vrei? Bine. Deci nu ești pe interes... Atunci o să încerc să te coclesc pe farmecul meu personal. I-auzi șlagăr aici: „Dacă nu eu, atunci cine? / Dacă nu acum, atunci cât?”

Posarele hardcore

După Rolls englezesc și franțuzoaică de la Chișinău,

Irinel Columbeanu și-a tras Miss Românie

După una-două rătăcirii brune, invitate-n gașcă la un suc în deja proverbialul jacuzzi din sufragerie, Irinel Columbeanu revine la prototipul de femeie care l-a consacrat. Și care, iacătă, îl scoate din minți și din plictis: blondută, cu ochi albaștri ca cerul Parisului, care atunci când nu are obrăjorul tencuit cu fond de ten La Prairie e palidă ca o iluzie expirată. Așa e Romanița anilor săi mai sprinteni, tot astfel este și Anna Lesko (pictoriță, artistă, fostă prim-balerină la bară) și presupunem că tot așa trebuie să fi arătat în junie și mama lui Irinel. Că altfel nu ne-am putea explica, freudian, atracția sa mortală pentru femei care seamănă între ele ca două picături de apă plată. Cu lămîie...

Ce se-ntîmplă? În week-end, la Intercontinental, a avut loc o întîmplare modistică ieșită, ca la *Burda*, din tiparul unui mare creator de panică: Nicu Gheară. Temîndu-se, poate, să nu stîrnească niște fiori pe șira spinării vreunui colonel de poliție pus să păzească chiloții cu danteluță ai manechinelor, jupînul a preferat să se dea în continuare pitit în Spania. Astfel încît la „Bucharest Fashion

Week“ (organizatori oficiali: ANAM & Fashion TV) și-a făcut de cap un alt mare mignon al modelingului de apartament, Irinel Columbeanu (acționar la „Transilvania Fashion“). Mai întîi a apărut în Rolls-ul său de agățat fotografi, în care aprinsese toate luminile, ca să fie zărit de la Romană cum îl parchează cu scîrțîit, în față la Inter. Apoi a apărut Gabriela Botezat (de sorginte manechină, o tînără bucată, pe care o consumă periodic musiu Columbeanu), chestie care s-a întîmplat bine de tot, în mai toate prezentările la care se puteau băga pile. Noi nu zicem că pentru că e gagică lui Columbeanu a de-

filat Gabriela Botezat în atît de multe colecții cu sau fără fustă. Nuuuu, nu ne-am permite asemenea insinuări, domnu’ Gheară (știm că îl respectați pe domnu’ Columbeanu, mare om, mare pișicher)! Povestim doar, detașat, despre faptul că fata, deloc celebră pînă acum, s-a cățărat pe podium de mai multe ori purtînd diverse hăinuțe. Apoi a fost mireasa prezentării Rita Onișca Mureșan. Și a încheiat prezentarea colecției lui Paco Rabanne, într-un trio de mirese în care ea era, drăgălașa, mai mică cu un cap decît celelalte două. Și, pe deasupra, a fost declarată din oficiu „Miss România“ (licență: același domn N.G.), în

concursul adăpostit de același festival.

Acum, să ne-nțelegem: Gabriela Botezat (*foto*) posedă doar 19 anișori în buletin, este din Suceava, îi plac hăinuțele scumpe, de firmă, și la întrebarea „Ce vei face peste mai mulți ani, după ce frumusețea ta va trece o dată cu vîrsta?“, genul de interogație abisală tipică pentru concursurile de Miss, a dat, logic, un răspuns absolut sincer: „Ăăă, îiăă, mmmm, mda... Nu pot să-ți răspund...“

Alunecare pe care

În rest, ce-am mai văzut la „Bucharest Fashion Week“? Pe Anna Lesko, fosta miss Columbeanu, înfocolită în mireasă. În prezentarea lui Dorin Negrău. Anna mergea țănoșă, dar după cîțiva pași a alunecat și era să facă buf. ● Senzațional dureros: în culise, am auzit-o pe Oana Zăvoranu cîntînd! Vocea ei baritonă, aspră, dar severă, l-a făcut pînă și pe iubitul ei să strîngă dragăstos din ochi. ● Titlul de „Stilistul anului“ a fost cîștigat detașat de Clara Rotescu, care s-a remarcat, nu întîmplător, ca PR la „Space Music“. Doar nu era să cîștige femeia de serviciu de la

Hip-hoper-ul Fizz, acest local sucombat la bătaia dintre pseudo-vedetele PRO TV, îmbrăcat ca un pește pentru a o cuceri pe sirena Nicoleta Merluciu

Cat Music?! ● Nicoleta Luciu și Fizz au prezentat cîteva blănuri rare (samur, linx, chinchilla) pentru Casa MG, demonstrînd, dacă mai era nevoie, că Nicoleta avea de toate pe sub blană, spre deosebire de săracu’ Fizz, care n-are decît niște fițe. ● Adrian Mutu ar fi trebuit să apară și el pe podium, ca manechin liber de contract, dar am auzit că jupîn Gheară i-a transmis, prin organizatorul Nelu Mirea, s-o lase mai moale cu fițele. Briliantul a venit la expoziția

de manechine însoțit de Rossi Barbarossa, posesorul unei licențe de jeansi a cărei imagine o prezintă Mutu. Cei doi au stat la distanță de toată lumea, înconjurați de bodyguarzi care n-au permis apropierea nici unui ziarist. Doar nu era să-și strice seara atacantul de la Chelsea acceptînd să răspundă la vreo interogație de genul: „Mai tragi pe nară, Brili, sau te-ai lăsat?“.

Gagică Petrescu

i n t e r n e t

BackForwardStopRefreshHomeAutoFillPrintMail

Address : @

@ MicroMoale@ FSN Messenger@ Internat ExplorerAAA XXXXGogu

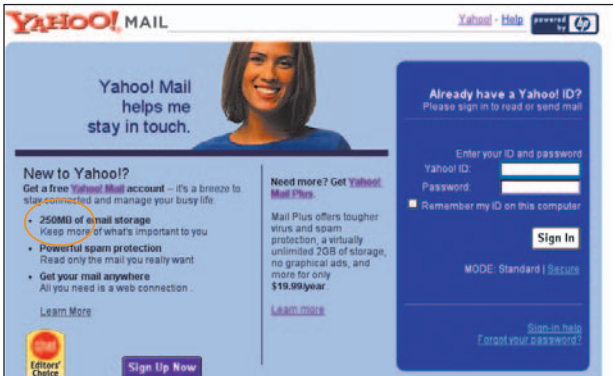
FavoritesHistorySearchScratchbookPage Holder

Yahoo a dat Mail la tot cartierul

Pe 15 iunie anul curent, exact după eşecul PSD în turul 2 al alegerilor locale, scriam la mişto că **Yahoo! Mail** s-a apucat şi a dat cite 100 de lei... pardon, de mega în plus pentru utilizatorii săi ca să se alăture promisiunilor pe care Adrian Năstase le-a făcut în discursul de după afişarea rezultatelor. De aceea sper că înţelegeţi de ce era să-mi stea ceasul când am văzut marţi, când încă se mai numărau voturile din primul tur de scrutin, că Yahoo a mai dat încă 150 MB la popor. De data asta nu mai e de glumă! Cineva de la PSD trebuie că e mină în mînă cu aştia de la Yahoo. Să

fi sunat Mitrea, care nu şi-a îndeplinit programul „Case prin ANL“, şi să fi cerut susţinere pentru căsuţele de e-mail ale românilor? Să fi trimis o vorbă însuşi Micky Şpagă sau Viorel Hrebe, aştia mai obișnuiți cu manevrarea cifrelor cu multe

zerouri prin conturi, fie ele și pe la căsuțe poştale electronice? Sau să fi eliberat Ioan Amarie de la PNA nişte mega arestații degeaba din rîndul opoziției, adică de la Gmail sau Hotmail, și pe care să-i arunce acum strategic pe piață?

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

Vă salut, domnule Sorin Vulpe, ce mai faceți? ...Voi îl știți pe domnul Sorin Vulpe, general manager-ul nostru, pentru că am mai făcut referire la dânsul și cu alte ocazii în acest colț de pagină... Tot respectul! ‘Trăiți! Puteți să vă uitați puțin în altă parte până prezentăm noi site-ul următor? Așa... Nu de alta, dar să nu cumva să se interpreteze greșit faptul că recomandăm adresa **www.whackyourboss.com** – o aplicație interactivă în Flash care vă permite să aranjați puțin fața șefului fie cu ajutorul coșului de gunoi, fie al capsatorului, al tastaturii sau al celorlalte obiecte de pe birou, la alegere.

Cam în urmă cu o lună a luat naștere proiectul **www.Procesul-Comunismului.com**, inițiativa unui anume Ioan Roșca, inginer de sisteme tele-informatiche. Nu e absolut nimic de glumă. Ba din contră. Spațiul respectiv „este dedicat unui proces public intentat celor care au adoptat și instalat comunismul, convertindu-l apoi într-un capitalism distructiv pentru a valorifica prada și evita judecata“. La secțiunea „Documentație“ – „Biblioteca Paul Goma“ am avut surpriza să găsesc toate creațiile cunoscutului autor în format digital și gata de downloadat.

Gata! Am dat naibii toată colecția mea de surprize cu mașini de curse „Turbo“ din grădiniță, și pe aia cu fotbaliști Euro nu mai știu cât din școala generală. La revedere, Baresi, Gulitt și Van Basten! Tipi-Tip, te-am pupat! De-acum, fac colecție numai de poze inedite cu actori din anii ’70. Vă băgați la un schimb? Vedeti că le-am ascuns pe toate la **www.sohoweklynews.com/Book/ShowBiz/index.htm**, în spatele şifonierului, în locul pentru baterii de la radioul Albatros äla vechi.

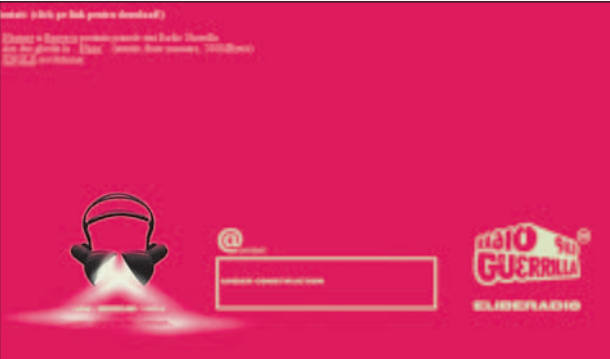
Vă simțiți rău? Simțiți așa, ca o stare de leșin împreună cu dureri de cap? Suspectați o indigestie, o enterocolită, un cancer la prostată, un abces, Chlamydia, diaree, disfuncții erectile, fistule anale, flatulații, gonoree, herpes vaginal, hemoroizi, hepatită A, B, C și D, puțin HIV și multe altele de care vă e jenă să întrebați? În cazul acesta, dați fuga urgent la cel mai apropiat doctor și nu mai pierdeți timpul să consultați degeaba site-ul medical care se referă la toate aceste boli **www.afraidtoask.com!**

Mai știți promo-ul äla cu mesaj subliminal de pe Antena 1 cu „Unul va fi președinte“ și profilul clar al lui Năstase scos în față? İi anunțăm pe colegii de la *Cotidianul* că noi l-am remarcat primii (împreună cu alți o grămadă de prieteni) încă din prima zi de difuzare. Da’ n-am avut unde s-o dăm. Ce să facem, dacă revistei noastre îi zice săptămânal și nu cotidian... Oricum, dacă v-a plăcut ideea, vizitați **www.subliminalmessages.com**, o colecție de farse grafice pentru clătît retina.

Câtiva americani sănătoși la cap care se simțeau nițel cam singuri în Univers au fondat în mai 1999 ceea ce se cheamă SETI (Search for Extraterrestrial Intelligence). Proiectul are o reprezentantă și la noi, la adresa **www.setiromania.com**, iar dacă vreți să dați o ureche de ajutor la identificarea sunetelor provenite din spațiu n-aveți decât să descărcați un softuleț mic de la **http://download.rol.ro/programe/2/248.htm**. Sunetele „La muncă, bă!“ și „Iar freci menta pe Internet?“ pe care o să le auziți în zilele imediat următoare să știți că provin dintr-un spațiu identifi cat ca fiind biroul șefului dvs.

Moș Guerrillă

Lunea trecută s-a lansat în eter Radio Guerrilla FM. Poate ați văzut și voi în toate jurnalele de știri, iar dacă nu ați văzut, atunci mai mult ca sigur că ați primit prin mail mp3-urile cu Băsescu și Năstase citind primele știri la microfon, în studioul Guerrilla FM. Mai mult sau mai puțin premeditată, chestia asta cu Forward-ul a devenit un fel de nouă formă de promovare. Cum fac unii nu știu ce spot haios... hop cu el pe mail, cu cât mai mulți trecuți acolo la To: și CC:, se împiedică vreun isteț la emisiunea lui Gheorghe... pac cu avi-ul pe net! Dar despre asta poate vom vorbi într-o ediție viitoare.

Ceea ce voiam să vă spun este că în cazul în care nu aveți un radio să-l dați pe frecvența 94,8 MHz, așa cum e cazul meu, puteți totuși să vă faceți o idee despre noul post de radio indicând în browserele voastre adresa **www.radioguerrilla.ro**. E adevărat, site-ul e încă „under construction“, dar conexiunea la radio funcționează bine merci si.

Hacker, polițist texan
danielgoace@catavencu.ro

Single player împotriva tuturor: Sinucideus ex machina

Cînd scria colegul meu despre Burnout, jocul ăla cu mașini în care ideea era să faci cît mai multe accidente, eu jucam pe curat Need for Speed și îmi puneam la punct un garaj de mașini nou-nouțe, lucioase și intacte, pline de brizbrizuri și neoane cu care goneam pe șosele fără nici un fel de teamă că mi-aș putea zgîria vreodată vreun abțibild. Tot în acest timp, băieții se ocupau de un alt joc din seria Burnout, numit Flat-out, care prin voia sorții mi-a picat mie în mîină în cele ce urmează. Nu sînt un mare fan al jocurilor realiste. Recunosc, mă încîntă ideea să aud diferențele în-

tre un motor de RX-8, unul de Ford Mustang și unul de 350Z, însă cînd vine vorba de prea multe frîne pe la colțuri, gen Colin McRae, mai bine bag un Re-Volt (joc vechiuț, dar genial, cu mașinuțe telecomandate, produs de Acclaim) și-mi aleg OZN-ul. Ziceam de Flatout. Ca orice joc de mașini neconvențional, tre' să aibă și el o idee nonconformistă. În acest caz, ideea nonconformistă e că trebuie să dai cu șoferul de pămînt pînă înnebunește. Ai curse de mașini (varză, luate de la cimitir, vopsite și băgate pe circuit), fie prin pădure, fie pe traseu convențional unde trebuie

să te îmbrîncești cu ceilalți și să ieși primul, beneficiind aproape întotdeauna de nitro. Și nitro ăsta, la fel ca în Underground 2, nu este nelimitat, dar se poate regenera. Ei, și dacă în Underground el se regenerează din drift-uri și hidraulice, aici el se regenerează aruncîndu-ți cît mai departe șoferul din mașină în urma impacturilor. Mai mult chiar, există moduri speciale, în care singurul lucru pe care trebuie să-l faci ca să câștigi e să apeși butonul de nitro sărînd o trambulină ca să-l arunci pe băiatul de la volan cît mai multe zeci de metri în sus. El cade ca un manechin de paie, iar juriul îți arată exact cît de înaltă a fost săritura, chiar dacă săracul om nu s-a dezintegrat, dar și-a dat picioarele peste cap. Eu am reușit o performanță remarcabilă, după părerea mea, care însă nu a fost nici imortalizată cu un screenshot, nici nu

a impresionat juriul prin spectaculozitatea ei: am aruncat șoferul vreo 200 de metri în sus, după care acesta a căzut direct pe capota mașinii, motorul a explodat, iar șoferul a rămas pradă flăcărilor preț de un minut. Din punctul ăsta de vedere, realismul a lăsat de dorit pentru că el nu și-a ars nici măcar blugii. În plus, are tendința să cadă exact ca o sperietoare de ciori, da' ce să-i facem dacă nu și-au permis creatorii realismul din Half-Life 2, pupa-i-aș Gravity Gun-ul lui Doctor Freeman. În concluzie, un joc simpatic, cu o grafică bună și un sunet bun, amuzant la început, dar care nu oferă mari surprize după ce v-ai obișnuit să-l sinucideți pe bietul om la fiecare 20 de secunde.

Cuget, deci Exit

Hard de nerăbdare Pozat Piața Independenței

Site-ul www.revistapresei.ro, pe care, dacă nu vi l-am recomandat cu alte prilejuri, vi-l recomand acum (găzduiește printre altele și celebrele „Stenograme” ale PSD sau link-uri către locurile de unde vi le puteți downloada integral), a pus joi pe prima pagină o adresă interesantă: www.1plus1.net/video/camera/php. Aici locuiește o cameră web care transmite live imagini din Piața Independenței din Kiev. Asta în cazul în care vreți să vedeți cît mai costă kilul de roșii stricate sau de ouă pe fețele comuniștilor ălor care fraudează alegerile.

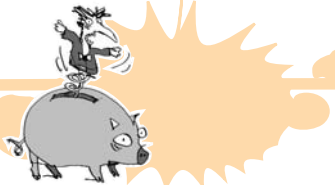
Atenție! Motor de căutare!

Conform unui comunicat primit la redacție din partea Neogen (compania care deține BestJobs.ro, Marketer.ro, Myhost.ro, Neogen.ro, Noi2.ro), cuvintele cele mai căutate în 2004 cu motorul instalat pe site-urile de mai sus au fost în ordine: „chat”, „locuri de munca”, „garsoniera”, „fete”, „Mp3”, „auto”, „camera”, „matrimoniale” și „scrisoare de intenție”. În luna octombrie și-a băgat nasul prin top, aspirînd la postul de „number one”, fotbalistul „Mutu”, iar în noiembrie, așa cum era și normal, s-a adăugat clasamentului termenul „votare”. Încă nu am primit rezultatele pe săptămîina trecută, însă sînt convins că „votare” a fost detronat la numărul de căutări de „fraudă”, „turist electoral” și „Jos Năstase!”.

Windows of change

Microsoft a demarat în Anglia o campanie curajoasă împotriva piratilor de soft. Astfel, dacă ți-ai cumpărat un calculator și bănuiești că sistemul de operare (este vorba de Windows XP) de pe el este fără licență, poți să te adresezi reprezentanților Microsoft care ți-l verifică și apoi ți-l înlocuiesc gratuit cu unul original. Tu trebuie doar să-l torni... ăstaa, să completezi niște documente cu numele și adresa firmei de la care ai cumpărat computerul. Îi așteptăm pe oamenii lui Bill Gates și în România. Nu vă supărați, nu s-ar putea să-mi înlocuiți, pe lîngă XP-ul fără licență, și DVD-urile cu filme pirat, sandalele „Adibas”, telefonul „Panasonny”, ceasul „Seiko” și tricourile „Nietzsche”?

Game Ovar

Din nou

la cassă

Leule, valută mică, unde-l duci pe dolărică?

Bună ziua! Sint Mahmmur și vă mărturisesc că mi se cam filfie că leul continuă să primească aprecieri pozitive atât din partea euro, cât și din partea dolarului. Nu m-am bucurat deloc că vineri, 3 decembrie, un euro valora 37.560 de lei, cu 804 lei mai puțin decât joi, 2 decembrie. Nu am fost mai fericit că, într-o singură zi, dolarul american s-a depreciat cu 538 de unități, ajungînd să valoreze, vineri, 28.274 de lei. Eu, unul, mă obișnuisem ca leul să scadă față de orice valută care îi iese în cale, mă împăcasem cu ideea că, indiferent că se cheamă rublă, leva, șiling, euro sau chiar moneda Botswanaei, leul își vede de deprecierea lui inevitabile. Dacă aș fi avut niște rate în euro sau în dolari de plătit, poate că aș fi avut un motiv de bucurie, dar așa, ba!

Ceasuri elvețiene bune, băieți, ceasuri elvețiene...!

Sîmbăta trecută, Mahmmur a avut o întîlnire de afaceri cu un imfurtator român de ceasuri. Cu o seară în urmă văzusem la televizor un reportaj despre un tîrg de ceasuri de firmă, extrem de scumpe, unele ajungînd să coste și 50.000 de euro, ca să nu mai zic de cele care valorează cîteva sute de mii de euro. Însă, așa cum zicea și Wittgenstein, în privința lucrurilor pe care nu ni le putem permite este mult mai bine să se tacă. Imfurtatorul avea mustață, accent ardelenesc, o jachetă elegantă pe el – ce mai, părea un furniss man cît se poate de serios. Apoi a început să îmi umple biroul cu tot felul de ceasuri, fiecare arătînd alte ore exacte și alte prețuri inexacte. Pentru că sigur vă interesează, să vă spun cît mai costă ceasurile elvețiene și italiene furate din Franța și vindute în România. Pe un Tissot ceva mai sportiv, imfurtatorul cerea 5-6 milioane de lei, dar îl lăsa la o sută de dolari, minimum 2,5 milioane. Un Bvlgari, al cărui preț real n-aș putea să vi-l spun, face la fursa neagră aproximativ 300 de dolari, dar ardelenul l-ar fi dat și cu 5 milioane, că era cam disperat după bani. Un Longines cu safire era doar două milioane, însă Mahmmur a preferat să-și cumpere un foarte elegant Vacheron Constantin, made in Swiss, cu numai 1,1 milioane de lei. Cum s-a stricat, cum v-am anunțat, că doar nu vă închipuiți că ceasurile astea sînt altceva decît niște falsuri adevărate!

Cum am cumpărat eu un șantier naval fără să știu ce fac

Cu puțin timp înainte de a muri de rîs, Yasser ArAPAPS mi-a lăsat moștenire cele cîteva mii de acțiuni pe care le deținea la SIF Muntenia. „Acum pot să mor liniștit”, mi-a spus Yasser, și așa s-a și întîmplat. Citînd ziarele de săptămîna trecută, Mahmmur a aflat că SIF Muntenia, fără să mă întreb și pe mine, a cumpărat cea mai mare parte a obligațiunilor emise de Șantierul naval Navol Oltenița, o companie plină de datorii, aflată în plină reorganizare judiciară. Sincer, nici nu mai știu ce să zic despre Theodor Mihăescu, președintele SIF Muntenia, am senzația că face toate aceste lucruri doar ca să mă enerveze pe mine. Domnule Mihăescu, cum, Doamne iartă-mă, dai 500.000 de euro pentru un șantier falimentar?! Păi, suma asta este mare chiar și pentru mine, un ziarist destul de necunoscut, darmite pentru acționarii SIF Muntenia care, oricîte afaceri proaste ați face dumneavoastră, tot nu vor ajunge să cîștige cît ar fi putut cîștiga în condiții normale! Aveți grijă, că poate vorbesc cu Acciduzzu și Întunericitul și vă preluăm SIF-ul!

Mahmmur AVAS

Vrei să fii Mironar?

Festivalul de guvernare medievală de la Sighișoara, ediția a doua

Foarte amărît trebuie să fi fost Miron Mitrea cînd a auzit că în orașul său natal, Sighișoara, nu se mai face Dracula Park și nici măcar un Dracula Park-auto mai mic. Ce-ar mai fi băgat dînsul banii ministerului personal ca să asfalteze cariile lui Dracula, ce-ar mai fi construit pasarele peste tiribombe, pistă de Formula 1 pentru turiștii bicicliști și stație de lansări orbitale la toate intrările în oraș pentru japonezii care vor să vadă cetatea din cosmos! N-a fost să fie, așa că ministrul a fost forțat să bage cîrca de bani de la minister în ce s-a putut. V-am zis în numărul trecut în ce anume s-a putut, iar acum venim cu devizul: 64 buc. apartamente ANL (2003) – 31 miliarde de lei (valoarea din 2002), 140 buc. apartamente ANL (2004) – 2,4 milioane de euro, una buc. sală polivalentă – 70 miliarde de lei, 3 buc. săli sport școlare – 34 miliarde de lei, reabilitare șosea DN 13-E 60, tronsonul Sighișoara (6 km) – 2,4 milioane de euro, reparat 3 străzi centrul orașului (plus pavat trotuare cu pavele) – 21 miliarde de lei, reparat gara CFR (termen de finalizare 2006) – 2 milioane de euro, construit una buc. centru pentru copii cu dizabilități – 650.000 de euro, să trăiască nașu’, n-a mîncat, n-a băut! Explicația primarului pesedist Dorin Dăneșan (*vezi foto, cel umplut de tandrefuri de ministru în mijlocul orașului*) pentru această avalanșă de lucrări publice: insistențele sale pe lîngă ministerul lui Mitrea și o echipă de profesioniști din primărie care a realizat proiecte așa de perfecte, că erau numai bune de finanțat din bani publici. Ce-i interesant e că aceeași echipă de profesioniști a aplicat fo’ 10 proiecte și la Phare, dar nu i-au fost aprobate pentru finanțare decît două.

Desigur că de generozitatea ministrului nu s-au bucurat doar sighi-

șoreni. Ex-sighișoreni au avut și ei unele bucurii: primăria a botezat un cartier de blocuri ANL și o școală (la care a predat și mama lui Mitrea) cu numele ilustrului bunic Miron Neagu (care, pe bune, a fost un om de cultură și un Mecena pentru sudul Transilvaniei, în ale cărei orașe a deschis librării și edituri de carte românească într-o perioadă în care acestea nu existau). Tot bunicului i-a fost ridicată, în fața școlii cu nume de ministru PSD și prenume de intelectual, o statuie (*foto, plan îndepărtat, în mijloc*). O nenorocire s-a întîmplat însă la alegerile generale, cînd sighișoreni n-au mai fost la fel de recunoscători ca la locale și au votat mai mult cu Alianța D.A. decît cu binefăcătorii din PSD. Așa de tare s-a enervat domnul Mitrea, că în marțea de după alegeri l-a și sunat pe primar. Și unde nu mi ți l-a luat la tras de pîrl din toate zonele intime (inclusiv de pe cap), de sireacu’ Dăneșan n-a știut pe unde să mai scoată cămașa. Și, neștiind pe unde să scoată cămașa, și-a scos chiloții în singurul ziar din oraș (controlat de PSD, evident) și a început să stropească cu ocări spre tupeștii ăia de alegători din oraș. I-auzi, a doua și pe celelalte: „Sînt surprins și chiar contrariat de rezultatele alegerilor la nivel local. De fapt, îmi este foarte greu să-i înțeleg pe unii dintre concetățenii mei, căci dacă în ultimii 15 ani a fost vreun guvern cu adevărat interesat de soarta Sighișoarei acesta a fost cel al premierului Adrian Năstase. (...) Nu acuz pe nimeni căci fiecare e liber să voteze după cum îi dictează conștiința, dar trebuie să fie clar că dacă cei din actuala opoziție ar fi cîștigat majoritatea și pe plan național cele mai multe, dacă nu chiar toate investițiile aflate acum în derulare ar fi fost blocate, iar fondurile destinate Sighișoarei ar fi luat drumul altor localități gestionate de primari PNL și PD“.

Cu canistrele-n căruță

Pentru cititorii care nu înțeleg ce caută acea căruță în curtea Petromului, trebuie să prezentăm cîteva indicii pentru dezlegarea misterului. Ei bine, ce vedeți acolo este un utilaj de ultimă oră folosit în industria de profil, undeva spre ultima fază a avalului: între rafinărie și consumator, pe mar-

ginea conductei. Bineînțeles, normal și banal, utilajul de față este incomplet. Lipsesc nu doar caii și coviltirul, ci și utilajul conex care asigură protecția muncii, zis și mașina poliției.

Canistrat Hogaș

Vă rugăm să nu treceți foarte ușor peste această declarație. Dacă vă mai amintiți, cu cîteva luni în urmă, în urma unor afirmații cu același fond, secretarul de stat Sergiu Sechelariu a trebuit să-și dea demisia. Așa că îi

mulțumim anticipat domnului Mitrea pentru gestul pe care-l va face după citirea acestui articol (se va scărpinga unde se scarpină tot șoferul cînd stă prea mult în scaun). Tac’su pe valoarea adăugată

Valoarea de impozitare nu așteaptă numărul banilor

Cristian Diaconescu, actualul titular al balanței de la Ministerul Justiției, și-a trecut în declarația de avere, printre alte acareturi, și o bucățică de casă, un mizilic de vreo 50 mp, probabil ca să îndeplinească măcar la număr unul dintre criteriile de acces în actualul cabinet. Concret, ministrul Justiției deține 3/8 dintr-un imobil moștenit, iar ceea ce ne-a surprins pe noi a fost suma înscrisă de

autor la rubrica „Valoare de impozitare”. Doamnelor și domnilor, doamnă Stănoiu, mare atenție: este vorba de 45.000 de lei! Vă dați seama – la valoarea asta, adio oferte de la Petrom, pentru cumpărarea casei... Poate doar hoții de combustibil de la conductă să vină cu vreo două canistre la discuții.

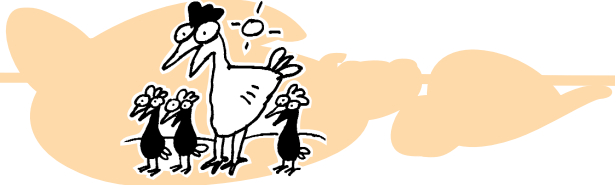
Coana Justiția

DECLARAȚIE DE AVERE

Subsemnatul DIACONESCU CRISTIAN, avînd funcția de Minis Ministerul Justitiei, declar pe propria răspundere că împreună cu fam

următoarea avere:

2.1.	Spații cu destinație de locuință	Nr.	Anul dobîndirii	Suprafața construită	Valoarea de impozitare	St
	- casă de locuit	1	2002 (credit bancar)	260 mp.	1.641.421.925 lei (ipotecat in 2002)	i
	- casă de locuit țărănească	3/8	1994 (moștenire)	50 mp.	45.000 lei	1
	- casă de vacanță	-	-	-	-	

Samir, bogat pe Sprînceană. Made in PSD

Capitolul unu

Samir Sprînceană era în-cărcător-descărcător la en-gros, în marginea Craiovei. Orizontul lui intelectual se croia dis-de-diminează, la prima oră, mai de-vreme decît al întregului oraș. Orizontul lui se croia din sudalme, din îndemnuri la marea viață, căci mereu Samir a fost înconjurat de firi omenești ce i-au vrut binele, ca de exemplu: „Samire, bă, cară dracului bananele alea!“; „Samire, gura mă-tii, dormi pe tine, mă aia-n gura ta, trage conservele alea la încărcare!“ . Avea discernămînt Samir. Asta l-a făcut și mai puternic. Adică, dacă îi dădeai un douăzeci de mii, te încărca cu portocale mai repede. Era o fire

carteziană, adică făcea ce-i spuneai și gîndea la ce-i dădeai. Hainele lui aveau alte aspirații. Ele trăgeau în țesătura lor arome fine: cafea, alcool, ghimbir, piper. Așa că, seara, cînd Samir cădea lat de spinare, hainele începeau să viseze: „Sîntem sclave la Samir, pînă cînd?“ . Iar Samir le răspundea: bora pe ele și le tolănea mai bine.

Capitolul doi

Samir a cărat. A descărcat. Pînă într-o zi. A murit tatăl lui și s-a cunoscut cu boxerul Gigi Vișan. Cu o asemenea prietenie nu poți decît să-ți faci distilerie. Distilerie din aia de căldare. La transporturi era expert Samir.

Doar încărcase atîtea TIR-uri. Cunoștințele lui de marketing erau vaste: șoferi mici și mari îi duceau marfa și îi aduceau banii. Cu timpul și-a luat TIR-urile lui. Primul control al Poliției Române a deschis seifurile firmei. Banii tot cădeau ca bolovanii, actele se lăsau așteptate. Nu cădeau. Nu erau. Șeful Poliției Craiova, pe atunci, s-a mulțumit cu un telefon mobil. Plătît de Samir. Nelimitat, ce Craiova mea mai vrei? Dar Samir Sprînceană trăia la margine, între en-gros-uri.

Capitolul trei

Și-a cumpărat niște prieteni. Ei l-au îmbrăcat, ei i-au revelat oglinda și la ce folosește ea, cum să dea cu pieptănul prin păr. La ce folosesc cele cinci degete. Cum se ține țigara la șmecherie, la ce folosesc femeile. Dar mult mai mult a învățat cît costă pieptănatul, îmbrăcatul, pomădatul, agățatul, iubitul. Corect. Intra altfel în centrul Craiovei. „Să trăiești, dom’ Samir! Ești om dintr-o Sprînceană!“ Mașinile au curs. Mercedesuri cu SAM. Firmele, și ele. Să enumerăm unele. Distileria, un nimic. Fabrică de confecții într-o fostă crescătorie de păsări. Post TV, Oltenia TV, firmă de cablu. Fe-

Ristea Priboi semnează certificatul de naștere pentru viitorul Genică Boerică al Doljului, alegîndu-i de data asta un nume mult mai elevat: Samir Sprînceană.

meile nu au rămas indiferente. Pînă la judecătoria de la Curtea de Apel Craiova, ce l-a luat și de bărbat. Pînă la Mărioara ce l-a luat de iubit, cu tot cu apartamentul din București. Cînd e gelos pe Mărioara, Samir îi ridică legal blănurile, mașina și o dă goală pe scări afară, cu îndemnul: „Marș la praz!“ . Nici politica nu l-a uitat. Prin băiețelul Adrian Berceanu a intrat în marea gașcă PSD. Berceanu e ginerele lui Eugen Nicolaescu, deputat în trecuta legislatură. Dar filing din prima a avut pentru Ristea Priboi. Au foștii securiști ca nea Ristea un

tip de lipici. Ristea l-a convins să marce banul la partid și să intre în partid, în marea familie europeană.

Capitolul patru

Arestarea lui Genică Boerică a creat un vid de putere în Craiova. Pe acest vid a încălecat Samir Sprînceană.

Eugen ISTODOR și cenacul craiovean de reflecție „Autorul știe puțin, nea Samire, noi știm totul despre tine. Te iubim!“

Benzina românească aprinde bine la unguri

Sute de cetățeni unguri vin lunar în România pentru a cumpăra benzină și motorină. Eu, care am o mașină care consumă puțin, sînt pregătit să cedez porția mea de bezină pe doi ani unui ungur, dacă acesta recunoaște că ciobănescul carpatin și Dracula sînt produse românești de calitate internațională și el nu o să le mai revendice nicio dată. Eu zic că, dacă fiecare dintre noi am face asta, ar fi excelent. Gîndiți-vă la ce e mai bine: să te chinui în trafic sau să mergi pe jos însoțit de un ciine barosan și de o mulțime de turiste suedeze bogate, care să te roage să le arăți dinții pe 100 de parai?

Ciobănesc cam cretin

Nea Puiu își va săruta iconițele la vestiare

Incalificabil poate fi numit gestul electoratului de a nu-l trimite în tribuna Parlamentului pe nea Puiu Iordănescu. La configurația strînsă din terenul politic, PSD-ul ar fi avut cu siguranță nevoie de unul care să se ocupe cu rugăciunea de întrunire a cvorumului. Însă am impresia că nici ei, cît sînt de social-democrați, nu și-ar fi permis să-l aducă pe nea Puiu în Parlament. Riscău, Doamne iartă-mă, ca într-un moment de neatenție, selecționerul să rămînă ne-supravegheat și să se cocoațe pe peretele din spatele tribunei lui nea Nicu Văcăroiu ca să pupe crucea aia mare de sub tavan.

Peloaza Parlamentului

Săptămîna străinilor

● Și în Germania, poșta e la fel de eficientă sau poate chiar mai eficientă decît cea română. Pentru că a doborît un record, ce-i drept, negativ. O scrisoare a ajuns la destinatar după 286 de ani! O scrisoare trimisă de o biserică luterană pentru orașelul Ostheim în legătură cu noul cleric al localității. Dintr-o greșeală de înțelegere, scrisoarea a ajuns în Ostheim-ul de lângă Frankfurt și a fost păstrată în arhivele locale pînă acum. Vă dați seama dacă încă se mai lucra așa, cu negustori ambulanți ca acum aproximativ 300 de ani? Adică, nema e-mail, canci instant messenger, zero weblog-uri. Am fi avut ditamai lag-ul de 3-4 ani. Dacă se întîmplă așa și cu scrisoarea de la UE către România, cu integrarea? Și în loc să ajungă la noi, ajunge în Congo? Am emigra acolo de drag, nu de nevoie. ● O familie de ruși și-a băgat fata, în vîrstă de 3 ani, pentru a nu plăti biletul de tren, într-o geantă. Ajunși la una din garile Moscovei, cu banii economisiți, părinții „grijulii” s-au oprit la una mică, așa, de drum, la cel mai apropiat birt. Nefiind atenți la bagaj, acestora li s-au furat, chiar de sub ochi, nu numai hainele, ci și copilul. Hoții au scos fetița și au plecat mai departe cu prada. Cu sărăcia asta din lume, se mai justifică gestul

lor, dar cît de proști trebuie să fie să nu scoată copilul imediat după ce au coborît din tren, la furat prin gară? ● S-a descoperit recent că bătrînețea e o boală care poate fi vindecată ca oricare alta. Deci mia de ani se poate atinge ușor. În aceste con-

diții, credeți că lui Ion Iliescu i s-a făcut dreptate cu doar 3 mandate?

AgencIA de presă

Clasa ciorditoare
rămîne cu lanțurile

Meliția, să vină meliția! Domnu’ polețist, domnu’ polețist! Vă rog să-l amendați pe domnu’ șofer din streinătate că ș-a legat mașina dă veceu unde face pișu cîinele nostru de la căruță, domnu’ Pulici. Da’ nu ie puțină rujine, bine că nu ș-a legat mașina la felenar la noi la căruță, să-l lasă pă betu Pulici și fără casă. Huo,

afară cu streinii dîn țară! Nu ne vindem țara decît cu tot cu puradei! Âștia e în stare să bagă și curent în mașină ca să nu li să fură. Să îndreznească, că venim tot cartieru’ de cortiși cu reșourile și combinele muzecale și-l lăsăm și fără baterie.

Lanțul slăbăciunilor

Năstase e brînză multă
în burduf de cîine roșu

Adrian Năstase a declarat că a ținut cu Steaua la meciul cu Bilbao, deși este un dinamovist înfocat. Eu, ca suporter adevărat, care nu țin nici cu Steaua, nici cu Dinamo, credeam că dinamoviștii autentici rămîn cîini roșii pînă la moarte, nu doar pînă la următorul mandat. Dar, în fine, ceva-ceva tot a mai rămas din Năstase și suporterii din Ștefan cel Mare n-au de ce să-și facă griji. Chiar dacă nu mai e așa de cîine pe cît se laudă, Năstase va rămîne cu siguranță roșu pînă la moarte.

Cîinele Bingo

Nevestele noastre
sînt mai bune
decît nevestele lor!

Săptămîna trecută, la Sibiu, simțindu-se extrem de viril, Adrian Năstase a spus că este gata să demonstreze nevestelor celor de la *Evenimentul zilei* că el nu este homosexual. Ne amintim că, pe la începutul anilor ‘90, același Năstase a propus și soțiilor noastre, ale celor de la *Academia Cățavencu*, același lucru. Așa că, ascultînd propunerea de acum, avem o mare amărăciune amestecată cu gelozie: păi, se poate, Adrian, să ne înșeli nevestele noastre cu nevestele lor?

Cuvioșii
Viril și Metodiu

Grătar 2004

S&H Linea® vă oferă rubrica:
Nashpa Turizm prezintă noi aventuri în România pitorească:
Azi, Operațiunea
„Distrugeți telecabina românească!”

Telecabina românească este cel mai scîrbos lucru din România. Este cel mai scump lucru care nu merită banii. Telecabina românească este ultimul bastion al dictaturii, ultima reductă a obrăzniciei: „Nu-ți convine, fă-ți telecabină!”. Sînt numai cîteva. Urîte. Și te jignesc. „Stai, boule, la coadă!” Stai cu orele. Dacă din 1984 al lui Orwell lipsea ceva, era telecabina. Telecabina care te umilește. Telecabina românească, cu scările ei meschine, care te înghesuie, unde stai cu orele ca să cobori un sfert de oră, ca să te așezi din nou la coadă. Noroc că schiorii sînt oameni civilizați, că altfel cozile gen Carrefour-de-Crăciun de la telecabină ar fi făcut oamenii să se sinucidă, să se arunce din telecabină în

cap la fotbalisții cu capace de WC de pe pîrtie. Domnu’ Copos, aș vrea să vă înghesui într-o telecabină plină de suporteri steliști, să simțiți ce simțim și noi cînd înghețăm la coadă la teleferic! Dacă tot nu luați titlul cu Rapid, nu mai bine faceți încă o telecabină, să vină Gigi Corsicanu cu băieții să schieze printre portofele? Chiar trebuie să mergi la schi numai marți dimineață la 8 ca să găsești o singură telecabină omenească, ce nu geme de oameni veniți să se izoleze la o partidă de schi alături de alte 8 milioane care vin și ei să se izoleze?! Ah, cînd o să mă fac mare am să-mi fac o telecabină mare-mare și-am să mă dau numai eu și, eventual, nu am să iau sus cu mine decît două autostopiste

blonde care-au refuzat să mai meargă cu telecabina românească de rahat!
În atenția prietenilor Nashpa-Turizm: pentru noi, milioanele de bucureșteni din toată țara, localitatea Certeze este „în Maramureș”. Cînd plecăm la Certeze, nu spunem „mergi în Satu Mare?”, sau „mergi în maramureș cu m mic?” Îmi mulțumesc. Dacă aveți de-alea, scrieți-mi în continuare la nashpa-turizm@catavencu.ro. Avem o țară mișto, ar fi păcat să n-o distrugem!

Căpitanul Nema

Această rubrică v-a fost oferită de **Second-Hand Luxury International Linea®** (marcă tradițională de tradiție)

Anunț pe bune

Suntem o companie de dimensiuni mici, dar asta nu înseamnă că vrem să rămînem așa. De aceea căutăm o persoană cu o minte limpede, bine organizată, cu un bun contact social, cu limba engleză la îndemînă, care să ne ajute să dezvoltăm un segment nou de activitate în domeniul exploatării unor spații de publicitate. Poziția pentru care vă invităm să vă deranjați este de coordonator program. Și dacă tot ne-am întîlnit acum, ar fi nevoie și de un manager de vânzări de spațiu publicitar. Trimiteți, pînă la sfîrșitul lunii noiembrie, atît unii, cît și ceilalți, CV-uri pe adresa oops@oops.ro.

Adrian Năstase, ba în emisie, da la recepție

Priviți această fotografie. Nuu, priviți-o bine de tot, nu așa, o singură dată și să treceți mai departe. Zăboviți cu ochii pe ea atîta timp cît v-ar lua să o salutați pe recepționeră și să vă continuați drumul către camera dumneavoastră. Și faceți asta de mai multe ori pe zi, cîteva zile la rînd. Ei, cum e? Vă place? Așa, ca să știți și dumneavoastră prin ce au trecut băieții noștri de la căminul muncitorilor de la centrala de la Cernavodă, unde a fost realizată această fotografie. Iar la acest capitol un singur om îi egalează pe muncitori. Un singur om îi vede mecla lui Năstase în fiecare zi, cînd pleacă dimineața la lucru și cînd vine seara să se culce. Ia să vedem, ghiciți? Nu, nu e Dana Năstase. Nu e Mihnea. Nu e nici primarul din Cornu, care are poze cu Năstase în bibliotecă. E în-suși Adrian. Iar eu, să fiu în locul lui, nu i-aș enerva prea tare pe cei de la Cernavodă. Totuși, sînt singurii români care au degetul pe butonul cu bomba atomică.

Cămin Popescu Tăriceanu

Intrăm în primul festi-val în Europa

AGENCY
Name: McCann Erickson
Country: Italy

TEAM
Position: Creative Director
Name: Dario Neglia

Position: Art Director
Name: Gaudenzio Dell'Alba

Position: Copywriter
Name: Francesca Pagliaro

WORK
Campaign title: Peach Tix Car
Entry title: Enhance Your
Category: Cosmetics/Toiletries
Client: ENHANCEMENTS
Publishing date: 12.12.2000

COPY TRANSLATION

ENHANCEMENTS
Since July 2001
FOR STRONGER NAILS

AGENCY
Name: Leo Burnett Paris
Country: France

TEAM
Position: Co-president & Creative Director
Name: Daniel Falier

Position: Co-president & Creative Director
Name: Antoine Barthelemy

Position: Name: -

WORK
Campaign title: Tampax Free Shampo
Entry title: Tampax Free
Category: Cosmetics/Toiletries
Client: Procter & Gamble
Publishing date: 16.09.2004

COPY TRANSLATION

Tampax

AGENCY
Name: J. Walker Thompson Publicidade
Country: Portugal

TEAM
Position: Art Director
Name: Carlos Elias

Position: Copywriter
Name: João Oliveira

Position: Creative Director
Name: João Espírito Santo

WORK
Campaign title: Pudd
Entry title: Pudd (31 cups)
Category: Confectionery Services
Client: Indulgences
Publishing date: 03.02.2004

COPY TRANSLATION

Indulgences Free Hands 412 C75.30

Avem o veste bună! Intrăm în Europa mai repede decât credeam și chiar mai repede decât se laudă politicienii că o vom face. Mă rog, nu intrăm chiar pe de-a-ntregul, dar măcar cu un pas sîntem pe acolo. Fraților, fiți mîndri, pentru că în România se desfășoară începînd de anul acesta un festival românesc de publicitate, intrat deja în Europa. Săptămîna trecută tocmai a avut loc la Poiana Brașov acest eveniment, organizat de Millennium Communications și intitulat sugestiv AdPrint – European Festival (nume scris inspirat în culorile albastru și portocaliu, ca să împace probabil ambele tabere politice majore de la noi). Să nu credeți că s-au intitulat „European Festival“ doar de pămpletir, ca Funar care vopsea totul în tricolor ca să se arate patriot, ci chiar fiindcă aveau de ce: la AdPrint au participat 24 de agenții din țări europene și 11 din România, juriul a fost unul în exclusivitate internațional, iar toate premiile pe categoriile concursului au fost luate numai de agenții străine. Deci e festival european pe bune! Agenția românească Cohn&Jansen a reușit totuși o mare performanță, aceea de a avea cele mai multe nominalizări pentru premii. Și chiar dacă nu a luat nici un premiu, a acumulat din duiumul de nominalizări un număr suficient de puncte ca să ia aurul. Ceea ce arată că știm să cîștigăm și cînd pierdem. Ba nu, totuși un premiu a luat și România, pe lîngă distincția primită de Cohn&Jansen. E vorba nu de o agenție românească premiată, ci doar de două picioare de femeie *made in România*, care au apărut într-o reclamă făcută de agenția Leo Burnett Italia, premiată la AdPrint. Cu alte cuvinte, neavînd altceva cu care să participe, românii și-au băgat picioarele în acest festival european.

Anti Moisescu

- a) McCann Erickson, Italia – Categoria cosmetice/articole de toaletă;
- b) Leo Burnett, Franța – Categoria cosmetice/articole de toaletă;
- c) JWT Publicidade, Portugalia – Categoria comunicații

flagrant deliciu

V-am AdPrint, vrăjitoarelor

Agencia de publicitate Violet Advertising putea cîștiga un premiu pentru una din reclamele sale la festivalul de publicitate AdPrint, ediția 2004, deși, paradoxal, nici măcar nu a participat la acest festival. Cu puțin noroc, putea să se laude chiar că, și în lipsă, a fost vedeta festivalului. Și nu ar fi exagerat. Cu o singură condiție. Ca agenția Grey din Croația, participantă la festival, să fi cîștigat un premiu mare cu printrul pentru Elektropromet, ce prezintă doi telespectatori care, în lipsa unui televizor, privesc la

imaginile de pe farfuriile artizanale agățate pe pereți. În fond, e aceeași idee publicitară ca și în reclamele făcute de Violet pentru televizoarele Orion, în care telespectatorii se uită de-amproasta ba la un acvariu, ba la ornamentele de pe pereți. Deci cîștiga și Violet dacă ar fi cîștigat Grey Croația. Oricum ar fi, se vede în ambele reclame că e sărăcie, și în Croația, și în România. Iar într-una din țări e chiar mai nasol, că e mare sărăcie și de idei publicitare.

Orion Oriliescu

Pentru cei care vor să voteze duminică: în drum spre secția de votare, faceți miercuri o haltă la Ambasada Republicii Democratice Congo, str. Mihai Eminescu, nr. 50-54, sector 1, București. Așa, pentru orice eventualitate. Să aveți un zbor liniștit!

EMBASSY OF THE DEMOCRATIC REPUBLIC OF THE CONGO
1800 New Hampshire Avenue, NW Washington, D.C. 20009 ♦ Tel.: (202) 234-7690 ♦ Fax: (202) 234-2609

VISA APPLICATION FOR SHORT STAY

1. First Name: _____ Middle Name: _____ Last Name: _____

2. Place and date of birth: _____

3. Father's Name: _____ Nationality: _____

4. Mother's Name: _____ Nationality: _____

5. Applicant's nationality: _____

6. Personal Status: _____ Single _____ Married _____ Divorced

7. Present address and telephone number: _____

8. Permanent address and telephone number: _____

9. Occupation (Profession): _____

10. Name, address and telephone number of employer: _____

11. Passport No: _____ Place of issue: _____ Expiration date: _____

12. Address in the Congo: _____

13. Previous stay in the Congo: Port of entry: _____ Date: From: _____ to: _____

14. Purpose of current trip to DRC: _____

15. Length of stay in DRC: _____

16. Accompanying dependents' names, place and date of birth:

1. _____

2. _____

3. _____

Comunicare
pe care
Peștelevizor

Pe știl vechi, pește televizor, pește un mileu, ștătea pește. Era verde, roșu, albastru. Din cele mai vechi timpuri, relația dintre om și televizor a fost mediată de pește creștin. Orice creștin, chiar și comunist, avea pește lui. Era de bun gust, deosebit. Nu toți creștinii sunt cretini. Dar o parte dintre cei care apar în spoturi publicitare par să se chinuie să devină. Ei sunt oameni pe care nici un pește miștic nu îi mai poate ajuta să-și revină. Ei par să trăiască numai pentru a demonstra cum arată o lume pește măsură de îndobitocită. Vine un cetățean acașă cu un acvariu, pune alge, pietre, apă și adaugă și niște pește. Apoi decupează dintr-o revistă o siglă de poșt de televiziune. O lipește de acvariu, în dreapta sus, se așază pe somieră și ștă ca un șprot cu ochii în știclă. Foarte frumos. Peștii sunt foarte drăguți cu cei care îi pun șă înoate la reclame. E și ieftin șă faci publicitate cu pești, pentru oameni la fel de inteligenți ca și ei. E normal șă te întrebi de ce și-ar mai lua televizor un om care e în ștare șă ștea holbat ca un crap șpre acvariu. Mai degrabă și-ar putea comanda o Șalvare. Șau șă-și șpele acvariul, dacă dorește imagini mai criștal. Ce roșt mai are șă vorbești cu telespectatorii care nu și-au luat televizor, dacă ei șe comportă ca niște știuci? Șau o fi mai șănătoș șă le explici că sunt niște proștovani, niște ștupizi fără perspectivă care șed și-și poveștesc filme cu pești șau cu războiul șteleur? Șă fie tembelișmul o nouă ștrategie de marketing? Șau mai bine o fi șă fii pește toate aștea și șă arunci direct televizorul pe geam, mașina de șpălat, aspiratorul, tot ce prinzi, în loc șă le lași, ca orice om civilizat, la margine de drum? Abia aștept urmarea șpotului cu acvariul, probabil la o șuperpromoșan, în care cetățeanul șă-și arunce și acvariul pe geam, în capul unuia care tocmai și-a făcut o așigurare de viață. Pe urmă, șă-și facă un șuși din peștii șanitari și șă aibă o imagine mai clară deșpre cît de periculoș și complicat e șă ai și tu un ștănding ridicat de viață și un ecran la fel de plat ca și imaginația celor care deșcriu lumea ca pe un șpital de urgență pe fond nervoș. Dar cum bunii creștini știu șă-i ierte și șă-i înțeleagă pe cei cărora le lipsește un ș, ei ar încheia, deși nu e încă șezonul, cu: Pește fericit! Și abia după ce telespectatorii fără televizor vor înțelege că la început a fost cuvântul și nu tomografia, vor adăuga eventual, pentru cei cărora le-a căzut emișia mentală, un șănătoș: Peștele mă-șii de viață!

Răzvan EXARHU

aberația de libertate

Păpușa cu lacrimi
pe Barbie

Această păpușă Bebe copil are următoarele funcții: plînge și face pipi. Cum este puțin probabil ca ea să plîngă 30 de centimetri, e clar că face pipi pe distanța asta. Imaginați-vă pentru o secundă ce e în capul unuia care construiește păpuși ce fac pipi 30 de centimetri. Puteți răsufila ușurați aflînd că fabricanții nu vînd modelele mai mari decît în armată. E bine, totuși, să știți că acestea se numesc păpuși-pom-

299.900

Păpușă Bebe
cu funcții: plînge,
face pipi, 30cm

NOU

pieri, sting focuri forestiere din elicopter, plîng și fac pipi 300 m,

au hidrant, spumă și girofar.
Barbie din Sevilla

Protecția presei

Prefectul de Buzău a prizat o supra-poză

Așa de tare s-au mirat pesediștii că au câștigat și fraudările astea, că mulți dintre ei nu s-au mai putut abține și, de bucurie, au sărit. Cu săritul n-ar fi fost o problemă, dar stai să vezi pocinog la aterizare. Căci nu toți au aterizat în cap, așa cum și-ar fi dorit multă lume, stă exemplul prefectului Ion Vasile de la Buzău, care nu s-a putut controla nervos și a aterizat cu picioarele pe bannerele Alianței D.A. Culmea e că, după ce a dansat ca proasta-n tubulară pe însemnele adversarului, prefectul a mai găsit resurse de excitare și pentru a lega de bara mașinii sale bannerele și a le tîrî prin tot orașul. Peste numai câteva zile, a revenit de la fapte la vorbe și a fost eroul următorului schimb de replici (telefonice) cu unul dintre jurnaliștii Mediafax:

„– Să-i spui lu’ Ciprian, lu’ colegu’ tău, că mi l-am făcut prieten pă viață...

– Aaa... Asta în ghilimele, cred.

– Că știeeee, știe să facă poze bine. E nesimțit, băi. Dacă ăsta e pe post de paparazzi... asta este...”

Pentru pesediștii care n-au

prins ideea, precizăm că „Ciprian” este fotoreporterul care l-a immortalizat pe prefect în toiul actului (ca să folosesc cuvinte civilizate, din terminologia doctorului Bebe) descris mai sus. Iar ce zice prefectul în replicile astea este amenințare pe față. Acum, stăm și noi la o sămînță și judecăm: oare dacă un tătaică de la PSD își permite să amenințe un jurnalist fără să pățească nimic, se poate proceda și invers? Și cum nu vedem de ce nu s-ar putea, îl poftim pe prefectul Vasile să ne dea de urgență un telefon la redacție, că avem să-i transmitem câteva replici.

Ileana Cozmânceana

Poliția lui Codiță se pregătește de paparazii

Brațul de fier al legii din Dolj, adică poliția locală, și-a făcut ambiția să pună mîna pe pixuri. Un gest care în aparență este frumos, dacă nu chiar eroic, avînd în vedere numărul de clase pe care le însumează secțiile de pe raza județului. Însă doar în aparență, pentru că polițiștii de care ziceam nu vor să pună mîna pe pixuri ca să exerseze liniuțele și bastonașele pe care le învață cei ca dînșii din ultimul an de

NĂSTASE NU TREBUIE SĂ-ȘI
MAI DOVEDEASCĂ BĂRBĂȚIA CU
NEVESTELE ZIARIȘTILOR, ACUM
POATE FACE DEMONSTRATII
PE CURVELE DIN UNIUNE!

studii. Niciicum. Subordonații chestorului doljean Constantin Codiță vor să facă asta pentru a le arăta ziariștilor că și ei pot lovi cu arma scriiturii. Pe scurt, gaborii de la circulație au pornit cu pixul și chitanțierul în mînă vînătoarea ziariștilor care au

scris urît de domnu’ comandant. Deh, măcar câteva cerculețe sub formă de zerouri să poată face și ei, deși le cam ard buricele degetelor de niște bastonașe pe spinări.

Intersecția de poliție

TSD-ul conduce în numele meu

Bună ziua. Numele meu este Cătălin Matei (pe bune) și, după cum ați remarcat din paginile acestei reviste, lucrez aici. Ca și alți oameni din această redacție, am avut deseori neșansa să port numele a două prenume (alte exemple: Dragoș Vasile, Tudor Octavian, Dragoș Mușat, Iulian Tănase sau Nea Virgil). Deseori mi se întîmplă să comand pizza, iar la telefon să fiu întrebat care este numele de familie: „Matei” sau „Cătălin”. Deși nu am auzit niciodată de familia „Cătălin”, iar Dragoș Vasile nu e fratele lui Dragoș Mușat, se pare că situația numelui meu se înrăutățește. Colegul meu Alexandru Vărzaru, care are un nume de familie foarte mișto, deși noi îl strigăm Vărzaru, mi-a arătat pe site-ul organizației TSD Olt pe președintele(a) acestei organi-

zații pe care îl(o) cheamă la fel ca pe mine. Acest lucru ar putea cauza confuzii pe viitor și țin neapărat să fac câteva menționări: sînt complet bărbat(ă), nu sînt și nu am fost niciodată femeie(ă), nu sînt și nu am fost niciodată TSD-ist(ă) și nu am fost niciodată în județul Olt pentru că din principiu nu trec niciodată de meridianul 24 longitudine estică și de paralela 44 latitudine nordică. Îmi mulțumesc și mie, și ei(lui).

P.S. Drept protest la adresa P(T)SD-ului, de acum înainte, prenumele meu „Cătălin” va fi suprimat, eu fiind cunoscut doar drept Matei (pronunțat ca o explozie solară).

(Cătălin) MATEI

Răspunsuri la scrisori

Goasa lux

Vasile Urzică (Dumbrava Roșie, Neamț): Aveți drep-tate, sîntem într-un impas, ar trebui să facem ceva. Și, cu toate astea, nici în a-ceste momente grele pentru țară nu publicăm versuri!

Tobe Spe-ranța (Arad): Îmi cer scuze că nu v-am răspuns la poșta electronică, am fost suprîncăr-cat. „Aberația“ este foarte bună.

Ioana Răducan (Bucu-rești): Dacă îți este la îndemînă, poți să-mi scrii și pe e-mail la morar@catavencu.ro sau mo-rar@cotidianul.ro. Sau să intri pe Forum la *Cotidianul* pentru a purta discuții despre politică și civism.

Bogdan Piticar (Timișoa-ra): I-ai cam prins cu mîța-n sac. Să-i dăm și noi în vileag?

Marcela (Ploiești): Între timp cred că ați aflat de ce a dispărut revista noastră de la chioșcuri. Pînă la urmă, sper că ne-ați citit!

Ciprian S. (Suceava): Ați putut constata, între timp, cît de

„dirijate“ au fost emisiu-nile electorale.

Nicolae Galan (Găiceanca, Bacău): Fabula cu actuala putere și cu actorii politici e in-teresanță, dar mo-rala ei e prea cu-noscută.

Proto Tip (București): Vă mulțumim pen-tru aprecieri și pentru ob-servații. Cred că problema a - bonamentului se poate rezolva la oficiile poștale.

Gheorghe C. Rusu (To-pleț): Amuzante promisiunile domnului Talpeș față de Topleț! Vom încerca să le popularizăm!

Dan Căpățînă (Galați): Posterele electorale trimise mi-au provocat un rîs sănătos. Avem o clasă politică minunată!

Vrăjitorul din O.B. (Moi-nești): Mulțumim pentru su-gestii, le vom analiza și, dacă se vor potrivi, le vom adopta.

Ioan T. MORAR

Indianul Sadashiv Sahu, de 56 de ani, care suferea îngrozitor de insomnie, a recurs la o metodă mai puțin convențională de a-și trata această boală. Și cum medicina tradițională indiană nu duce lipsă de tot felul de leacuri, ceaiuri sau rețete naturiste, bărbatului nu i-a fost greu să aleagă. El a omorît 22 de bătrîni pentru a-și calma insomniile: „Nu reușeam să dorm, iar lucrul acesta mă enerva, așa că sco-team pușca“, a mărturisit țăr-anul din statul Uttar Pradesh. Se zice că somnul rațiunii naște monștri, dar iată că și insomnia poate fi la fel de pe-riculoasă. Terapia nu este chiar o noutate. Unii numără oi sau miei ca să adoarmă. In-dianul acesta număra oameni, iar ca să fie sigur că nu îi pune de două ori la numărătoare îi împușca. Într-o țară săracă, dar cu aproape un miliard de locuitori, cred că un astfel de tratament este mai ieftin și mai accesibil decît somnife-rele sau vizitele la psihiatru. Sistemul de asigurări de să-nătate poate să treacă la eli-berarea de rețete compensate 90% pentru arme, care să sune după cum urmează: „Diminea-ța, pe stomacul gol, hăcuți doi copii preșcolari; după masa de

prînz strangulați o adoles-centă; iar seara, înainte de culcare, rezumați-vă la ceva frugal, mazilind un bătrîn sau, dacă nu aveți, un aurolac și jumătate, dar fără prea multă grăsime; de preferință alb, că dumneavoastră aveți și hiper-tensiune“. Nevoiașii se vor mulțumi cu arcuri și ciomege,

un fel de aspirina săracului. Iar spitalele mai importante vor primi aparatură medicală mai avansată: lansatoare de rachete, tancuri și avioane de vînătoare.

Știrile de la ora chici

Alegătorii din Teleorman i-au tras în piept pe pesediști

Cu cîteva seri înainte de turul I al alegerilor, pesediștii au împărțit tinerilor aflați într-o discotecă din Videle (în județul Teleorman, județ frunța la voturi PSD), pe lîngă tradiționalele brichete, tricouri și afișe cu sigla și însemnele PSD, niște pachete de țigări cu însemnele Viceroy. Au crezut, probabil, că oa-menii mai au ceva răbdare, dar nu prea mai au tutun. În fine, nu faptul că fumătorii din Videle au mai păcălit astfel cîteva mese ar fi o mare pro-blemă, ci faptul că pachetele cu țigări erau cît se poate de netimbrate. Omi-siune pe care, bănuim, băieții ăia cu adidași Reobakhhh cu leduri și bluze fosforescente Nikiy care au primit cadoul PSD nici n-au observat-o. Este chiar ciudat că oamenii din partidul unor mari colecționari, al unor mari filателиști, printre altele, au uitat să-și timbreze cadourile. Campania și con-trabanda merg mai departe, mină în mină, iar noi am pierdut un om: co-respondentul care ne-a trimis acest text a zis că atît a mai avut de scris și că speră că nu s-a lungit prea mult, dar chiar simțea nevoia să mai stea cu noi la o țigară înainte de a emigra.

Pachet Protopopescu

BEC-ului i-a sărit siguranța

Imediat ce au aflat că prin rețelele de telefonie mobilă circulă un SMS cu Bombo care ne invită să emigrăm în Congo, geniilor pustii de la BEC le-a și filat lampa și au dat un zăpis cum că, gata, e interzis să ne mai scriem mesaje de genul celor amintite mai sus. Mă gîndesc că în curînd, pentru a nu mai face propa-gandă electorală vreunui partid, BEC-ul o să ne oblige să ne aruncăm la gunoi țealele colorate și să purtăm numai haine transparente, să nu mai purtăm discuții în contradicto-riu decît pe teme neutre politic cum ar fi evoluția meteo și împerecherea iepurilor australieni și, firesc, pentru a evita mitingurile neautorizate, să nu mergem cu nevasta pe stradă în grupuri mai mari de o persoană.

SeNeSerioșii

Gura Ocnitei strigă

Sînt un autor de materiale pe teme marginale. Ca acela de față. În acest articol este vorba despre Marius Culiță Adrian, de 32 de ani, și despre colegii lui, rezidenți de la Gura Ocnitei Dimbovița, ce au deschis o ex-poziție în București, la Sala Radio. Ar trebui să scriu foarte bine sau cu umor mult ca arti-colul să intre în ziar. Adevărul este că nu prea știu ce să fac. E riscant să cred că-mi va ieși bine acest articol. Să bag umor? Marius Adrian se declară un strigăt de luptă împotriva co-borîrii existenței spre malițios. Așa că mi-a rămas să scriu de-spre tresărirea mea la titlul „Ca-lul meu muced“ de Miu Necșoiu și la un al doilea, „Copacul în-

sărcinat“, de Georgeta Mucuța. Nici mie nu-mi plac „gălăgia, scandalul și rozul“. În viața mea am probleme mari cu opera plastică „Prefăcătoră“. „Unde este vorba despre lanus, cel cu două fețe, una zîmbitoare către zei, alta către pămînteni. El are un bici în mînă cu care-l în-deamnă pe Sisif să urce bolo-vanul pe acest deal și jos îl aș-teaptă harpiile.“ Dar eu ce fac, vorbesc de propriile mele de-fecte. Cui scutur lacrima? Deci, eu, cu subiectele mele despre ciudați, iau locul tipografic unor artiști nerezidenți, normali. De ce nu scriu despre aștilalți, ce nu scriu din viziuni, ce se screm să aibă o străfulgerare. „E atîta liniște în jur, încît uităm să mai

vorbim. Din umbre nu răsar cu-vinte.“ Aceste versuri le-a scris Culiță. Cu ce mă ajută pe mine că el le-a scris, eu le-am tran-scris? El măcar e poet. Trage de fiare, bate tot ce întîlnește la tenis de masă și iubește o fată pură și sinceră, Mariana Popes-cu. Chiar, cu ce sînt eu mai deștept prin asta? Fiecare e cu fixurile lui. Dar ție, cititorule, la ce-ți folosește? Chiar la nimic. Ești mai receptiv spunînd că Gura Ocnitei a fost reconstruit cu bani europeni și la trei zile după aceea a fost închis de au-toritățile autohtone? E, asta te mai interesează, iar eu scriu deja despre subiecte marginal centrale. Fiecare cu fixul lui. Cei care au expus, ei bine, poetul

pictor și ceilalți, sînt singurii in-ternați la Gură. După ei, guver-nanții au închis Ocnîța. Și și-au pus întrebarea legitimă: eu-

ropenii au băgat banul, dar pînă cînd ne monitorizează?

eugen@catavencu.ro

Jurnalul lui Tetelu

3.20. (Nu pot să dorm și-i urăsc.) rUGăCIUNE. Doamne, aj vrea săl
țin pe mOș Krăciun într-o cuică și-i săi Dau numai piine cu apă doar
dacă re-cită poeziile lui de rahat!

7.³⁰ AM FOST ÎN CÎMPANIE CU ADELL ȘI
NE AM CÎCAT PE VAI DE RÎS CÎN AM VĂ-
ZUT CUM SENGESUEA LUMEA LA TÎ-
NPENIEA AIEA DE LOTO. A BIS NĂSTA-
SE: „2,5 MILIONE DE EURO? SĂ MĂ CAC
ÎN GURA LOR, NAM VĂZUT ÎN VIAȚA
MEA ATÎTA DE PUȚINI BANI LA UN
LOC!!!”

9.²⁰ AM FOST ÎN DICTATURA IDEALĂ, CARE
VREAU IO SĂ ESTE TETELIA, ȘI AM DAT
UN NOU ORDIN: ERI NIMENEA NA
MAI AVUT VOE SĂ PRONUNȚE CUVIN-
TELE CARE ÎNCEPE CU LITERA „D”.
DE EXEMPLU, NU MAI AVEAI VOE SĂ
SPUI „DE EXEMPLU”, DE EXEMPLU. SĂ
VEZI CE EAM TÎMPIT PE SUPUȘI MEI,
LE AM ÎNBULVERSAT VÎETILE, SĂ VEZI
CUM SA CHINUIT - ALFEL ERA ARES-
TATÎ PENTRU ÎNPOTRIVA SIGURANȚEI
SATULUI - MAM TĂVĂLIT DE RÎS! PRIMU
EFECT: A DISPĂRUT PROPOZITIILE CONDI-
ȚIONALE, CU „DACĂ”, → „ATUNCI” - ACUM
ÎN SFÎRȘIT NU MAI IE NICIO LOGICĂ
ÎN TETELIA!! (IE DE ALTĂ PARTE, A
DISPĂRUT PROBLEMELE DIN TETELIA: NU
MAI IEEXISTĂ ÎNTREBAREA FUNDAMENTA-
LĂ „DE CE?”! (CEIACE IE O VIC-
TORIE ÎNPOTRIVA MINȚII UMANE).

12.³⁰ O ÎNTREBARE CARE MĂ MACINĂ:
IEEXISTĂ EXTRATERESTRI-ȚIGANI???

(DE EXEMPLU, IEEXISTĂ EGXTRATERE-
STRII CARE FURĂ DIN ALTE OZN-
URI??)

14.⁴⁰ O ALTĂ ÎNTREBARE CARE MĂ
FRĂMÎNȚĂ: DE FAPT, CÎND AR FI
CEL MAI BINE SĂ FII TÎNĂR??

19.¹⁰ CÎCAT! AM O PROBLEMA, FAC CEVA
DE ALEGERILE LOR, ME AU DISTRUS E-
RECTIEA! SPERMĂ! NU MI SE MAI
SCOLĂ DECÎT CÎND VĂD UN MILI-
ON DE DOLARI ÎN PAT!! MAM E-
NERVAT RÂU, A TREBUIT SĂ MI
SCOT PLUA LA UN RESTAURANT,
SĂ AM O DISCUTIE SERIOASĂ
ÎNTRE TREI OCHI CU SCULA MEA!!
(CE NASPA!: CEA MAI MARE CUR-
VĂ E DE FAPT PLUA TA! SE SCOLĂ
CÎN VREA IEA, TU NU BEA, NU
FUMA, FĂ SPORT, AGATĂI GAGICI,
FĂI ȘI O LABĂ CÎTEODATĂ SĂ SE
SIMȚĂ BINE.. ASTA NU IE VIAȚĂ,
ÎMI BAG PLUAN PLUA MEA!

23.⁰ ÎN SCKIMB, FEMEEA NARE NICIO
TREABĂ. VORBA LU MAFIOTUL MA-
FIEI: DOMLE, FEMEILE, DACĂ SAR PUTEA
SĂ LE FUTI ÎN CUR TOATĂ NO-
APTEA ȘI ELE SĂ ȘI DOARMĂ,
AR FI PERFECT!!

munca cu cartea Dubios, A. Năstase trecea

Indiscutabil, Alin Teodorescu este un om inteligent. Și la fel de cert e că nici Adrian Năstase nu e un prost. Iubitor de Wagner savurat în intimitatea unui birou aromat cu fum de pipă, pasionat de existențialism, de Camus, de Sartre, de fundamentele filosofiei dreptului, Năstase este un personaj rafinat. Din adolescență a bătut anticariatele și galeriile de artă căutînd să-și amenajeze o enclavă estetică în care să nu pătrundă noxele socialismului. A avut de tînar pasiunea tranzacțiilor cu case. L-a admirat pe Titulescu, dar a muncit pentru Ceaușescu, pentru ca după '90 să se implice în politică alături de Iliescu, pe care-l consideră înțelept. Acum vrea să facă din România bucătică ruptă din Europa. Cam asta ar fi, în mare, ideea textului*. Plus cîteva zeci de poze. Năstase cu Bush, Năstase cu Schröder, Năstase cu Javier Perez de Cuellar, Năstase cu Berlusconi, Năstase cu etc., Năstase cu (dna) Năstase. Apropos, în poza de la terminarea liceului e supergagică, dar acum cred că i-ar sta mai bine pe șaten. Oricum, „dialogul deschis” al celor doi este un material de propagandă destul de reușit. Figura politică a lui Năstase are credibilitate și se con-

turează în linii ce rămîn cel mai adesea coerente. La fel, cursul discuției, deși e împănăt la tot pasul cu mesaje concepute să șlefuiască și chiar să creeze un portret uman al lui Năstase, are ritm, suspans și chiar mici dezvăluiri. Acum, fără să mă opresc asupra obrăzniciei cu care Teodorescu declara că a editat această carte pe banii noștri ca să ne cunoaștem mai bine premierul, adevărul este că, studiată cu atenție, personalitatea privată, intimă chiar, a lui Năstase se lasă descoperită și percepută altfel decît pînă acum. Ea pare de-a dreptul schizoidă. Pentru că un intelectual obsedat de Wagner care se freacă pe burtă cu un șef de autobază, probabil, pe vremuri, mare fan de „Bălălau, băiatu' mamei”, trăiește o dedublare cronică. Sau poate că nu. Să nu uităm că nici Hannibal Lecter, un tip cult și subtil, n-avea nici o jenă în a-i atinge pe cetățeni la ficat, tot pe Wagner dacă nu mă înșel.

Alin IONESCU

* Adrian Năstase, *De la Karl Marx la Coca-Cola, dialog deschis cu Alin Teodorescu*, Editura Nemira, 2004.

Cronica pe lîngă teatre

Speranța și greața actualului românesc

Speranța. *New York (Fuckin' City)* – spectacol semnat Peca Ștefan, cu actori mici ca nume, dar tari în har. Fără trivialități ieftine servite de puști disidenți, fără forțări macabre de geniu persecutat, dar cu multă poftă de viață și nevoie de schimbare făcută mergând, nu văicărînd. O victorie uriașă a unui buget mic, într-un cuvânt, o piesă mare și o palmă zdravănă adresată teatrului de

stat în cur, cu toate statuile lui.

Greața. Numai așa pot descrie starea de spirit pe care ți-o oferă generos ceva numit *Bitter sauce*, jucat într-o vineri seara la Green, în regia unei domnișoare, Carmen Vidu, piesă adaptată după cel numit Eric Bogosian. Fie-vă milă de bietul om și de textul lui batjocorit de o adunătură de artiști trendy care-au confundat bordelul cu cabaretul, ajun-

gând pe scenă accidental datorită consumului excesiv de iarbă. Idee magistrală: doi-trei hauseri se plimbă pe scenă în tot felul de poziții desprinse din manifestări Botezatu vs. Ciobanu, în timp ce colegii lor actori, de profil comentator sportiv, consumă replici, una după alta, la o masă aflată în apropierea scenei. După ce s-au introdus elegant cu o suită de pizde, puli și tot tacâmul adiacent, de îmi era milă de propriul auz, dragii de ei au trecut la o campanie agresivă pro-alcool imbibată cu iarbă, bazată pe amintiri făcute varză. Un videopro-

ietor nărăvaș ciufulea varza vocală, deversând ditamai reprezentanția de muzică și lumini năpustite năvalnic, de era să jur că-s la Ibiza și mă uitam rușinat că mai am pantaloni pe mine. După care s-au urcat toți pe scenă, bucuroși de prostia și sabotajul lor cultural, și ne-au privit cu indulgență pe cei care, acolo fiind, nu am înțeles nimic din vi-
dud oferit grațios de domnișoara Vidu și echipa ei de sabotori de generație.

Mani GUTĂU (Urma)

Cinem-a pîrît

Mesteci și *Respiro* ușor

N-am mai fost în viața mea la Cinema „Festival”, pe Bulevardul Elisabeta, și vă promit că nici n-o să mă mai prindeți vreodată pe-acolo. Nu aveam ce să fac. Era singurul loc unde puteam vedea filmul *Respiro** – recomandat călduros de prietenii mei – la altă oră decît 15,00, așa cum rulează el toată săptămîna asta în Mall. Așa că, vineri seară, am așteptat zece minute în fața ghișeului – „Nu vindem bilete pînă nu sînteți cel puțin 5 persoane!” – după care am intrat în sala înghețată, eu și prietena mea, un grup de studenți italieni vorbăreți, doi auro-laci intrați să bată o labă la adăpost de cancerul de afară și un tip la costum, căruia tot timpul filmului i-a clipit în ureche led-ul de la hands-free.

Respiro este un film interesant. Eu spun despre ceva că este „interesant” atunci cînd nu pot să zic nici că-i frumos, nici că-i urît, dar în nici un caz că ar fi între. Primele cuvinte care mi-au venit în minte după primul sfert de oră au fost *Lucia și sexul* și apoi, după alte cinci minute, *Malena*. Grazia este o foarte tînără și foarte frumoasă femeie care trăiește într-un cătun rupt de lume pe o insulă din Sicilia. Grazia e un picuț sandiloaică, dacă e să mă întrebăți pe mine, și cu totul și cu totul maniaco-de-

presivă, dacă ar fi să întrebați un medic. Comportamentul ei bizar, cînd tristă, cu ședințe prelungite de înot la limita sinuciderii (de remarcat filmările subacvatice gen Jacques Yves Cousteau pe muzică de Vangelis), cînd extrem de veselă și binevoitoare cu toată lumea, îi sperie pe membrii familiei, mai exact pe babele alea bîrfitoare din partea soțului cărora oricum le-ai fi dat numai picioare-n gură, care vor s-o trimită la Milano, la o clinică. Grazia scapă de internare numai datorită iubirii pe care i-o poartă fiul ei, un mic golănaș de cartier, care o adăpostește într-o grotă de pe malul mării și apoi îi înscenează moartea neașteptat de profesionist.

N-am reținut exact numele regizorului italian, însă dacă permiteți comparația, pot să spun că monografia cătunului sicilian din *Respiro* aduce puțin cu viața din satul croato-bosniac-țigănesc din filmele lui Kusturica.

Daniel GOACE

* *Respiro: Grazia's Island, comedie, dramă, Italia, 2002, Marele Premiu al Criticii și Premiul Publicului la Festivalul Cannes 2002.*

Show biz da' culti

Schimbarea la față a lui Cioran

● În revista *Vatra*, nr 7-8/2004 au apărut articolele lui Cioran, de fapt o mare parte din ele, din perioada cînd se îndrăgostise de Hitler și Zelea-Codreanu. Această dragoste s-a instalat destul de brusc (pînă atunci tînărul Cioran se declara apolitic) în noiembrie 1933, pe cînd se afla la Berlin cu o bursă Humboldt. I-au trebuit trei săptămîni (cf. Marta Petreu, *Un trecut deocheat...*, Editura Institutului Cultural Român, ed. II, 2004) pentru a se converti. Așa că îi poate scrie lui Eliade despre entuziasmul care l-a cuprins pentru „ordinea politică” din Germania. (cf. Marta Petreu, *op. cit.*). Iar, conform aceleiași surse, la 1 decembrie 1933 îi scrie unui prieten următoarele: „Din parte-mi, numai un regim de dictatură mă

mai poate încălzi. Oamenii nu merită libertatea”. De aici nu mai e decît un pas pînă la declarația de dragoste pentru Hitler (trebuie spus că Mussolini și fascismul lui de operetă nu prea îi inspirau încredere): „Nu există om politic în lumea de astăzi care să-mi inspire o simpatie și o admirație mai mare decît Hitler” (*Vatra* nr. 7-8, Emil Cioran, „Impresii din München”). ● S-a spus și s-a demonstrat că între comunism și fascism sînt multe similitudini. În cartea deja citată a Martei Petreu am găsit un fragment dintr-un articol semnat de Cioran care i-ar fi smuls lacrimi de admirație lui Ceaușescu: „În loc să ne umilim în fața popoarelor mari mai bine am construi avioane și am aspira la dublarea populației,

mai bine am tinde la o industrializare...” (Cioran, „Scriori din München. Românii în fața străinătății”). E de înțeles de ce Cioran îi scria în 1979 fratelui său următoarele: „Scriitorul care a făcut prostii în tinerețe, la debut, e ca femeia cu un trecut deocheat. I se reproșează veșnic” (cf. Marta Petreu, *op. cit.*). (St. A.)

● Gata cu iluziile? Așa s-ar părea, ne-am cam mioritizat în ultimele zile, și lumea culturală nu face excepție. Lăsăm armele și capetele în jos, asta e, nu avem ce face, sînt mai tari, ne-au fraudat, în fond nu murim din asta etc. Un arsenal păgubos la care scriitorii, artiștii, clasa mijlocie a știutorilor de carte recurg fără multe rezerve. Dacă așa gîndește intelectualul român (și aici nu mă refer la Fănuș, Săraru, Răzvan T. sau Zamfir D., pe ei nici nu-i mai socotesc intelectuali, din motive diferite), înseamnă că Năstase a cîștigat și pe acest front al neimplicării „intelighenției” în luptă. Tocmai pentru a vă îmbărbăta, voi cita un fragment din in-

terviul acordat pentru ediția de vest a *Evenimentului zilei* de Mircea Mihăieș: „Cel mai mic pericol care ne paște în România este ucrainizarea, adică cea ultimă zvîcnire de demnitate. Nu văd la compatrioții mei vreo obsesie față de ceea ce li se întîmplă cu adevărat. Aici e vorba de pură propagandă, de interese mai mult sau mai puțin vizibile, dar nu greu de ghicit. E vorba din nou de un soi de trădare a intelectualilor. Pentru că și clasa intelectuală este extrem de labilă, și psihic, și moral. Și e vorba de previzibila scindare în sinul presei. O scindare inegală, fiindcă la un capăt există cîteva publicații – *Evenimentul zilei*, *Cotidianul* și cam atît, poate *România liberă* –, iar la celălalt, grosul presei înregimentate, fericită să primească reclame grase din partea lui Adrian Năstase.” Titlul interviului este și mai tranșant: „Poporul român are obligația morală să-l aleagă președinte pe Traian Băsescu”. (I. M.)

Mazeta sporturilor Divizia Națională CNA

Cum ar fi dacă ar exista și pentru noi un CNA? Păi, ar fi nasol, vă zicem! N-am mai pomeni o vorbuliță despre nici un fel de confruntare sportivă. Ni s-ar interzice să intrăm în vreo polemică, pe principiul că publicul n-are nevoie să afle că pe teren mai există și clinciuri, depose-dări, contacte directe, urmăriri om la om, ba chiar și faulturi. Conform logicii ăsteia, nici n-ar mai trebui să existe meciuri. Ar fi de ajuns ca antrenorii să apară pe sticlă, la o oră de minimă audiență, și, pe un ton cât mai calm, să-și expună tactica și strategia. Urmînd apoi ca telespectatorii, dumiriți buștean, să decidă cine a cîștigat partida: Dinamo sau Rapidul, Năstase sau Băsescu? Gogomănia asta ne-a fost vîrîtă

pe gît, deloc inocent, pe parcursul întregii campanii electorale, de la preliminariile pentru turul parlamentar și pînă, iată, la returul pentru prezidențiale. Cînd s-a pus problema unor dezbateri între principalii doi candidați – tranșante, tăioase, la obiect, contondente chiar – ordinul a venit nemilos: mucleș, șest total! Ba chiar, după scrutin, s-au găsit unii analiști (printre ei, un tenisman reductabil, cu păr pe piept) care au făcut pe mirații, întrebînd: Dom'le, ce tipă așa Băsescu ăsta, că la mine în redacție – io l-am văzut! – discuta foarte calm cu Năstase? Fals! Băsescu nu numai că poate, dar chiar trebuie să se certe cu Năstase. De-asta există democrație și politică, termen care – repetăm și noi banalități – vine de la „polis“, adică „cetate“, pre limba strămoșilor lui Delas, Seitaridis și Giannakopoulos, actualii campioni europeni... Or, asta-i menirea politicianilor: să apară în fața cetățenilor, a locuitorilor cetății, și să se confrunte în meci direct, măcar o dată la patru ani, în tururile de alegeri. Într-un anumit sens, e ca la fotbal. N-are nici o noimă să te întrebi: domnu' moderator, io nu pricep ce-o fi avut Roberto Carlos cu Ronaldinho, la Real Madrid-

Ralu Filip, omul care face tot posibilul să ne simțim mai tineri, cam ca prin anii '80, cînd era o singură televiziune sfîșiată între două ore de program

Barcelona, pentru că i-am văzut cu ochii mei cum își ziceau povești la o apă plată cu lămii, după meci!... Cam asta ar fi, frați români: nu mai zicem nimic

despre blatul de la urne, vicierile de rezultat, cumpărarea și/sau intimidarea arbitrilor mass-media. E deja altă poveste, tristă. Nasol de tot. Puterea, prin tot felul de

tertipuri, a furat startul și a interzis meciul.

Viorel MOȚOC

poziție de moftsaid bîrfe din sport

● Victor Pițurcă încă mai este (co)patron la Steaua. Așa că am zis să vedem cum stau jucătorii echipei la capitolul „afaceri“. I-am luat la puricat pe cei mai importanți și nu am găsit decît că Dorinel Munteanu, șeful de trupă, are două firme: Munti Internațional și Munti Spedition. În rest, slab. Mai mișcă ceva doar portarul Martin Tudor (două firme). Doar că la el am avut o mare problemă cu identificarea. În arhivele de pe Internet, omul este născut pe 10-06-'75 (pe Registrul Comerțului și pe un site nemțesc, pare-se), pe 10-06-'76 (arhiva de pe romaniansoccer.ro), pe 08-05-'77 (www.divizia.go.ro) și pe 10-06-'77, pe site-ul clubului. Oare ia patru salarii de la nea Gigi? ● Apropo de Piți: cum zilele acestea se decide antrenorul Naționalei, am mai dat o tură (obișnuită, deja) pe la federația de fotbal. Adică pe site-ul de Internet, cel care oferă, zic ei, „informații de ultimă oră“. Să vedem ce mai e nou... E bine... Undeva, într-un cotlon, apare un comunicat proaspăt, de pe 6 decembrie. În rest, marele public, curioșii, miliardele de fani ai lui M. Sandu & co. află că meciul rușinos cu Armenia nici nu s-a jucat încă. Probabil că acum se fac ultimele bagaje pentru Erevan, se pune la punct (un punct mic de tot) tactica și se îndeasă în papornîțe ultimele sticle de whisky.
Eva Hențigova

Ion Țiriac a refuzat gradul de general. Asta pentru că se simte mai bine ca particular!

Avem o țară. Cum procedăm?

Ogică contra

Ogică a nimerit 5 numere la Loto și a câștigat 660 de milioane plus o Dacie. Bine că n-a nimerit și al 6-lea număr, că se alegea și cu o casă: garsonieră, parțial mobilată, cu îmbunătățiri (gratii).

Salvați-l pe Brili

După Anul Nou, Mutu va fi obligat să se interneze la clinica Sporting Chance, instituție care se ocupă de sportivii care au probleme cu alcoolul și drogurile. Prilej minunat pentru Mutu de a-și pune în aplicare fanteziile erotice cu asistente: le va da SMS-uri în care le va zice că sînt grase și că nu poartă haine de firmă.

Din dragoste de bară

S stripteuzele românce fac legea în Canada. Guvernul de la Ottawa se ceartă cu opoziția pe tema dansatoarelor exotice provenite din România, neștiind dacă să le tolereze au ba. Altfel discuții, de parcă cine știe ce ar cere biete fete. Față de alți români ajunși prin Canada, ele nu cer case și mașini, ci doar un loc de muncă și-o bară de care să se țină în timpul serviciului.

Vînturile schimbării

Cu ocazia manifestărilor de 1 Decembrie, la Alba Iulia mulțimile au fost servite cu fasole cu cîrnați. Evident, din partea conducerii și a partidului, așa încît să poată răsufla și electoratul ușurat că n-a ieșit Băsescu din primul tur.

O masă îmbelsugată, în cap

Van Damme a plătit pentru o cină la un restaurant bucureștean 11 milioane de lei. Curiozitatea pe care o am e cît a lipit la lăutari pe frunte: două carabe sau cinci palme cu piciorul mai mici?

Cronicarul Grigore după Ureche

Contraeditorial

Tăcerea mișeilor

După 15 ani, presa se află într-un moment deplorabil în care aproape nimeni nu-ți mai poate garanta libertatea de exprimare. Bănuiesc că economia va merge și singură în *boule de neige*, integrarea se va face cu de-a sila și la mîna a doua (vorba unui titlu din ziarul *Ziua*: „Germania și Franța tîrîsc România în UE”), clasa mijlocie o să mai supraviețuiască în timpul săptămînii cu o șpagă, două, după care o să plece la schi, șase milioane de pensionari or să aștepte liniștiți mărirea pensiilor, iar studenții or să viseze la ospătăria occidentală. În schimb, jurnaliștii

români or să rămână aici, unde li se mai pregătește ceva. Partea a doua din *tăcerea mieilor*.

Cel mai puternic adversar al presei a câștigat alegerile cu ajutorul presei. Cel mai neîmpăcat dușman al informației a fost ales de către cei mai neinformați alegători. Într-o discuție privată cu cyborgii de la butoanele Puterii despre formele sud-americe de control pe care aceștia le exercită asupra televiziunilor, toți mi-au răspuns rînjind în stilul lui Alin Teodorescu: *cine nu vrea nu cedează sau au și ei interese*. Cu ce-au fost amenințați cei care consideră că jurnalistică sub guvernul Năstase se reduce la biletul lui Ogică sau braconarea

unei căprioare? Cu zeci de milioane de dolari. La ce-au cedat artizanii media care primesc liste albe cu oi negre de opinie și telefoane scurte de îndrumare în întocmirea jurnalului de seară? La afaceri nerușinate cu banii contribuabililor. Mania cenzurii subvenționate a ajuns atât de ticăloasă încît oamenii lui Năstase au indicat prin telefon ca moartea membrului PUR survenită în timpul discursului lui Adrian Năstase la congresul partidului-antenă să nu fie dată pe post. Psihoza maniacală a ingerinței totale l-a făcut pe însuși candidatul albastru să sune în timpul unui jurnal pentru a schimba *dracului* culoarea portocalie a exit-poll-ului! Presiunea

intervenționistă a fost atât de mare în această campanie electorală încît, în timpul unei discuții în direct cu candidatul opoziției, crainicul, nemaisuportând urletele producătorilor în cască, și-a smuls pur și simplu în direct „urechelnița”. După un talk-show la care am fost invitat și unde am vorbit rîspicat despre fărădelegile inghinale ale actualului guvern, premierul României s-a enervat atât de tare încît a transmis prin intermediar ordinul de a-mi interzice figura pe acel post. Televiziunile s-au transformat prin *politica faptelor* într-o frizerie a făptuitorului din care informația nu va mai *ajunge inexorabil la marele public*, așa cum anesteziant își închipuie șeful Clubului Român de Presă, Cristian Tudor Popescu. Ba mai mult, din câte se pare, trăim într-o epocă în

care nici măcar culorile nu mai ajung indubitabil la marele public. Și, vorba impetuosului Cătălin Tolontan, redactorul-șef al *Gazetei Sporturilor*, ce presă (țară) mai e aceea în care de dosarele Securității se mai ocupă doar o revistă de umor și o gazetă de sport?!

De aceea, când văd căte o insurgență ca aceea a redactorului Alexandru Costache din Departamentul de Știri al TVR, încep să cred că nu totul e pierdut și că nu toți vînd adevărul sau frumosul pe un neaș *ce mă bag eu, nu stau bine unde sunt?*

Liviu MIHAIU

Săptămîna românilor

Înainte de alegeri, PSD-ul ne-a dat totuși cele șase numere

S-a luat. Nu mai e nimic de făcut. S-au dus. Poate să iasă oricine de-acuma. 2,5 milioane de euro. Bine – o să vin la muncă și săptămîna asta. Noroc că Loto e singura certitudine. Aștia nu pleacă cu banii din țară, chiar dacă n-o să ni-i dea nouă niciodată. Pe cînd alde Năstase, Dan Ioan Popescu nu ne dau nimic și o dată pe lună fug cu ei în Elveția, să crească nivelul de trai al milionarului mediu elvețian. Păcat. Păcat de numerele alea atît de frumoase: 11, 12, 15... Restul nu mai contează. Nimic nu mai contează. ► Politică: Adrian Năstase a declarat că e gata să facă sex cu nevestele redactorilor de la *Evenimentul zilei*, ca să demonstreze că nu e homosexual. Noi zicem că, dacă vrea să arate că e bărbat, să nu mai fure și să se ascundă ca o femeie după organele-i guvernamentale. ► PSD și-a făcut deja guvernul: PSD+PUR+UDMR. Udemiștii au cerut în plus și posturi în Guvern și paritate cu PUR-ul. În sfîrșit, se va fura și în limba maghiară, respectiv, mai uman. ► Externe: la referendumul organizat la Budapesta pentru acordarea cetățeniei maghiare

și celor 2,5 milioane de maghiari din străinătate, interesul a fost foarte scăzut. Săracii, nici pe maghiari nu-i mai interesează de unguri, de cînd votează cu PSD-ul! ► Un sirian, patron al unei firme din Timișoara, este suspectat că ar fi colectat fonduri pentru Bin Laden. Autoritățile trebuiau să-și dea seama de mult că Combinatul Greu de Humus Libanez ascuns într-o șaormărie non-stop din România trimite pe ascuns mitraliere și tancuri lui Bin Laden printr-un măgăruș-capcană, comandat prin satelit de Hamas, Hezbollah, Frăția Neagră Împotriva Autobuzelor și ONG-ul Copiilor-Capcană „Omorîți Copiii”. ► Dovedind o dictatură politică matură, Ucraina va revota la alegeri, a doua zi de Crăciun. Deci, se poate. În schimb, la noi, dictatura fiind indecisă și europeană, mergem și noi din nou la vot, duminică, dar în mod normal – să cărăm voturile cu autobuzul și căruța. Năstase nu știe, da' dacă Băsescu se supără, asta se-apucă și cară voturile cu transatlanticul, din comuna Cioara la Gropeni. ► Vadim a confirmat că s-a gîndit la retragere în timpul campaniei elec-

Și zi, tovarășu' Fandam: cîte cărămizi spargi cu carata? Numai una? Cam slăbuț. La noi, în PSD, sînt cadre de conducere care sparg două-trei cărămizi de valută forte pe zi.

Jean Claude Van Damme, un luptător care a tras pumni și picioare în capul adversarilor, și Ion Iliescu, un activist care a băgat pumnul-n gura presei și și-a băgat picioarele-n ea de Constituție

torale. Mai bine a făcut că n-a renunțat: ne-a dovedit că nebulii care se repetă sînt plictisitori. Dar pe cît punem pariu că în turul 2 Vadim se va vota tot pe el? Pe el și pe Băsescu, cum a declarat. ► Năstase e convins că

România va încheia negocierile de aderare cu UE la 17 decembrie, dată la care va avea loc summit-ul organizației. Să sperăm că Năstase nu va declara că vrea să facă sex și cu nevasta președintelui UE, ca să le demon-

streze că România nu e coruptă și merită să intre în Uniunea Europeană cu capu' lu' Năstase sus!

Cronică a lu' Ștefan a Petrei

Vești bune

Steaua s-a Becalificat

► Steaua București s-a calificat în șaisprezecimi într-o grupă destul de grea, cu adversari precum Athletic Bilbao, AC Parma, Beşiktaş Istanbul, Standard Liège. Dacă miercuri sau joi... mă rog, cînd prindeți voi tirajul al doilea din *Academia Cațavencu*, ăla nearestat de pesediști, nu găsiți această știre la rubrica de „Vești bune”, înseamnă că mi-a scos-o din pagină dinamovistul ăla de Marius Borțea. Dacă o găsiți, atunci înseamnă că mi-a

scos-o dinamovistul de Marius, însă a băgat-o la loc stelistul de Gabi Drogeanu.

► Spionul PRO TV-ului, Ovidiu Buhnici, cel care a plecat cu camera de filmat ascunsă în ochelari să spioneze rețetele de scăzut zacusca la bain-marie și vidat gogonele pentru iarnă ale bulgarilor, a scăpat doar cu 1.000 de leva amendă. Ce noroc pe capul românului: să-ți dea amendă bulgarii și să-ți-o plătească Sărbu! ► Din ciclul „Dacă nu știați

că...”, avem la final o știre referitoare la prețul curentului electric care, culmea, noaptea e mai ieftin cu 30%. Ce naiba, oare să se fi țepuit în sfîrșit aștia de la CONEL, RENEL, ELECTRICA... sau cum le-o mai fi spunînd? Păi, cine stă cu becurile aprinse ziua? Ia, hai... cine pleacă ultimul să aprindă lumina!

Străbuna Vestire

